

การศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา
THE IMPACT OF SEX TOURISM IN PATTAYA

โดย

นางสาว กชพรรณ	สุขพัฒนศรีกุล	รหัสนิติ 62166010001
นางสาว จิตราทิพย์	ธีรเมฆินทร์	รหัสนิติ 62166010002
นางสาว ชนานา	รัตนคณิงธรรม	รหัสนิติ 62166010003
นางสาว ณหทัย	สุวิเชียร	รหัสนิติ 62166010004
นางสาว ณัฐธนิษา	ภารวสี	รหัสนิติ 62166010005
นางสาว วรรณไว	ใสสุข	รหัสนิติ 62166010007
นาย อติวัฒน์	อ่องเล็ก	รหัสนิติ 62166010041
นาย จณต์อ์	แซ่ฉั่ว	รหัสนิติ 62166010091

อาจารย์ที่ปรึกษา
อาจารย์ ดร.องค์ บรรจุน

รายงานการวิจัยฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา กทบ 421 พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศและศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศที่มีผลต่อภาพลักษณ์ ค่านิยม รวมถึงเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสังเกต โดยมีประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้รวมทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่ 1. ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว 2. ผู้ขายบริการ 3. ผู้ซื้อบริการ 4. นักวิชาการด้านการวิจัย 5. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา และ 6. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จำนวนอย่างน้อย 18 คน

การท่องเที่ยวทางเพศเป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ของประเทศไทย รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเรื่องการท่องเที่ยวทางเพศ เช่น ถนนคนเดินเมืองพัทยา (Walking Street Pattaya) เป็นต้น ซึ่งพบการค้าบริการทางเพศในบริเวณนี้จำนวนมาก แต่การท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยยังไม่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งในอดีตการท่องเที่ยวทางเพศและการค้าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกมองว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียหาย ขัดกับค่านิยมของคนไทยแต่ในปัจจุบันนั้นส่วนใหญ่กลับมองว่าเป็นเรื่องสิทธิในร่างกายของแต่ละบุคคลสามารถยอมรับได้และแม้ว่าสังคมจะยอมรับแล้วแต่ประเทศไทยยังมีเรื่องของการค้าบริการทางเพศยังเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายทำให้ผู้ขายบริการทางเพศจึงยังไม่มีสวัสดิการและมาตรการการคุ้มครองรองรับ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีความรู้สึกต่อเนื้อหาที่มีอาทิภัยทางและน้ำเสียงที่แตกต่างกันไปตลอดการสัมภาษณ์ แต่มีคำตอบไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ในแต่ละกลุ่มมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวทางเพศว่าเป็นเรื่องที่มีอยู่ภายในประเทศไทยจำนวนมากสามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป แต่เรื่องการท่องเที่ยวทางเพศยังผิดกฎหมายและไม่ถูกยอมรับในบางกลุ่ม รวมถึงกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยังมีความต้องการให้การท่องเที่ยวทางเพศเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายตลอดจนให้การท่องเที่ยวทางเพศเป็นหนึ่งในตัวเลือกที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อช่วยขับเคลื่อนการใช้จ่ายและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ

คำสำคัญ: การศึกษาผลกระทบ, การท่องเที่ยวทางเพศ, เมืองพัทยา, การค้าบริการทางเพศ

Abstract

The research aimed to examine the opinions of those involved in Sex Tourism and studied The Impact of Sex Tourism in Pattaya City on the appearance, values and economy. A survey was created containing In-depth Interview and observation about possibilities of encouraging Sex Tourism in Pattaya City to be legal. A total 18 person from 6 groups of 1. Entrepreneur 2. Sex Worker 3. Customer 4. Professor 5. Thai tourist and 6. Foreign tourist were surveyed.

One of famous tourist attractions in Thailand is the Walking Street Pattaya which well-known as a sex destination. Even though Sex Tourism is illegal in Thailand and there's official strongly oppose any from of Sex Tourism industry. In the past, Sex Tourism and Prostitution were largely viewed as detrimental conflicted to the values of Thai people. Nowadays, most of them regard it as a matter of individual body rights. The illegality of Prostitution caused almost all sex workers do not have welfare and protection measures to support them.

The results were as follows:

The majority of the respondents. Interviewees' perceptions of the subject matter, mannerisms, and tone of voice vary throughout the interview but the answer goes the same way. In which the interviewees in each group held their attitude towards Sex Tourism as something that existed within Thailand a lot could be seen in general. But Sex Tourism is still illegal and unacceptable in some groups. Most of the respondents also wanted it to be legal. As well as Sex Tourism is one of the choices that tourists can decided to travel in Thailand for help drive spending and stimulate the country's economy.

Keywords: The Impact study, Sex Tourism, Pattaya City, Prostitution in Thailand

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้จะไม่สามารสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหากปราศจาก ดร.องค์ บรรจุน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่จุดประกายในการทำรายงานการวิจัยนี้ให้แก่คณะผู้วิจัย เมื่อครั้งที่คณะผู้วิจัยได้ปรึกษาท่าน อีกทั้งยังสละเวลาส่วนตัวให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการปรับแก้ ข้อบกพร่องต่าง ๆ ของวิจัยครั้งนี้เสมอมา นอกจากนี้ยังเป็นผู้อำนวยโอกาสในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นส่วน หนึ่งในรายวิชา กทบ421 พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ทางคณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา ที่ได้ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการสอบรายงานการวิจัยในครั้งนี้ และได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย รวมถึงให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องที่มีประโยชน์สำหรับการปรับปรุงรายงานวิจัยฉบับนี้ทำให้คณะผู้วิจัยแตกฉานมองเห็นประเด็นปัญหาเกี่ยวกับงานวิจัยในครั้งนี้ จนกระทั่งทำให้รายงานการวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นคณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์และบุคลากรทุกท่าน ภายในคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คอยช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และมอบเงินทุนสำหรับการวิจัย ขอกราบขอบพระคุณนักวิชาการ ที่ได้สละเวลาให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ และมอบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้ และขอบคุณเพื่อน ๆ ในสาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ที่คอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจ จนรายงานวิจัยเล่มนี้สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ต่าง ๆ ทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ผู้ขายบริการเพศ ผู้ซื้อบริการทางเพศ นักวิชาการ นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์จนทำให้การจัดทำรายงานการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยหวังว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวทางเพศของประเทศไทยในอนาคต

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
ประโยชน์ของงานวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศ	13
แนวคิดการค้าประเวณี	16
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมความเป็นไทย	21
แนวคิดกฎหมายการค้าบริการทางเพศ	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	36
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย.....	36
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การตรวจสอบคุณภาพ.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดบุ๊กมาร์ก
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
กลุ่ม 1 ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว.....	41
กลุ่ม 2 ผู้ขายบริการทางเพศ.....	49
กลุ่ม 3 ผู้ซื้อบริการทางเพศ.....	54
กลุ่ม 4 นักวิชาการ.....	59
กลุ่มที่ 5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา.....	64
กลุ่มที่ 6 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา.....	69
บทที่ 5 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	76
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	84
ข้อจำกัดในงานวิจัย.....	85
บทสรุป.....	86
บรรณานุกรม	88

ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก.....	95
ภาคผนวก ข.....	109
ภาคผนวก ค.....	111
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	116

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันดีว่าการท่องเที่ยวมีผลดีต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของหลาย ๆ ประเทศ และถือเป็นหนึ่งในรายได้หลักของประเทศไทย ซึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 2 ล้านล้านบาทในปี 2562 ก่อนเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 และหนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยได้นั้นก็คือ “การท่องเที่ยวทางเพศ”

การท่องเที่ยวทางเพศ เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ค้าบริการทางเพศเป็นกิจกรรมหลักในการท่องเที่ยว โดยองค์การการท่องเที่ยวโลกได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “การท่องเที่ยวที่ถูกจัดขึ้นโดยใช้โครงสร้าง และเครือข่าย โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้บริการทางเพศในจุดหมายปลายทางของที่ท่องเที่ยว” (World Tourism Organization, 1995) การจัดการการท่องเที่ยวทางเพศอาจแบ่งเป็นสองรูปแบบหลัก คือ ภายในประเทศ และต่างประเทศ ธุรกิจการท่องเที่ยวทางเพศ เป็นธุรกิจที่มีผลประกอบการสูงเป็นจำนวนเงินหลายล้านบาทต่อปี ซึ่งมีหลายฝ่ายที่สนับสนุนว่าการท่องเที่ยวทางเพศส่งผลดีในเชิงท่องเที่ยวให้กับธุรกิจประเภทอื่นนอกเหนือจากธุรกิจทางเพศ เช่น ธุรกิจการบิน ธุรกิจร้านอาหาร และธุรกิจโรงแรม เป็นต้น แม้กระนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวทางเพศที่เห็นได้ชัด ได้แก่ ปัญหาการค้ามนุษย์ และโสเภณีเด็ก จุดหมายของการท่องเที่ยวทางเพศที่เป็นที่นิยมมักจะเป็นประเทศที่ไม่มีกฎหมายการค้าประเวณี หรือประเทศที่มีกฎหมายห้าม แต่ไม่ได้ดำเนินการ เช่น คอสตาริกา คิวบา สาธารณรัฐโดมินิกัน เคนยา บราซิล เนเธอร์แลนด์ ฟิลิปปินส์ และไทย เป็นต้น

เขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ถือได้ว่าเป็นเมืองแห่งเศรษฐกิจในประเทศไทยที่สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด 1 ใน 3 ของประเทศไทยรองมาจากกรุงเทพมหานคร และภูเก็ต (ประชาชาติธุรกิจ, 2563) โดยถ้าหากพูดถึงการท่องเที่ยวทางเพศที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทยเป็นที่รู้กันดีว่าหนึ่งในสถานที่ที่สร้างรายได้มหาศาลเข้าประเทศคือ Walking Street Pattaya ซึ่งวอล์คกิ้งสตรีทพัทยา หรือถนนคนเดินเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยาเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว และสร้างประสบการณ์ เนื่องจากถนนเส้นนี้เต็มไปด้วยสถานบันเทิง อีกทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมากที่มาท่องเที่ยวที่ถนนคนเดินแห่งนี้ถูกบางคนเรียกว่าเป็น อินเทอร์เน็ตบาร์ มีตติ้ง สตรีท หรือถนนสำหรับการพบเจอกันของชาวต่างชาติ โดยสถานที่แห่งนี้เต็มไปด้วย อะโกโก้ บาร์ ไนท์คลับ เกย์คลับ ดิสโก้เทค ร้านอาหาร และร้านค้าหลากหลายชนิด นอกจากสถานบันเทิงจำนวนมากที่ให้บริการความบันเทิงทางเพศในที่แห่งนี้แล้ว ยังมีผู้ขายบริการทางเพศจำนวนมากทั้งผู้หญิง และเพศทางเลือก

ที่ทำงานบนท้องถนน แม้ว่าการค้าประเวณีในประเทศไทยจะผิดกฎหมาย แต่ถึงอย่างนั้นเว็บไซต์ Mirror สื่อของประเทศอังกฤษ มีการนำเสนอรายงานข่าวเกี่ยวกับประเทศไทย ว่าเมืองพัทลุงมีผู้หญิงขายบริการทางเพศ 2.7 หมื่นคน และ 1 ใน 5 ของผู้หญิงเหล่านี้อาศัยอยู่อย่างถาวรในเมืองพัทลุง (ธนกร วงษ์ปัญญา และอนุชิต ไกรวิจิตร, 2561) นอกจากนี้ในด้านเศรษฐกิจแล้ว ปัญหาด้านวัฒนธรรม และสังคม ถือได้ว่าเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสนใจไม่น้อยไปกว่าด้านเศรษฐกิจ คือ ภาพลักษณ์ของชาวต่างชาติมองว่าประเทศไทยคือ “ช่องของโลก” (โชติรส นาคสุด, 2559) ซึ่งขัดต่อวัฒนธรรม และวาทกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยที่ว่าประเทศไทย คือ “เมืองพุทธ”

“เราเป็นเมืองพุทธ แต่เราก็มีการใช้ความรุนแรงในการปราบปรามคนที่คิดเห็นไม่ตรงกับเรา (ไม่ใช่แค่ในอดีต แต่ยังคงมีให้ได้ยินอยู่เสมอ) เราเป็นเมืองพุทธ แต่มีคดีอาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยยิ่งกว่าประเทศเกิดใหม่อย่าง สิงคโปร์ หลายเท่าตัว เราเป็นเมืองพุทธ แต่จอดรถไว้หน้าบ้านก็หายได้ ขึ้น TAXI คนเดียวก็กลัวโดนรมยาสลบ เราเป็นเมืองพุทธ แต่เวลาเดินข้างนอกอย่าไปมองหน้าใคร เดี่ยวเขาจะหาว่าเรา มองหาเรื่อง” (ยาลมา, 2551)

ประเทศไทย ผู้ค้าบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย แต่กลับมีผู้ประกอบการอาชีพนี้เป็นอันดับที่ 3 ของโลกรองจากอินเดีย และอเมริกา มีสถานค้าประเวณีอยู่เป็นจำนวนมากในรูปแบบสถานบริการอาบอบนวด ร้านคาราโอเกะ เป็นต้น ศีลธรรม คือ ข้ออ้างสำคัญที่ทำให้อาชีพนี้ผิดกฎหมาย ในทางกลับกันอาชีพโสเภณีกลับถูกกฎหมายในยุโรปตะวันตกหลายประเทศ โดยเฉพาะสวีเดนและแลนด์ ซึ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมีความน่าอยู่ และโปร่งใสที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งอาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่ต้องได้รับใบอนุญาต ผู้ให้บริการเสียภาษีถูกต้อง ลูกค้าสามารถจ่ายค่าบริการผ่านบัตรเครดิตได้ ถึงแม้เป็นประเทศที่ประชาชนมีจริยธรรมสูงส่ง มีวินัย คุณภาพชีวิต และการศึกษาที่มีคุณภาพ แต่กลับเปิดกว้างสำหรับอาชีพโสเภณีอย่างถูกกฎหมาย โดยเฉพาะใน สวีเดนและแลนด์ มีโสเภณีจำนวน 14,000 คน สร้างรายได้ได้ประมาณ 118,055 ล้านบาทต่อปี (3.5 พันล้านสวีฟรังก์) ซึ่งหากประเทศไทยนั้นสามารถทำให้อาชีพนี้ถูกกฎหมาย ก็จะเป็นการลดแหล่งรายได้ของเหล่าผู้มีอิทธิพล ถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างครบวงจร และน่าเชื่อถือได้ว่าจะสามารถช่วยให้ผู้ประกอบการอาชีพโสเภณีมีรายได้มากขึ้น ไม่ถูกขูดรีดอย่างไม่เป็นธรรม โดยผู้มีอิทธิพล รัฐมีรายได้จากภาษีอากรในการให้การศึกษาประชาชนในเรื่องนี้ นำเงินมาพัฒนาประเทศได้มากขึ้น สุจริตชนไม่ถูกเอาเปรียบจากผู้มีอิทธิพล ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย สวัสดิภาพในสังคมของประชาชนทั่วไปจะดีขึ้น และศีลธรรมจรรยาของประชาชนทั่วไปก็จะมีคามมั่นคงมากขึ้นเช่นกัน

คณะผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่ได้พบ เกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศ ที่ส่งผลเป็นวงกว้าง ทั้งด้านเศรษฐกิจ ภาพลักษณ์ ค่านิยมของไทย สิทธิ เสรีภาพ และสุขอนามัย จึงทำให้คณะผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญเนื่องจากการท่องเที่ยวทางเพศถือว่าเป็นแหล่งเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันประเด็นของ

การผลักดันให้อาชีพการขายบริการทางเพศ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “โสเภณี” เป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย และมีมาตั้งแต่อดีต ตลอดระยะเวลาของการผลักดันนี้มีทั้งกลุ่มคนที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย กลายเป็นเรื่องที่เกิดการถกเถียงกันในสังคมที่ยังไม่มีข้อยุติ หากมองในแง่ของความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะเปิดให้อาชีพค้าบริการทางเพศถูกกฎหมายนั้นเป็นเรื่องที่ยากพอตัว ซึ่งหลายภาคส่วนก็ยังมองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทย เพราะอาชีพนี้ เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย และขัดกับหลักศีลธรรมของประเทศไทย แต่ก็มีบางส่วนที่เห็นด้วยกับการท่องเที่ยวทางเพศนี้ และต้องการผลักดันให้ถูกกฎหมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา ศึกษาเพื่อต้องการหาคำตอบว่า ทำอย่างไร ภาพลักษณ์ของประเทศไทยในเรื่องการท่องเที่ยวทางเพศนั้นจะดีขึ้น ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ หรือส่งผลด้านที่ดีต่อผู้ประกอบการมากขึ้น โดยในหัวข้อปัญหาที่จะต้องการทราบ คือ “การท่องเที่ยวทางเพศนั้นส่งผลกระทบต่อที่มีแต่ด้านลบ จริงหรือไม่” และทำวิจัยเพื่อให้ทราบถึงแนวโน้ม และทัศนคติ รวมถึงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา การวางแผน และพัฒนาให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้านการท่องเที่ยวทางเพศเพื่อเป็นการผลักดันให้เกิดการพัฒนาในอนาคต และหาแนวทางในการลดผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ภาพลักษณ์ ค่านิยมของไทย สิทธิ เสรีภาพ และสุขอนามัย โดยจากอ้างอิงวิจัยของต่างประเทศที่ว่า ผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางเพศต่อประเทศไทย ซึ่งอธิบายว่า “ทำไมการท่องเที่ยวทางเพศจึงเฟื่องฟูในประเทศไทย” โดยมีนักวิชาการ และนักวิจัยจำนวนหนึ่งได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยให้การท่องเที่ยวทางเพศของประเทศไทยเฟื่องฟู และการท่องเที่ยวทางเพศทำให้ในประเทศไทยมีฐานทางสังคม และเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศในพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ตลอดจนข้อเสนอในการสร้างมาตรการป้องกันผลกระทบทางด้านลบที่จะเกิดขึ้น
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศ ที่มีผลต่อภาพลักษณ์ ค่านิยม และเศรษฐกิจในพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศ ที่มีผลต่อภาพลักษณ์ทางสังคม เพื่อเปรียบเทียบข้อดี และข้อเสียของการท่องเที่ยวทางเพศที่มีผลต่อเศรษฐกิจในพื้นที่ และเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ ที่เคยมาท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา และผู้ประกอบการรวมถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวทางเพศในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี รวมทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว
2. ผู้ขายบริการทางเพศ
3. ผู้ซื้อบริการทางเพศ
4. นักวิชาการด้านการวิจัย
5. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
6. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยทำการเก็บแบบสอบถามในรูปแบบการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินวิจัย ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม ถึง 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2565

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. ทราบถึงแนวโน้มความคิดเห็นของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศว่าเป็นไปในทิศทางใดเพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาสร้างมาตรการป้องกันผลกระทบทางด้านลบที่จะเกิดขึ้น
2. สามารถนำข้อมูลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา และจัดการการท่องเที่ยวทางเพศรวมถึงภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ในอนาคต ตลอดจนเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายระดับประเทศต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การท่องเที่ยวทางเพศ (Sex Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวทางเพศ ที่มีกิจกรรมทางเพศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้บริการทางเพศในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
2. นักท่องเที่ยวชาวไทย (Thai Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
3. นักท่องเที่ยวต่างชาติ (Foreign Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
4. ผู้ประกอบการใน Walking Street Pattaya (Entrepreneur of Walking Street Pattaya) หมายถึง ผู้ที่มีสถานประกอบการ หรือประกอบอาชีพภายในพื้นที่ Walking Street Pattaya ที่อยู่ภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
5. ผู้ขายบริการทางเพศ (Sex Workers) หมายถึง เพศชาย หรือเพศหญิงที่ให้บริการความสุขทางเพศ แก่ผู้บริการโดยได้รับผลตอบแทนในรูปแบบของเงิน ซึ่งจะมีทั้งแบบเปิดเผย และไม่เปิดเผย
6. ผู้ซื้อบริการทางเพศ (Customer) หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป
7. การค้าบริการทางเพศ (Prostitution) หมายถึง ธุรกิจ หรือวิธีปฏิบัติโดยการทำกิจกรรมทางเพศ เพื่อแลกกับค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เงิน สิ่งของ การบริการ หรือประโยชน์แบบอื่นตามแต่การตกลงของผู้ขายบริการทางเพศกับผู้ซื้อบริการทางเพศ

กรอบแนวคิดวิจัย

ตัวแปรต้น

- ลักษณะประชากรศาสตร์
- เพศ
  - อายุ
  - ศาสนา
  - สถานภาพ
  - การศึกษา
  - อาชีพ

- พฤติกรรมการท่องเที่ยว
1. วัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว
  2. ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว
  3. ความต้องการในการใช้บริการทางเพศ
  4. มุมมองของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของการท่องเที่ยวทางเพศ

- การค่าบริการทางเพศ
1. ปัจจัยในการประกอบอาชีพการค่าบริการทางเพศ
  2. กฎหมายการค่าบริการทางเพศ
  3. ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวทางเพศในพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
  4. ค่านิยมความเป็นไทย

ตัวแปรตาม

ผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการที่จะให้การท่องเที่ยวทางเพศเป็นไปอย่างถูกกฎหมาย และได้รับการพัฒนา
2. นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่มีลักษณะประชากรต่างกัน ทำให้มีความต้องการท่องเที่ยวทางเพศต่างกัน
3. สามารถหาแนวทางพัฒนาธุรกิจในอนาคตของการท่องเที่ยวทางเพศในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
4. บุคคลทั่วไปเข้าใจ และให้ความสำคัญในอนาคตของการท่องเที่ยวทางเพศมากขึ้น
5. ทำให้เกิดการแก้กฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศ เพื่อเป็นพื้นที่ประกอบอาชีพการค้าบริการทางเพศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอรายละเอียดแต่ละหัวข้อดังต่อไปนี้

แนวคิดวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวกับประชากรศาสตร์

1. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
3. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศ
4. แนวคิดการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย
5. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมความเป็นไทย
6. แนวคิดกฎหมายการค้าบริการทางเพศ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
  - 7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

1. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว เป็นคำที่มีความหมายกว้าง มิได้มีความหมายเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์เท่านั้น แต่ยังได้รับความรู้สึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีได้เห็นภูมิประเทศที่แปลกตา และได้สร้างความสัมพันธ์กับคนต่างถิ่นด้วย เมื่อการเดินทางท่องเที่ยวกลายเป็นความนิยม ธุรกิจต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นเพื่อรองรับการเดินทางท่องเที่ยวทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง ธุรกิจเหล่านี้จะก่อให้เกิดธุรกิจต่อเนื่อง และการกระจายรายได้ซึ่งถือเป็นการเสริมสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคมให้กับประเทศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2529)

สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่าจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีเงื่อนไขตามหลักสากลดังต่อไปนี้ คือ (Goeldner & Ritchir, 2006)

1. ต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวเป็นเวลาตั้งแต่ 7-14 วัน

2. ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ

3. ต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ใน การเดินทางนั้น

ในขณะที่ ไพฑูรย์ พงศะบุตร และวิลาสวงศ์ พงศะบุตร (2542) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่น ซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทาง เพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้นเป็นการเดินทาง เพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

สำหรับการท่องเที่ยวในความหมายของคณะผู้วิจัยนั้น ได้ลงความเห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นการเดินทาง จากที่พักอาศัยปกติไปยังที่พำนักอื่นชั่วคราวเพื่อท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ไม่ได้เดินทางด้วยการ โคนบังคับและไม่ได้เดินทางเพื่อวัตถุประสงค์หลักคือรายได้ และความหมายดังกล่าวที่คณะผู้วิจัยสื่อถึงนั้น สอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญทั้งสองด้านบนที่ได้ให้ความหมายไว้

1.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายซึ่งเป็นเหตุจูงใจที่ทำให้คนท่องเที่ยว ไว้ 5 ประเภทดังนี้ (พลอยศรี โปราณานนท์, 2544)

1.2.1 การท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน (Recreation Tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยมี วัตถุประสงค์เพื่อต้องการพักผ่อน และความเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดจากหน้าที่การงาน หรือต้องการหลีกเลี่ยงหนีจากสิ่งแวดล้อมที่เคยชินไปสักชั่วระยะหนึ่ง กิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ประเภทนี้ มักอยู่ในรูปแบบของการพักผ่อนจริง ๆ เช่น นอนพักริมชายหาด หรืออาบแดดในเวลากลางวัน มีนันทนาการ ในช่วงเวลากลางคืน เช่น ไปดื่มกิน เพื่อความสนุกสนาน และผ่อนคลาย เป็นต้น

1.2.2 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการท่องเที่ยว โดยมี วัตถุประสงค์ที่ต้องการมีความรู้ หรือมีประสบการณ์ในวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ กิจกรรมท่องเที่ยวประเภทนี้จะอยู่ในรูปแบบที่ได้รับความรู้ หรือประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมจากแหล่ง ท่องเที่ยวประเภทนี้ จะอยู่ในรูปแบบที่ได้รับความรู้ หรือประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมจากแหล่งท่องเที่ยว ขณะเดียวกันก็มีความเพลิดเพลินอยู่ด้วย เช่น การมีประสบการณ์ด้านดนตรี การละเล่น การพักผ่อนรำ ที่เป็วัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือน เป็นต้น

1.2.3 การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ (Health Tourism) เป็นการท่องเที่ยวโดยมีวัตถุประสงค์ ด้านสุขภาพเป็นหลัก การท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อว่าสามารถทำให้สุขภาพร่างกายดีขึ้น

ตามความเชื่อ และความนิยมในสมัยนั้น เช่น การเดินทางไปยังสถานที่ที่มีน้ำแร่ที่มีชื่อเสียง ในอดีตที่บุคคลสำคัญ ๆ ในเวลานั้นนิยมไปท่องเที่ยว เช่น ที่เมืองสปา ในประเทศเบลเยียม เป็นต้น

1.2.4 การท่องเที่ยวเพื่อเกมกีฬา (Sport Tourism) เป็นการเดินทางหรือท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ในด้านการกีฬาเป็นหลัก ซึ่งอาจจะเป็นการไปชมกีฬา หรือไปเล่นกีฬา เป็นต้น การท่องเที่ยวประเภทนี้เริ่มมาตั้งแต่สมัยอาณาจักรกรีก ที่ในสมัยนั้นมีการแข่งขันกีฬา

1.2.5 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา (MICE Tourism) เป็นการเดินทางโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนา ในอดีตช่วงก่อนหรือหลังระหว่างการประชุมสัมมนานั้น อาจจะมีกิจกรรมเชิงการท่องเที่ยวเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น การเดินทางไปที่ชมสถานที่สำคัญ ๆ เป็นต้น

ทุกวัตถุประสงค์ที่ได้กล่าวไปนั้น มีจุดมุ่งหมายการเดินทางที่ชัดเจน ทำให้คณะผู้วิจัยมีแนวความคิดเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับ พลอยศรี โปราณานนท์ ว่ามีการท่องเที่ยวหลายรูปแบบตามจุดประสงค์ดังกล่าว มีการประกอบกิจกรรมทางการท่องเที่ยวขึ้น เพื่อเป็นเป้าหมายของการเดินทางของนักท่องเที่ยว

1.3 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

นักวิชาการที่มีความเห็นสอดคล้องกันหลายคน อาทิเช่น Collier and Haraway (1987) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยว มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ หรือ 3As คือ

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) เกิดจากการสถานที่ (Site) หรือเหตุการณ์ (Events) สถานที่อาจเกิดจากธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น แต่เหตุการณ์ที่น่าประทับใจเกิดจากมนุษย์สร้างเพียงอย่างเดียว

2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) การก่อสร้างปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ระบบการขนส่ง ระบบสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในแหล่งท่องเที่ยว เพราะจะช่วยทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปถึงสถานที่ได้รวดเร็ว ปลอดภัย และสะดวกสบายยิ่งขึ้น

3. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) จำเป็นที่จะต้องมึระบบการขนส่ง (Transportation) ซึ่งประกอบด้วยเส้นทาง ยานพาหนะ สถานี และผู้ประกอบการการขนส่งเพื่อลำเลียงคนและสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทาง

องค์ประกอบทั้งสามด้านที่ Collier and Haraway ได้กล่าวไว้ คณะผู้วิจัยได้เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับทฤษฎีดังกล่าวเหตุผลเพราะ ทั้งสิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น เป็นสิ่งสำคัญหากขาดหรือมีข้อบกพร่องใดก็ตาม อาจเกิดผลลบต่อสถานที่ที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ อีกทั้งหากทั้งสามองค์ประกอบได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดีแล้วนั้น จะทำให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และชุมชนสามารถอยู่โดยช่วยเหลือตนเองได้

2. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

2.1 ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

สุวีร์ณัฐ โสภณศิริ (2554) ให้ความหมายพฤติกรรมนักท่องเที่ยวว่า เป็นการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้นนักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และบุคคลอื่นจะสังเกตการณ์การกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม เพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยการอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behavior) เป็นการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์ที่ถูกควบคุมภายในจะมีสัมพันธ์กันโดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่

Pharasakul (2017) กล่าวว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการการตัดสินใจของแต่ละบุคคล ซึ่งจะมีเหตุผลที่สามารถอธิบายได้ รวมทั้งมีการค้นหาข้อมูล และการประเมินข้อมูลในกระบวนการตัดสินใจ โดยมีการจำกัดข้อมูลที่รับรู้ และเริ่มจากความคิดกว้าง ๆ แล้วค่อยจัดระเบียบความคิดให้แคบเข้ามา จากนั้นจะพิจารณาความชอบ หรือไม่ชอบตัวเลือก นอกจากนี้ยังมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ซึ่งผลลัพธ์ภายหลังจากการซื้อจะส่งผลต่อการซื้อใหม่ในอนาคต

ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว คือ พฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่ต้องการตอบสนองความต้องการในการท่องเที่ยว ที่จะใช้ความรู้สึกนึกคิดในการตัดสินใจเลือกซื้อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นการประเมินในการตัดสินใจในครั้งต่อไป ซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจ และทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ ต่อการท่องเที่ยวด้วย

2.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว หมายถึง ปฏิกริยาของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับ หรือการใช้บริการทางการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งพอจะสรุปถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวว่ามีขั้นตอนสำคัญอยู่ 9 ขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ

ขั้นที่ 1 การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว (Tourism Promotion) เป็นการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้แก่กลุ่มเป้าหมายโดยผ่านสื่อต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารเหล่านั้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละคน (Need) เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายได้รับทราบข้อมูลทางการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวขึ้นภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคน

ขั้นที่ 3 สิ่งจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยว (Motivation) เป็นแรงกระตุ้นให้ต้องการท่องเที่ยว ซึ่งเกิดจากปัจจัย 2 ประการคือ Push Factor เป็นแรงผลักดันให้เกิดความต้องการท่องเที่ยว และ Pull Factor เป็นแรงดึงดูดใจให้ไปชมแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ

ขั้นที่ 4 การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว (Decision Making) เป็นแรงกระตุ้นจากสิ่งจูงใจ จะทำให้เกิดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว (Tourist Image) ของแต่ละท้องถิ่นขึ้น เพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหนดีที่สุด โดยคำนึงถึงความประหยัด ปลอดภัย สะดวกสบาย และความอภิรมย์มากที่สุดเป็นเกณฑ์

ขั้นที่ 5 การวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว (Planning for Expenditure) คือ การเตรียมวางแผนค่าใช้จ่ายทางการท่องเที่ยวว่าค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในการท่องเที่ยวสถานที่นั้น ๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายซื้อของที่ระลึก เป็นต้น

ขั้นที่ 6 การเตรียมการเดินทาง (Travel Preparation) คือ การเตรียมตัวในเรื่องของการจองตั๋วพาหนะที่จะเดินทาง การจองรายการท่องเที่ยว การยืนยันการเดินทาง เช่น หนังสือเดินทาง การอนุญาตเข้าประเทศ เป็นต้น

ขั้นที่ 7 การเดินทางท่องเที่ยว (Travel) เป็นการออกเดินทางจากบ้าน เพื่อท่องเที่ยวจนกระทั่งท่องเที่ยวเสร็จแล้วถึงกลับบ้าน

ขั้นที่ 8 ประสบการณ์นักท่องเที่ยว (Experience) เมื่อนักท่องเที่ยวได้มีการประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยว อาจเป็นสถานที่ สภาพแวดล้อม ผู้คน การบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ก็จะได้ผลของประสบการณ์การท่องเที่ยว ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ 1.) มีความพึงพอใจ 2.) ไม่มีความพึงพอใจ

ขั้นที่ 9 ทศนคติของนักท่องเที่ยว (Attitude) เมื่อนักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวแล้ว ถ้าหากว่านักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจ ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวในครั้งนี้อาจทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง หรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นมาท่องเที่ยว หรือถ้าหากนักท่องเที่ยวไม่พึงพอใจ ก็จะมีทัศนคติไม่ต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ อาจทำให้ไม่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวอีกครั้ง หรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นไม่ต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวด้วย

ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว คือ กระบวนการความคิดตั้งแต่การได้รับข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานท่องเที่ยวต่าง ๆ การศึกษาข้อมูลในสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ สิ่งจูงใจในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว รวมไปถึงความต้องการ และการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

3. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศ

3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวทางเพศ

ผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวต่างให้ความหมายของการท่องเที่ยวไปตามทัศนคติที่หลากหลาย ดังนี้

Marina Diotallevi (1995) ได้ให้นิยามการท่องเที่ยวทางเพศ หมายถึง การเดินทางไปยังประเทศหรือทวีปต่าง ๆ ด้วยความตั้งใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศ หรือความสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน การปฏิบัตินี้ส่วนใหญ่ดำเนินการในประเทศที่บริการทางเพศถูกกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันว่าเกิดขึ้นอย่างผิดกฎหมายในสังคมที่ยากจนกว่า และด้อยพัฒนา องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติได้รับการยอมรับว่าอุตสาหกรรมนี้มีการจัดทั้งภายใน และภายนอกกฎหมายโครงสร้าง และเครือข่ายที่สร้างขึ้นโดยพวกเขา

Opperman (1999) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวทางเพศไว้อย่างครอบคลุมว่า การท่องเที่ยวทางเพศ คือ การเดินทางที่นำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ ทั้งนี้อาจจะเกิดจากความตั้งใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ หรือ ความสัมพันธ์นั้นจะยาวนาน หรือไม่ก็ได้ และจะมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ก็ได้

Hanson (1997); Ryan and Kinder (1996) มีการนิยามความหมายว่า ทั้งนี้ผู้ที่เดินทางไปยังต่างประเทศเพื่อทำธุรกิจอาจถูกจัดประเภทเป็นนักท่องเที่ยวทางเพศได้ หากในระหว่างการเดินทางนั้นเขาได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้คนในประเทศที่เขาเดินทางไป

จึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวทางเพศ หมายถึง การเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ เพื่อมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทางเพศ การปฏิบัตินี้ส่วนใหญ่ดำเนินการในประเทศที่บริการทางเพศถูกกฎหมาย อาจจะเกิดจากความตั้งใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ หรือความสัมพันธ์นั้นจะยาวนาน หรือไม่ก็ได้ และจะมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ก็ได้

3.2 ประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวทางเพศของประเทศไทย

Kukanya (1983 อ้างถึงใน Askew, 2002) การค้าประเวณีในโลกซึ่งรวมถึงในประเทศไทย มักเกิดขึ้นจากพื้นฐานโครงสร้างทางสังคมที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง โดยผู้ชายถูกมองว่าเป็นเพศที่เหนือกว่าทางสังคม ผู้ชายสามารถมีความสัมพันธ์ กับผู้หญิงหลายคนได้ และการซื้อบริการจากโสเภณีถูกเชื่อว่าเป็นการทำให้ผู้หญิงทั่วไปปลอดภัยจากการคุกคามทางเพศของผู้ชาย โดยเพศชายได้รับการยอมรับจากคนในสังคมส่วนใหญ่ว่าเป็นเพศที่มีความต้องการทางเพศมากกว่าเพศหญิง และมีสิทธิ์ที่จะแสดงความต้องการดังกล่าวได้มากกว่าเพศหญิง และด้วยพื้นฐานความเชื่อเหล่านี้ทำให้การเที่ยวโสเภณีนั้นเป็นสิ่งที่มียู่คู่กับสังคมไทยมานานมากก่อนการเริ่มต้นมีการเดินทางท่องเที่ยวของชาวต่างชาติเสียอีก

สำหรับการค้าประเวณีให้กับชาวต่างชาตินั้นได้เริ่มต้นเมื่อมีชาวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยชาวจีนเป็นชาวต่างชาติกลุ่มแรกที่เป็นลูกค้าของการค้าประเวณีสำหรับชาวต่างชาติ และในระยะหลังเมื่อเกิดสงครามเวียดนาม ได้มีทหารอเมริกันเข้ามาในอินโดจีนมากขึ้น และไทยได้เสนอตัวว่าจะเป็นแหล่งพักผ่อนของทหารอเมริกันเมื่อว่างเว้นจากการรบ โดยการเป็น “แหล่งพักผ่อนสำหรับทหารอเมริกัน” ทำให้การค้าประเวณีสำหรับชาวตะวันตกมีความชัดเจนมากขึ้น ในสมัยนั้นรัฐบาลไทยเป็นรัฐบาลเผด็จการ กลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกับรัฐบาลเป็นเจ้าของกิจการหลัก ๆ ของประเทศ ซึ่งรวมถึงกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวด้วย โครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว เช่น สายการบิน โรงแรม และสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นต้น เกิดขึ้นมากมายในช่วงเวลานั้น โดยเจ้าของกิจการส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์กับรัฐบาลในสมัยนั้น การให้ประเทศไทยเป็นสถานที่พักผ่อนของทหารอเมริกัน และนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงสร้างความร่ำรวยให้กับกลุ่มคนเหล่านี้เป็นอย่างมาก (Truong, 1990; Enloe, 2001)

ในปี ค.ศ. 1970 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยเริ่มประสบปัญหา เมื่อสงครามเวียดนามสิ้นสุดลง และเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกนำไปสู่ภาวะอุปทานส่วนเกินในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จนทำให้เจ้าของกิจการต่าง ๆ เช่น สายการบิน สถานบันเทิง และโรงแรม เป็นต้น ต้องนำกลวิธีต่าง ๆ มาใช้ เพื่อให้กิจการของตนอยู่รอด เช่น การใช้ภาพผู้หญิงเป็นจุดจูงใจในการโฆษณา การลดเวลาขั้นต่ำในการให้เช่าห้องพัก จากหนึ่งคืนเป็นสามชั่วโมง และเก็บค่าเช่าห้องในราคาที่ถูกลง เป็นต้น โดยลูกค้าที่เช่าห้องระยะสั้นแบบนี้มักใช้ห้องในการร่วมประเวณีกับหญิงบริการ ในขณะที่โรงแรมขนาดใหญ่บางแห่งก็มีการแนะนำสถานที่ที่มีการขายประเวณีให้กับผู้มาพักเป็นต้น การปรับตัวของโรงแรมเช่นนี้นับเป็นการสร้างโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรมทางเพศที่สำคัญ โดยทำให้หญิงขายบริการมีสถานที่ในการให้บริการได้สะดวกขึ้น และผู้ใช้บริการก็สามารถเช่าสถานที่ร่วมประเวณีได้ในราคาถูกลง ในช่วงนั้นกรุงเทพฯ มีสถานบันเทิงที่จัดระเบียบมากกว่าหนึ่งพันแห่ง และมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นอาบอบนวด อะโกโก้บาร์ และโรงน้ำชา ซึ่งให้บริการที่หลากหลายรูปแบบจนกรุงเทพฯ ถูกขนานนามว่าเป็น Sex capital, Erotic theme park, Sexual supermarket (Askew, 2002)

เพื่อบรรเทาสถานการณ์อุปทานส่วนเกินของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยที่ยังคงดำเนินต่อไป รัฐบาลต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างหนัก กลยุทธ์ที่นำมาใช้เน้นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ซึ่งนับว่ากลยุทธ์ที่ใช้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีเมื่อดูจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่หลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทยมีมากขึ้น และรายได้ที่ได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจนแซงหน้ารายได้ที่ได้จากการส่งออกสินค้าเกษตรซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศ แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมนี้อย่างมาก ในช่วงปี ค.ศ. 1975-1985 สัดส่วนของนักท่องเที่ยวชายต่อหญิงที่เข้ามาในประเทศไทยเปลี่ยนจาก 2 ต่อ 1 เป็น 3 ต่อ 1 และมีการเพิ่มจำนวนของสถานบันเทิงทางเพศอย่างมากเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชายเหล่านี้ โดยสถานบันเทิงเหล่านี้พบได้ทั้งในกรุงเทพฯ เช่น ถนนพัฒนาพงษ์ ซอยธนิยะ ซอยควาบอย และย่านนานา เป็นต้น และ

เมืองท่องเที่ยวในต่างจังหวัด เช่น เขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และป่าตองในจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น (Meyer, 1988 อ้างถึงใน Askew, 2002)

เนื่องจากการที่ประเทศไทยยังไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ นอกจากการท่องเที่ยวทางเพศ ทำให้สถานบันเทิงทางเพศของประเทศไทยเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวพบเห็นได้ชัดเจนที่สุดและส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศถูกเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวทางเพศอย่างมาก จนในปี ค.ศ. 1993 พจนานุกรม Longman ให้ความหมายของประเทศว่าเป็น “Place of Prostitutes” ซึ่งสร้างความไม่พอใจอย่างมากให้กับชนชั้นผู้นำของไทย (Askew, 2002)

3.3 ภาพลักษณ์ของประเทศไทยต่อสื่อต่าง ๆ ทั่วโลก

ในปี ค.ศ. 1993 นิตยสาร Times รายงานเกี่ยวกับสถานการณ์การค้าประเวณีของโลก ทางนิตยสารได้เลือกใช้ภาพประกอบเป็นผู้หญิงไทยที่กำลังนั่งบนตักลูกค้าชาวตะวันตก ทั้ง ๆ ที่เนื้อหาส่วนใหญ่ของบทความนั้นไม่ได้เกี่ยวกับประเทศไทย แต่ทางนิตยสารได้เลือกให้หญิงไทยเป็นตัวแทนของคำว่าการค้าประเวณี (Hornblower 1993 อ้างถึงใน Askew, 2002) และในปีเดียวกันนั่นเอง ซึ่งแม้ว่าประเทศตะวันตกก็มีสถานที่ให้บริการทางเพศเช่นกัน แต่ก็ไม่ได้ถูกเชื่อมโยงให้เข้ากับภาพลักษณ์ของประเทศได้มากเท่ากับประเทศไทย

BBC จากการค้นหาในฐานข้อมูลพบว่า ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001 - 2005 สถานีโทรทัศน์ BBC ได้เผยแพร่สารคดีเกี่ยวกับประเทศไทยอยู่สามเรื่องได้แก่ Murder in paradise: Who killed Kristy Jones (2001), Storyville: Greedy in Thailand (2002), และ Around the world in 80 treasures (2005)

สารคดีเรื่อง Murder in paradise เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการสืบหาฆาตกรที่ฆ่านางสาว Kristy ซึ่งเป็นเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย สารคดีกล่าวถึงชายหลายคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีในระหว่างที่พักอยู่ในเกสต์เฮาส์ขนาดเล็กแห่งหนึ่งทางภาคเหนือ โดยมีเรื่องราวเกี่ยวกับยาเสพติด การร่วมเพศ และการรับสินบนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยภาพลักษณ์ของประเทศในสารคดีนี้จึงออกมาในลักษณะที่คนไทยเป็นพวกที่มักมากในกาม และเห็นแก่เงิน

สารคดีเรื่อง Greedy in Thailand เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2541 ที่ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก สารคดีให้เหตุผลว่าความโลภเป็นสาเหตุของวิกฤตการณ์ในครั้งนี้ โดยเป็นความโลภของหลายฝ่ายประกอบกัน เช่น นักการเมืองไทย นักลงทุนไทย ธนาकारไทย และกองทุนต่างชาติ สารคดีได้สัมภาษณ์ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจ เช่น เจ้าของกิจการ คนงาน แม่บ้าน และสาวบาร์สาวอะโโกโก้ เป็นต้น ในระหว่างที่สารคดีดำเนินไปก็มีภาพหญิงไทยนั่งน้อยท่มน้อย และเต้นยั่วชวนปรากฏขึ้นมาเป็นระยะ ซึ่งจากการกระทำเช่นนั้นของผู้ผลิตทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยได้ถูกเชื่อมโยงกับการยั่วชวนทางเพศ และการเลือกสาวบาร์สาวอะโโกโก้มาเป็นผู้ถูกสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตสารคดีมี

ความตั้งใจที่จะใช้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางเพศมาใช้ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับสารคดีของตน

สารคดีเรื่อง Around the world in 80 treasures เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสมบัติอันล้ำค่าของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยสมบัติอันล้ำค่าของประเทศไทยที่สารคดีนี้นำเสนอคือ ช่างที่ทำจากทองอันมีลวดลายอันสวยงาม ซึ่งพบในจังหวัดอยุธยา แต่ก่อนที่สารคดีจะเข้าสู่เรื่องสมบัติอันล้ำค่าของประเทศไทยชิ้นนี้ สารคดีได้เริ่มต้นด้วยการแนะนำให้กับผู้ชมรู้จักกับประเทศไทยด้วยการเสนอภาพกลุ่มผู้หญิงขายบริการที่กำลังโบกมือเรียกลูกค้า โดยพิธีกรได้บรรยายว่า Bangkok is the bustling mix of the old and the new, the exotic and the vulgar. In this bustling capital city, sex and money are our new gods. My treasure is not here but an hour drive to the North

จึงสรุปได้ว่าภาพลักษณ์ของประเทศไทยต่อสื่อต่าง ๆ ทั่วโลก มองว่าประเทศไทยมีชื่อเสียงในด้านของการท่องเที่ยวทางเพศโดยสังเกตได้จากการที่นำผู้หญิงไทยไปเป็นตัวแทนในการสื่อสารที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศ และนอกจากนี้หลากหลายสารคดียังมีการพูดถึงการท่องเที่ยวทางเพศของประเทศไทย

4. แนวคิดการค้าประเวณี

4.1 แนวคิดการค้าประเวณีไม่ใช่อาชญากรรม (Decriminalization)

สำหรับระบบลักษณะนี้ มีแนวคิดที่ว่าในสมัยก่อนสังคมอาจถือว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย แต่เมื่อได้มีการพิจารณาแนวทางอื่นในการรับมือกับปัญหาดังกล่าวแล้ว พบว่าควรมีการเสนอให้ยกเลิกกฎหมายที่จะจับกุม ลงโทษผู้ค้าประเวณี และให้ใช้กฎหมายอาญา และกฎหมายอื่น ๆ ดำเนินการกับผู้แสวงหาผลประโยชน์บังคับค้าผู้หญิง แต่ในขณะเดียวกันก็ให้หญิงสามารถค้าประเวณีได้โดยไม่ต้องถูกจับกุมลงโทษ แนวคิดนี้ส่งเสริมให้หญิงค้าประเวณีไม่ถูกแสวงหาผลประโยชน์จากร่างกายของตน มีการรับรองคุ้มครอง และให้สิทธิแก่ผู้ค้าประเวณีในฐานะพลเมืองคนหนึ่ง มีการจัดระเบียบด้านสาธารณสุข แนวคิดเช่นนี้เองที่มีได้ถือว่าผู้ค้าประเวณีเป็นอาชญากรเหมือนกับอาชญากรอื่นนั้น เป็นผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของหญิงค้าประเวณี (แบ็งค์, 2554) ซึ่งประเทศที่ใช้แนวคิดลักษณะนี้ได้แก่ประเทศออสเตรเลีย (ยกเว้นรัฐวิกตอเรีย) และนิวซีแลนด์ (Barnett, Casavant and Nicol, 2011)

ดังนั้นการค้าประเวณีไม่ใช่อาชญากรรมเพราะว่า การค้าประเวณี เป็นการตกลงยินยอมของผู้ซื้อ และผู้ขายบริการทางเพศ ไม่ได้เกิดจากการบังคับ นอกจากนี้การค้าประเวณีไม่ได้ทำให้ถึงแก่ชีวิตเป็นเพียงการร่วมทำกิจกรรมทางเพศ และยังเป็นยกระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของหญิงค้าประเวณี

4.2 แนวคิดการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย (Legalization)

แนวคิดนี้ถูกยอมรับโดยพงษ์ธร (2552) ซึ่งเป็นนักวิจัยว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย มีการกำหนดให้โสเภณี และสถานบริการการค้าประเวณีต้องจดทะเบียนให้เป็นกิจจะลักษณะ โดยถือว่าโสเภณีเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย และอนุญาตให้มีการเปิดสถานบริการ โดยมีเจ้าของของสถานบริการ และแม่เล้าซึ่งเป็นตัวแทนจากรัฐให้เป็นผู้ควบคุมดูแล และอนุญาตให้โสเภณีทางการค้าประเวณีในสถานบริการการค้าประเวณีที่ได้รับการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น ซึ่งสถานประกอบการค้าประเวณีจะถูกกำหนดอยู่ในบริเวณเฉพาะ ห่างไกลจากโรงเรียน หมู่บ้าน เป็นต้น โดยภายใต้ระบบดังกล่าว จะมีการออกกฎหมายอาญา กฎหมายแรงงานคุ้มครองโสเภณี รวมทั้งมีการควบคุมด้านสุขอนามัย การตรวจ สุขภาพโสเภณีตามระยะเวลาที่กำหนด โดยเฉพาะการป้องกันการแพร่เชื้อโรค (พงษ์ธร, 2552) มาใช้ในการกำกับดูแลหญิงค้าบริการอีกด้วย แนวคิดแบบ Legalization นี้มีประโยชน์ในการควบคุมการแพร่ของโรคติดต่อสัมพันธ์เป็นหลัก นอกจากนั้นรัฐก็ยังได้รับประโยชน์จากการจัดเก็บภาษีจากการค้าประเวณีอีกด้วย แนวคิดนี้อาจช่วยลดการประพฤติดุขขอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการเอารัดเอาเปรียบหญิงค้าบริการโดยผู้เป็นธุระจัดหา แต่ผลที่ตามมาจากการดำเนินนโยบายในลักษณะนี้จะทำให้การค้าประเวณีกลายเป็นสถาบันที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งขัดหลักกอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติที่หลาย ๆ ประเทศเป็นภาคีแนวคิดนี้มีการใช้ในรัฐเนวาดา ประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐวิกตอเรีย ประเทศ ออสเตรเลีย และประเทศเนเธอร์แลนด์ (Barnett, Casavant and Nicol, 2011)

ด้านกฎหมายจากความคิดเห็นของฝ่ายผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของรัฐบาล ได้มีการเสวนา ปรึกษาเกี่ยวกับประเด็น หัวข้อเรื่อง “Sex work is work โสเภณีก็เสรีไปเลยสิค้า” จัดโดยพรรคเพื่อไทยเนื่องในวันยุติความรุนแรงผู้ค้าบริการทางเพศสากลเพื่อสร้างความตระหนักถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่ออาชีพ sex worker, เสนอทางยุติความรุนแรงผ่านการคุ้มครองสิทธิทางกฎหมาย และดูแลตัวเลขทางเศรษฐกิจที่จะเกิดหากการค้าบริการทางเพศถูกทำให้ถูกกฎหมาย (WorkpointTODAY, 2564)

โดยมีผู้ร่วมเสวนาประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการมูลนิธิเพื่อนพนักงานบริการ, ทีมสนับสนุนการค้าบริการถูกกฎหมาย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เชียงใหม่ ทีมเศรษฐกิจพรรคเพื่อไทยที่เป็นผู้รับผิดชอบนโยบายด้านอัตลักษณ์และความหลากหลายทางเพศ ได้นำเสนอเนื้อความเกี่ยวกับการทำให้ “โสเภณีไม่ผิดกฎหมาย” โดยให้เหตุผลสนับสนุนว่าทุกอาชีพมีคุณค่าและศักดิ์ศรีเหมือน ๆ กัน โดยด้านกฎหมายได้ให้คำนิยาม เกี่ยวกับคำว่า “ความรุนแรง” ไว้ 3 ข้อ

1. ความรุนแรงทางตรง คือ การสร้างบาดแผลที่ทั้งร่องรอยมีการต่อสู้ และทางจิตใจต่อผู้ขายบริการ เช่นการกักขัง หน่วงเหนี่ยว ลวนลาม

2. ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง คือ การที่สถาบันทางสังคมต่างๆ กีดกันและเอาเปรียบทางสังคม ทำให้เกิดการปฏิบัติต่อคุณค่าความเป็นคนไม่เหมือนกัน เช่น การเข้าถึงของทรัพยากรทางสังคม และการศึกษา เป็นต้น

3. ความรุนแรงทางวัฒนธรรม คือ ด้านภาษา และความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติ สีผิว เพศ โดยจากการร่วมเสวนาครั้งนี้ ที่แสดงถึงการไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของผู้ขายบริการทางเพศนั้น ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ และกระทบเป็นวงกว้าง โดยได้เสนอนโยบายการขายบริการทางเพศที่ถูกกฎหมาย โดยครอบคลุม 4 ประเด็นเพื่อให้เกิดการสนับสนุนทางการท่องเที่ยว คือ 1. ประเด็นการค้ามนุษย์ 2. ประเด็นหนี้ในระบบ 3. ประเด็นการถูกทำร้ายร่างกาย ถูกบังคับให้ทำนอกเหนือข้อตกลง 4. ประเด็นด้านสวัสดิการ

ในขณะที่ จักรพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เชียงใหม่ ทีมเศรษฐกิจพรรคเพื่อไทย ได้ลงความคิดเห็นและมุมมองด้านกฎหมายไว้ว่า “เห็นด้วยกับการผลักดันโสเภณีถูกกฎหมาย เพราะนอกจากจะมีกฎหมายคุ้มครอง รัฐสามารถเข้ามาดูแลได้โดยตรง มีบริการสาธารณสุขเบื้องต้น ลดปัญหาการค้ามนุษย์ ลดการเก็บส่วยหรือภาษีเถื่อน การลักลอบเข้าเมืองแล้วยังมีประโยชน์ต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจอีกด้วย”

ช่วงเดือน มกราคม 2022 มีแถลงการณ์จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม) เรื่องผลการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายการค้าประเวณีที่ใช้อยู่ของไทย ผลออกมาคือ ประชาชนส่วนใหญ่ 59.39% เห็นควรให้การค้าประเวณีเป็นเรื่องถูกต้องตามกฎหมาย และจัดเก็บภาษีต่าง ๆ จากผู้ค้าประเวณี และ 59.66% เห็นด้วยให้การค้าประเวณีอยู่ในกฎหมายคุ้มครองแรงงานและมีสวัสดิภาพ โดยหลายฝ่ายที่อยากให้มีการแก้กฎหมาย ก็เพราะต้องการให้มีกฎหมายที่คุ้มครองให้มีสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพค้าประเวณี ควบคุมไม่ให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์รูปแบบต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กและการค้ามนุษย์ ที่ไม่ใช่กฎหมายเพื่อควบคุมผู้ประกอบการอาชีพนี้ (Moneybuffalo, 2565)

ลลิตา ฤกษ์สำราญ (2543) อติตรองประธานคณะกรรมการกิจการเยาวชนสตรี และผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อชาติ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศไว้ว่า

“ความจริงเรื่องการรับรองอาชีพโสเภณี ให้เป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย เคยเป็นประเด็นที่คณะกรรมการกิจการเยาวชนสตรีฯ เคยหยิบยกขึ้นมาพูดกันแล้วหลายครั้ง แต่ดูเหมือนแรงต่อต้าน จะมากกว่าการยอมรับ เรื่องก็เลยเงียบไป มาถึงวันนี้ก็มีการเรียกร้องกันอีก ตัวดิฉันเองยอมรับว่าไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ เพราะเชื่อว่าจะเกิดผลเสียตามมามากกว่าผลดี”

“สิ่งที่ดิฉันเป็นห่วงมากที่สุด ถ้าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมายก็คือ ผู้หญิงหลายคนจะกล้าตัดสินใจ ทำงานขายบริการทางเพศมากขึ้น เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่หาเงินง่าย รายได้ดี และไม่ผิดกฎหมาย หากยังมีกฎหมายควบคุมอยู่ ผู้หญิงที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ จะมีความรู้สึกกลัวเกรงกฎหมายอยู่บ้าง การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพนี้ก็ยากขึ้น”

“ปัญหาต่อมาที่ตัวดิฉันรับไม่ได้ และเชื่อว่าคนไทยส่วนใหญ่ก็รับไม่ได้ คือหากอาชีพนี้ถูกกฎหมาย ก็อาจมีการประชาสัมพันธ์ไปทั่วโลกว่า โสเภณีของเรามีมาตรฐาน สวย มีความรู้สูง ปลอดภัย และผ่านการฝึกฝน ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ดังที่บางท่านออกมาให้สัมภาษณ์ ดิฉันคิดว่าถ้าเราประชาสัมพันธ์ประเทศแบบนี้ ภาพพจน์อันดีงามที่ทั่วโลกเคยรู้จักเรา ว่าเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม มีวัฒนธรรมอันดีงาม ก็เลยเสียหายหมด เป็นการทำลายภาพลักษณ์อันดีงาม ที่เคยเป็นจุดเด่นของไทย และส่งผลกระทบต่อผู้หญิงคนอื่น ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพนี้ด้วย ผู้หญิงไทยจะเดินทางไปต่างประเทศลำบากมาก โดยเฉพาะประเทศที่เขาก็คิดกันเรื่องนี้ อย่างฮ่องกง และญี่ปุ่น เพราะเขาจะมองเลยว่า หญิงไทยทุกคน จะไปประกอบอาชีพนี้ในบ้านเขา”

“ถึงแม้เราจะไม่สามารถทำให้โสเภณีหมดไปจากประเทศไทยได้ เพราะปัญหาโสเภณีเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติ ที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันแก้ไข แต่สิ่งที่เราควรทำก็คือ หาทางทำให้ปัญหานี้ลดน้อยลง ไม่ใช่แก้ปัญหามา โดยการออกกฎหมายรับรองอาชีพนี้ออกหน้าออกตา ขนาดต่างประเทศที่เขายอมให้คนของเขาประกอบอาชีพนี้ได้ เขาก็ยอมให้แค่ ไม่มีกฎหมายปราบปรามการค้าประเวณีเท่านั้น คือไม่มีการจับกุม แต่ไม่ถึงกับรับรองให้เป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย เพราะสังคมของเขายังรังเกียจอาชีพนี้อยู่เหมือนกัน แล้วเมืองไทยจะยอมรับเรื่องนี้ได้หรือคะ”

“สำหรับบ้านเรา ดิฉันคิดว่าเราไม่ควรยอมรับ ให้อาชีพนี้ถูกกฎหมาย และยังคงต้องมีกฎหมายปราบปรามการค้าประเวณีเอาไว้ และเพิ่มโทษให้มากขึ้น ดังเช่นรัฐบาลที่ผ่านมา มีการแก้ไขกฎหมาย เกี่ยวกับการปราบปรามการค้าประเวณี โดยเพิ่มโทษให้แก่ผู้หลอกลวง หรือชักจูงให้ผู้หญิงเข้าไปประกอบอาชีพนี้มากขึ้น แม้ว่าการเพิ่มโทษ จะไม่สามารถลดจำนวนโสเภณีให้น้อยลง แต่ก็ช่วยทำให้ผู้หญิงเกรงกลัว และคิดหนักขึ้น ถ้าจะเข้ามาประกอบอาชีพนี้”

“ดิฉันคิดว่าเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ ปราบปรามการค้าประเวณี ควรทำงานกันอย่างจริงจัง ไม่ใช่ปล่อยปละละเลย เพราะถ้ากฎหมายเข้มงวด ผู้หญิงก็จะไม่กล้าเข้าสู่อาชีพนี้ ขณะเดียวกัน รัฐบาลก็ต้องให้การศึกษา เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้หญิง และแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจโดยเร็ว สร้างงาน สร้างรายได้ให้ครอบครัว เพราะถ้าพ่อแม่มีรายได้ เด็กบางคนก็ไม่ต้องออกมาประกอบอาชีพนี้” (วันดี สันติวุฒิมณี, 2543)

จากคำกล่าวอ้างบทสัมภาษณ์ของ ลลิตา ฤกษ์สำราญ สามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวทางเพศในปัจจุบันมีแรงต่อต้านสูงมากกว่าการยอมรับ และเชื่อว่าหากภาครัฐ ภาคประชาชนนั้นให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวทางเพศ รวมถึงผลักดันให้อาชีพการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย จะเกิดผลกระทบที่เป็นไปในทิศทางด้านลบครบทั้งสามด้าน ด้านกฎหมาย เรื่องการปราบปรามการค้าประเวณี, ด้านเศรษฐกิจ ลลิตา ฤกษ์สำราญ กังวลว่าผู้หญิงส่วนมากจะไม่มี ความเข้าใจที่ถูกต้องในด้านนี้เท่าที่ควร เห็นเพียงเป็นอาชีพที่หาเงินได้ง่ายเพียงเท่านั้น และด้านภาพลักษณ์ ค่านิยม ที่สะท้อนวัฒนธรรมของไทย ทำให้สูญหายไปทั้งหมด

อีกทั้งยังจะเป็นการทำให้ประเทศไทยที่มีภาพจำว่าเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยความดิงาม และรอยยิ้ม เสื่อมเสีย หรือด้อยค่าลงไปอีกด้วย

แต่ในทางกลับกัน ชานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย (2564) กล่าวว่า

“วันยุติความรุนแรงต่อผู้ค้าบริการทางเพศสากล 17 ธันวาคม มีที่มาเนื่องจากเป็นวันรำลึกเหตุการณ์ความรุนแรงที่ Sex Worker ถูกฆาตกรรมต่อเนื่องที่อเมริกาในปี 1982 มี Sex Worker จำนวน 4 คนที่ถูกรัดคอ และฆาตกรโยนศพทิ้งแม่น้ำกรีน สื่อตั้งสมญานามให้ว่า นักฆ่าแห่งแม่น้ำกรีน (The Green River Killer) ตลอดระยะเวลาที่ยังไม่พบฆาตกรต่อเนื่อง มี Sex Worker ถูกฆ่าถึง 48 ศพ ครอบครัว และองค์กรต่างๆ ที่สนับสนุนสิทธิผู้ทำอาชีพนี้จึงกำหนดเป็นวันรำลึกถึงผู้ตกเป็นเหยื่อเพราะเป็นการฆ่าที่มองคุณค่าความเป็นคนไม่เท่ากัน ฆ่าด้วยความเกลียดชัง”

ชานันท์ กล่าวอีกว่า “บางคนมองว่าการทำให้ Sex Worker ถูกกฎหมายจะไปสั่นคลอนจริยธรรมศีลธรรมอันดีของสังคม แต่ที่จริงแล้วทุกอาชีพก็มีคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นคนเช่นเดียวกัน หากทำให้เป็นเรื่องผิดกฎหมายก็จะมีผู้ใช้ช่องทางในธุรกิจสีเทาสีดำเรียกส่วยเอาไรด์เอาเปรียบข่มขู่หาประโยชน์จากช่องทางนี้ หากทำให้เป็นเรื่องถูกกฎหมายก็จะยุติการฉวยโอกาส ยุติความรุนแรงต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับอาชีพ Sex Worker ซึ่งพรรคเพื่อไทยให้ความสำคัญกับประเด็นนี้ เนื่องจากเป็นเรื่องปากท้องและศักดิ์ศรีความเป็นคน”

รวมถึง ธัญวัญญ์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล (2565) กล่าวว่า

“วันนี้สถานะการค้าประเวณีในประเทศไทยยังผิดกฎหมาย การกดขี่ ขูดรีด จากเจ้าหน้าที่รัฐยังเกิดขึ้นทุกวัน ยังมีผลประโยชน์ก้อนใหญ่แบ่งปันกันอ้อมหน้าจากผู้มีอำนาจ อย่างไม่รู้ดี วันนี้พรรคก้าวไกลได้ดำเนินการกรรมาธิการร่างกฎหมายและดำเนินการใกล้เสร็จแล้ว มั่นใจว่าจะเป็นกฎหมายที่คุ้มครองและปกป้องอาชีพบริการทางเพศฉบับแรกในประเทศไทยและเปลี่ยนมุมมองของสังคม ว่า SexWork is Work คุณค่าของคนต้องเท่ากัน”

ดังนั้นแนวคิดนี้ยอมรับว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย เนื่องจากหากมีการกำหนดให้โสเภณีและสถานบริการต่าง ๆ จัดทะเบียนให้เป็นกิจจะลักษณะ จะทำให้โสเภณีเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย และอนุญาตให้มีการเปิดสถานบริการ โดยมีเจ้าของของสถานบริการ และแม่เล้าซึ่งเป็นตัวแทนจากรัฐเป็นผู้ควบคุมดูแล ดังนั้นคณะผู้วิจัยสามารถสรุปแนวคิดนี้ได้ว่า การยอมรับว่าการขายบริการทางเพศควรที่จะมีการดำเนินการให้ถูกกฎหมาย เพื่อที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ในภายภาคหน้า แต่ต้องได้รับการควบคุม และจัดการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

4.3 แนวคิดยกเลิกการค้าประเวณี (Abolitionism)

แนวคิดนี้เป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย (Legalization) และแนวคิดห้ามการค้าประเวณี (Prohibitionism) โดยมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการขจัดการค้าประเวณีให้หมดไป ถือว่าการค้าประเวณีโดยตัวมันเองไม่ผิดกฎหมาย แต่กฎหมายยังคงมีการลงโทษการค้าผู้หญิง และเด็ก ตลอดจนการเป็นธุระจัดหา โดยมีการใช้มาตรการการช่วยเหลือผู้ที่ถูกค้า และจัดการลงโทษนักค้ามนุษย์ เป็นต้น โดยแนวคิดดังกล่าวได้อธิพล ส่วนหนึ่งจากอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการปราบปรามการค้าบุคคล และการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น

Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and the Exploitation of the Prostitution of Others (1949) ซึ่งมีใจความหลักว่า ระบบโสเภณีนั้นขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รัฐสมาชิกมีหน้าที่ดำเนินการกับบุคคลที่สาม ที่ก่อให้เกิดการค้าประเวณี และช่วยเหลือหญิงที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ แนวคิด Abolitionism มีการใช้อย่างแพร่หลายในประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศอังกฤษ แคนาดา อินเดีย รวมถึงประเทศไทย (พงษ์ธร, 2552) แต่อย่างไรก็ตาม หลักการดังกล่าวได้ถูกวิจารณ์ว่า มองเห็นผู้หญิงค้าประเวณีเป็นเหยื่อไปหมดแล้วทั้ง ๆ ที่ผู้หญิงบางคนได้เลือกอาชีพโสเภณีด้วยตนเอง เพราะเป็นอาชีพที่มีรายได้สูง อย่างไรก็ตาม แนวคิดลักษณะนี้จะทำให้ผู้หญิง เด็ก และสังคมมีความปลอดภัยทางเพศมากขึ้น

ดังนั้นความคิดนี้จึงเป็นแนวคิดที่ผสมผสานระหว่างแนวคิดการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมายและแนวคิดห้ามการค้าประเวณี โดยมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการขจัดการค้าประเวณีให้หมดไป ซึ่งการค้าประเวณีไม่ใช่สิ่งผิดกฎหมาย แต่ผู้ที่เป็นธุระจัดหาและนักค้ามนุษย์ผิดกฎหมาย จึงมีแนวคิดในการให้ยกเลิกการค้าประเวณี เพราะระบบโสเภณีนั้นขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่จริง ๆ แล้วผู้หญิงบางคนก็เลือกที่จะทำอาชีพโสเภณีด้วยตนเอง ไม่ใช่การค้ามนุษย์

5. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมความเป็นไทย

5.1 ความหมายของค่านิยม

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายว่า ค่านิยม หรือ Values หมายถึงความเชื่อหรือหลักการที่เป็นนามธรรม ซึ่งสมาชิกของสังคมหรือกลุ่มยึดถือร่วมกัน โดยใช้เป็นเครื่องช่วยการตัดสินใจ และช่วยกำหนดการกระทำของตน ค่านิยมยังมีส่วนสำคัญในการกำหนดมาตรฐานความประพฤติและบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรมมากกว่าค่านิยม

ก่อ สวัสดิ์พานิช (2535) ได้กล่าวไว้ว่า ค่านิยม เป็นความคิด พฤติกรรมและสิ่งอื่นใดที่คนในสังคมหนึ่งมองว่ามีคุณค่า จึงยอมรับมาปฏิบัติตาม และวางแผนไว้ในระยะเวลาหนึ่ง ค่านิยมสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และความคิดเห็นของคนในสังคมนั้น

พนัส หันนาคินท์ (2537) ให้ความหมายของคำว่าค่านิยมไว้ว่า ค่านิยมเป็นการยอมรับนับถือ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนในสังคมมีต่อสิ่งต่าง ๆ อาจจะเป็นวัตถุประสงค์หรือการกระทำในด้านต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น ซึ่งได้ประเมินจากความเห็นต่าง ๆ มาอย่างถี่ถ้วนแล้ว

Ruch (2535) อธิบายว่า ค่านิยมเป็นแรงจูงใจสำคัญที่มีผลต่อจุดมุ่งหมายใด ๆ ของชีวิต หากจุดมุ่งหมายใดได้มาแล้วคุ้มค่า เราจะกล่าวว่าจุดมุ่งหมายนั้นมีค่านิยมสูง แต่จุดมุ่งหมายใดได้มาแล้วไม่คุ้มค่า เราจะกล่าวว่าจุดมุ่งหมายนั้นมีค่านิยมในระดับที่ต่ำ หากสิ่งใดที่บุคคลพยายามหลีกเลี่ยง แสดงว่า บุคคลนั้นมีค่านิยมที่ไม่ดีหรือมีค่านิยมทางลบต่อสิ่งสิ่งนั้น ค่านิยมจึงเปรียบได้ว่ามีบทบาท และอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของบุคคล

จากค่านิยม และคำอธิบายต่าง ๆ เกี่ยวกับความหมายของคำว่า ค่านิยม (Values) ที่ผู้เขียนได้ให้ความหมายในข้างต้น สรุปได้ดังนี้ “ค่านิยม” (Values) หมายถึง การยอมรับนับถือ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามสังคมที่อาศัยอยู่ ซึ่งสมาชิกของสังคมหรือกลุ่มยึดถือร่วมกันโดยใช้เป็นเครื่องช่วยการตัดสินใจ และช่วยกำหนดการกระทำของตน

5.2 ความหมายของค่านิยมความเป็นไทย

ค่านิยม (Value) หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่า น่ายกย่อง เป็นรูปแบบของความคิดที่ติดอยู่ในจิตใจของคน และ ความเป็นไทย หมายถึง ลักษณะของคนที่มีจิตใจที่จงรักภักดีต่อกษัตริย์ นับถือศาสนาพุทธ และมีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับวัฒนธรรมไทย โดยพูดภาษาไทย มีกิริยามารยาทแบบไทย มีคุณธรรม และมีความศรัทธา โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ต้องรักษาวัฒนธรรมแบบเดิมส่วนใหญ่เอาไว้ แล้วรับเอาความเจริญทางวัตถุแบบตะวันตกมาประยุกต์ เพื่อมิให้ความเป็นไทยถูกมองว่าป่าเถื่อน ในขณะที่เดียวกันก็ทำหน้าที่จรรโลงโครงสร้างสังคมที่รวมศูนย์อำนาจ และแบ่งคนออกเป็นระดับชั้น

ค่านิยมของสังคมไทยสภาพของสังคมไทยในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ตามสภาพของสิ่งแวดล้อมและกาลเวลา มีการติดต่อค้าขาย สัมพันธ์ทางการทูตกับต่างประเทศ มีการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ค่านิยมตลอดจนประเพณีวัฒนธรรมของสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคมไทยด้วยดังนี้

1. ยึดถือในพระพุทธศาสนา เช่นเดียวกับในอดีต มีการศึกษาพระธรรมวินัยอย่างลึกซึ้ง ตลอดจนมีการปรับปรุงแก้ไขกฎเกณฑ์ ข้อบังคับของสงฆ์ ประชาชนมีบทบาทตรวจสอบพฤติกรรมทางวินัยสงฆ์ได้ เพื่อป้องกันปัญหา การแสวงหาผลประโยชน์จากพุทธศาสนา

2. เคารพเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สังคมไทยต่างจากสังคมชาติอื่น กษัตริย์ไทยเปรียบเสมือนสมมติเทพ คอยดูแลทุกข์สุขของ ประชาชนทำนุบำรุงประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองในทุกด้าน จึงเป็นศูนย์รวมจิตใจ

3. เชื่อในเรื่องของเหตุผล ความเป็นจริง และความถูกต้องมากขึ้นกว่าใน ปัจจุบันสังคมไทยปลูกฝังให้คนไทยรู้จักคิดใช้ปัญญามีเหตุผลมากขึ้น เช่น ได้ออกกฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองเจ้าของความคิด ไม่ให้ใครลอกเลียนแบบได้เรียกว่า “ลิขสิทธิ์ทางปัญญา” เป็นต้น

4. ค่านิยมในการให้ความรู้ การจะพาตนเองให้รอดจากปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถที่โดดเด่น จึงเป็นสิ่งที่คนไทยในสังคมปัจจุบันต้องแสวงหา

5. นิยมร่ำรวย และมีเกียรติ เพราะมีความเชื่อว่าเงินทอง สามารถบันดาลความสุขตอบสนองความต้องการของคนได้ ขณะเดียวกันก็จะมีชื่อเสียงเกียรติยศตามมา

6. มีความเชื่อมั่นตนเองสูง เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนไทยทุกคนกล้าตัดสินใจ และกล้าแสดงออกทางความคิด และการกระทำ มีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำที่ดี

7. ชอบแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ลักษณะกลัวการเสียเปรียบ กลัวสู้เพื่อนไม่ได้ เพื่อการอยู่รอดจึงต้องกระทำการแย่งชิง แสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเอง

8. นิยมการบริโภคของแพง เลียนแบบอย่างตะวันตก รักความสะดวกสบาย ใช้จ่ายเกินตัวเป็นการนำไปสู่ การมีหนี้สินมากมาย

9. ต้องทำงานแข่งกับเวลา ทุกวันนี้น้ำงานล้นคน จึงต้องรู้จักกำหนดเวลา การแบ่งแยกเวลาในการทำงาน การเดินทาง และการพักผ่อน ให้ชัดเจน

10. ชอบอิสระ ไม่ชอบอยู่ภายใต้อำนาจใคร ไม่ชอบการมีเจ้านายหลายคน ในการทำงานมักประกอบอาชีพอิสระ เปิดกิจการเป็นของตนเอง

11. ต้องการสิทธิความเสมอภาคระหว่างหญิงชายเท่าเทียมกัน หญิงไทยในยุคปัจจุบันจะมีความคล่องแคล่ว สามารถบริหารงานได้เช่นเดียวกับผู้ชาย เป็นที่พึงของครอบครัวได้ ภรรยาจึงไม่ใช่ช้างเท้าหลังต่อไป

12. นิยมการทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ซึ่งการเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกที่มีความเจริญทางวัตถุมากกว่าทางจิตใจ ผู้ใหญ่ควรทำตน เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชน เหมาะสมกับศีลธรรมจรรยา

13. นิยมภาษาต่างประเทศ เพราะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๆ ตำราหรืออินเทอร์เน็ตมีความจำเป็น ต้องรู้ทางภาษาต่างประเทศ หากไม่มีก็ยากต่อการศึกษา และนำไปใช้

จากค่านิยม และคำอธิบายต่าง ๆ เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “ค่านิยมความเป็นไทย” สรุปได้ดังนี้ “ค่านิยมความเป็นไทย” หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่า น่ายกย่อง เป็นรูปแบบของความคิดที่ติดอยู่ในจิตใจของคนไทย เป็นความคิด พฤติกรรม และสิ่งอื่นใดที่คนในสังคมไทยมองว่ามีคุณค่า จึงยอมรับมาปฏิบัติตาม และหวงแหนไว้ในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งค่านิยมสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และความคิดเห็นของคนในสังคมไทย ณ เวลานั้น ๆ

5.3 ประเภทของค่านิยม

Phenix (1996) ใช้หลักความสนใจ และปรารถนาของบุคคลแบ่งค่านิยมออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ค่านิยมทางสังคม (Social Values) เป็นค่านิยมที่ช่วยให้เกิดความรักความเข้าใจ และความต้องการของอารมณ์ของบุคคล
2. ค่านิยมทางวัตถุ (Material Values) เป็นค่านิยมที่ช่วยให้ชีวิตร่างกายของคนเรา สามารถดำรงอยู่ต่อไป ได้แก่ ปัจจัยสี่ คือ อาหาร ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า และยารักษาโรค
3. ค่านิยมทางความจริง (Truth Values) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับความจริง ซึ่งเป็นค่านิยมที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องการความรู้ และข้อเท็จจริงของกฎธรรมชาติ
4. ค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Values) เป็นค่านิยมที่ทำให้เกิดความรู้ผิดชอบชั่วดี
5. ค่านิยมทางสุนทรียะ (Aesthetic Values) เป็นความซาบซึ้งใจในความดีงามของสิ่งต่าง ๆ
6. ค่านิยมทางศาสนา (Religious Values) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาความสมบูรณ์ของชีวิต รวมทั้งความศรัทธา และการบูชาในทางศาสนา

6. แนวคิดกฎหมายการค้าบริการทางเพศ

ตามประมวลกฎหมายอาญาในส่วนความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น นิยามความผิดเกี่ยวกับเพศในส่วนการค้าประเวณี หรือการค้าบริการทางเพศไว้ในมาตราที่ 282-287 โดยหลักมีใจความว่า “หากผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชาย หรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท” (มาตรา 282 ประมวลกฎหมายอาญา) และมีส่วนขยายเพิ่มเติมในเรื่องของช่วงวัย ว่าหากกระทำต่อเด็กอายุไม่เกิน 15 ปีก็จะมีโทษจำคุกเพิ่ม และในมาตราที่ 283 และ 284 มีความผิดเพิ่มเติมในส่วนของการหลอกลวง ชูเชิญ บังคับ และใช้กำลังประทุษร้ายผู้ค้าบริการทางเพศว่า “ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชาย หรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท” (มาตรา 283 ประมวลกฎหมายอาญา) และ “ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวงชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท” (มาตรา 284 ประมวลกฎหมายอาญา)

นอกจากนี้ยังมีการอธิบายส่วนความผิดของการเป็น “แมงดา” หรือการรับเงินเลี้ยงดูจากการค้าบริการทางเพศไว้ในมาตราที่ 286 ว่า “ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่ง

ค่าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต” โดยนิยามในรายละเอียดว่า “ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพ และมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค่าประเวณี หรือสมาคมกับผู้ซึ่งค่าประเวณีคนเดียว หรือหลายคนเป็นอาจิน กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยผู้ซึ่งค่าประเวณีเป็นผู้จัดให้ เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยผู้ซึ่งค่าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คบค้ากับผู้ซึ่งค่าประเวณีนั้น บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากผู้ซึ่งค่าประเวณีซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมาย หรือตามธรรมจรรยา”

กล่าวโดยสรุปแล้ว สำหรับประมวลกฎหมายอาญานั้น ไม่มีการระบุว่า “ผู้ค้าบริการทางเพศ” ผิดกฎหมาย แต่มาฆ่าชิง หรือเจ้าของสถานบริการ ตลอดจนนายหน้าที่จัดหาเท่านั้นที่มีความผิด และหากเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ลูกค้าก็จะมี ความผิดฐานพรากผู้เยาว์

ในส่วนพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณีปี 2539 นั้นไม่มีระบุโทษของผู้ที่เตร็ดเตร่เพื่อการค้าประเวณี หรือพบเห็นในที่สาธารณะว่าเป็นการเรียกร้องการติดต่อในการค้าประเวณีเหมือนในพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณีปี 2503 มาตราที่ 5 แต่อธิบายความผิดในลักษณะที่ว่า “เข้าติดต่อชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเร้าบุคคลตามถนน หรือสาธารณสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใดอันเป็นการเปิดเผย และน่าอับอาย หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน” (พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณีปี 2539)

นอกเหนือจากนี้ในส่วนมาตราอื่นก็เป็นการอธิบายความผิดของลักษณะความเป็นผู้จัดหา เจ้าของกิจการ ตลอดจนการมั่วสุมในสถานค้าประเวณีเท่านั้น ไม่มีมาตราระบุความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีหรือค้าบริการทางเพศเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีองค์ประกอบอื่นร่วม

ซึ่งหากสรุปตามถ้อยความทางกฎหมาย การค้าบริการทางเพศที่ไม่ผิดกฎหมาย สามารถเป็นไปได้ โดยอยู่ในที่ของตน หรืออาจในที่สาธารณะได้ เช่น ยืนเฉย ๆ ในจุดที่รู้จัก โดยไม่กระทำการชักชวน และรับเร้าให้ถูกตีความตามมาตรา 5 พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณีปี 2539 ได้ เช่น ในบางสถานที่ ที่มีการวางไค้ดัลบังวางเครื่องหมายบนรถที่ต้องการซื้อบริการทางเพศ แล้วผู้ค้าจะเดินเข้าไปหาเองเป็นต้น หรือ การเสนอซื้อของผู้ซื้อเอง ถ้าตามเนื้อความในกฎหมายเพียงอย่างเดียว ก็อาจพูดได้ว่าไม่ได้ระบุความผิดต่อผู้ค้าบริการทางเพศไว้ เว้นเสียแต่จะอยู่ในสถานบริการทำให้เข้าข่ายมั่วสุมในสถานค้าประเวณี ตามมาตรา 6 พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณีปี 2539 เท่านั้น

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ศุภีมาน (นฤมล) วงศ์สุภาพ (2531) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กระบวนการกลายเป็นหมอนวด: กรณีศึกษาหญิงบริการในสถานบริการอาบ อบ นวด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจโลกของหมอนวด โดยมุ่งความสนใจไปที่ลักษณะร่วมของประสบการณ์ ที่ได้ทำให้เกิดลำดับชีวิต รวมทั้งแบบแผนพฤติกรรมของผู้หญิงผู้กลายเป็นหมอนวด "อาชีวะ" ในกระบวนการกลายเป็นหมอนวด "อาชีวะ" บุคคลยอมรับบทบาทที่เบี่ยงเบน และดำรงรักษาบทบาทที่เบี่ยงเบนต่อเนื่องไปได้อย่างไร รวมทั้งศึกษาถึงผลของปฏิกิริยาทางสังคมที่มีผลต่อการได้รับเอกลักษณ์หมอนวดของผู้หญิง กระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพของสถานบริการ เป็นกลไกสำคัญในการรักษาให้การเป็นหมอนวดพัฒนาไปสู่การเป็นหมอนวด "อาชีวะ" ยิ่งขึ้น พบว่ากระบวนการ การขัดเกลาเชิงอาชีพเป็นปัจจัยแรกที่มีอิทธิพลต่อหมอนวดในการพัฒนาไปสู่การเป็นหมอนวด "อาชีวะ" ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของหมอนวดในสถานะสมาชิกใหม่

กระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพนี้ถ่ายทอดลักษณะความเป็นหมอนวดใน 2 บทบาทด้วยกันบทบาทแรก คือ บทบาทเชิงอาชีพซึ่งผู้หญิงจะผ่านขั้นตอนของการได้รับสถานภาพหมอนวด บทบาทของหมอนวดก็คือ การฝึกอบรม ส่วนบทบาทที่เบี่ยงเบนนั้นก็คือ บทบาทการค้าประเวณีที่แฝงเร้นมากับบทบาทหมอนวด ในส่วนของบทบาทที่เบี่ยงเบนนั้นก็คือ เนื้อหาของการค้าประเวณี การชักชวนเชิญชวนแขก การให้บริการทางเพศ การต่อรองราคา ฯลฯ บทบาทที่แฝงเร้นมากับอาชีพหมอนวดจึงได้เปลี่ยนเป็นบทบาทหลักของอาชีพหมอนวดไป ซึ่งหมอนวดจะต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพควบคู่ไปกับการขัดเกลาทางสังคมจากการฝึกอบรมทักษะในด้านต่าง ๆ เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยในการบำรุงรักษาให้ผู้หญิงยังคงประกอบอาชีพที่เบี่ยงเบนต่อไปท่ามกลางการประณามของสังคม ถึงแม้ว่าจะมีการลงโทษทางสังคมอยู่บ้าง แต่การลงโทษ และการควบคุมทางสังคมกลับมีอิทธิพลไม่เพียงพอที่จะยับยั้งให้ผู้หญิงเลิกประกอบอาชีพนี้ได้ กระบวนการกลายเป็นหมอนวดอาชีพ มีลักษณะเป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาจากความเบี่ยงเบนเบื้องต้นไปสู่ความเบี่ยงเบนอาชีพ ผลจากการศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวดนั้น มีลักษณะเป็น เชิงอาชีพ (Career) จากการศึกษาแม้ว่าจะพบปัจจัยภูมิหลังที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในช่วงก่อนเข้าสู่กระบวนการก็ตาม แต่ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้บุคคลเลือกกระทำพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนก็คือ ผู้หญิงเผชิญกับสถานการณ์ที่วิกฤตสาเหตุหรือภาวะเงื่อนไขใด ๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นในสถานการณ์หนึ่งตามลำดับเวลาที่เคลื่อนไป ไม่จำเป็นต้องมีอิทธิพลในเวลาต่อมา ซึ่งพบว่ามีความเงื่อนไขสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นใน สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง อันจะนำผู้หญิงเข้าสู่โลกของการค้าประเวณีในเรื่องของการขายบริการทางเพศที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทำให้อาชีพหมอนวดเบี่ยงเบนไป โดยเริ่มจากการขัดเกลาหมอนวดให้กลายเป็นอาชีพในการฝึกทักษะของหมอนวดควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทที่ เห็นได้ชัดคือบทบาทเบี่ยงเบนการค้าประเวณีที่แฝงเข้ามากับอาชีพ

หมอนวด หรือการให้ขายบริการทางเพศ เป็นบทบาทที่แฝงจนได้กลายเป็นบทบาทหลักในอาชีพหมอนวดมากกว่าการให้บริการนวด ซึ่งมีสาเหตุเกิดจากตัวบุคคลที่ต้องประสบปัญหาหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจนทำให้เกิดการขายบริการทางเพศในอาชีพของหมอนวด

กฤตินี ฌัญญาฉลิต (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ทางลบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางเพศของประเทศไทย ซึ่งได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า Sex Tourism หมายถึงการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมายังประเทศปลายทางเพื่อซื้อบริการทางเพศโดยเฉพาะ โดยเพศที่ให้บริการไม่จำเป็นว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิง (Enloe, 1989) โดยประเทศไทยได้เป็นประเทศที่มีชื่อเสียงทางด้าน Sex Tourism อย่างยาวนาน อย่างไรก็ตามพบว่าประเทศไทยไม่ได้มีการขายบริการทางเพศอย่างเปิดเผย ซึ่งชื่อเสียงดังกล่าวมีสาเหตุมาจาก 2 ปัจจัยกล่าว คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และสถาบัน เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของแรงงาน Sex Workers เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ทำให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงประเทศไทยมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจของชาติตะวันตกในประเทศที่พัฒนาแล้วมีรายได้สูงกว่าประเทศกำลังพัฒนา ทำให้เกิดการไหลเวียนของนักท่องเที่ยวจากประเทศดังกล่าวมา ประเทศที่กำลังพัฒนาที่มีค่าครองชีพต่ำกว่าประเทศของตน ทำให้การขยายตัวของบริการ และการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น รวมไปถึงอุปสงค์บริการทางเพศเช่นกัน ซึ่งนำไปสู่ทางฝั่งของผู้ให้บริการที่ส่วนใหญ่ที่มีปัญหาที่เกิดจากความยากจน โดยส่วนใหญ่มักมีถิ่นฐานมาจากต่างจังหวัดที่แสวงหางานที่ได้ผลตอบแทนดีเพื่อส่งกลับบ้าน ดังนั้นงานบริการทางเพศจึงเป็นทางเลือกที่ตอบโจทย์สำหรับพวกเขา นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยสนับสนุนที่อธิบายผ่านมุมมองของทุนนิยมที่ว่า เนื่องจากการขยายตัวของเศรษฐกิจแบบทุนนิยมทำให้คนต้องการที่จะบริโภคเพิ่มอย่างไม่มีการสิ้นสุด ดังนั้นงานบริการทางเพศในประเทศกำลังพัฒนาจึงมีการขยายตัวอย่างมีนัยสำคัญ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ เนื่องจากการเสนอภาพลักษณ์ของประเทศไทยถูกเสนอให้มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับ Sex Tourism จากนิตยสาร The Economist เล่มที่ 369 ปี ค.ศ. 2003 กล่าวว่า “ถ้าหากคุณโยนหินในกรุงเทพฯ มีโอกาสสูงมากที่หินก้อนนั้นจะไม่ไปโดนนักพนันหรือผู้ใช้บริการทางเพศ” นอกจากนี้ยังมีการแสดงภาพลักษณ์ของ Sex Tourism ของไทยผ่านภาพยนตร์เช่น “Bridget Jones’ Diary: The Edge of Reason” เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ภาพลักษณ์ของ Sex Tourism ของไทยแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็ว จากสองเหตุผลข้างต้น ทำให้ภาพลักษณ์ของ Sex Tourism แพร่ไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการที่จะสนับสนุน Sex Tourism ต้องคำนึงถึงสองปัจจัยข้างต้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะนโยบายของรัฐที่ต้องแก้ปัญหาทางโครงสร้างก่อนเพื่อให้ Sex Workers ที่จะเข้าสู่อุตสาหกรรมข้างต้นมาจากความต้องการที่แท้จริง ไม่ใช่มาจากปัญหาเชิงโครงสร้าง ไม่เช่นนั้นจะนำมาสู่ปัญหา Black Market หรือการให้บริการอย่างผิดกฎหมายในที่สุด จึงนำมาสู่การปรับปรุงภาพลักษณ์ของ Sex Tourism ที่ต้องเป็นความร่วมมือมาจากหลายฝ่ายทั้งฝ่ายรัฐ และเอกชน

เพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยที่ควรมีการปรับปรุงสวัสดิการของแรงงาน และหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อแรงงาน กลุ่มดังกล่าว (กฤตินี ฌัญฐวุฒิสิริ, 2550)

กรณีศึกษา มณีรัตน์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจก้าวเข้าสู่อาชีพขายบริการ: กรณีศึกษาผู้สมัครใจขายบริการในเขตเมืองพัทยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจก้าวเข้าสู่อาชีพนี้ และเพื่อทราบถึงสภาพชีวิตก่อนหน้า และหลังจากเข้าสู่อาชีพขายบริการ จากผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ผู้หญิงที่ตัดสินใจทำอาชีพขายบริการจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน สามารถสรุปผลได้ดังนี้ 1. ผู้หญิงขายบริการส่วนใหญ่จะเป็นช่วงวัยรุ่น ที่มีอายุระหว่าง 20-31 ปี และมีปัญหาชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหารายได้น้อย ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาเศรษฐกิจฝืดเคือง เป็นต้น จึงทำให้ผู้หญิงเหล่านี้ต้องทำอาชีพขายบริการ เนื่องจากผู้หญิงเหล่านี้ได้รับการศึกษาที่ค่อนข้างน้อยทำให้ไม่มีความรู้มากพอที่จะไปประกอบอาชีพอื่น รวมถึงปัญหาด้านต่าง ๆ ข้างต้นทำให้เกิดแรงจูงใจ กระตุ้นให้เกิดปัจจัยในเรื่องเงิน ซึ่งเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม 2. สภาพชีวิตความเป็นอยู่ก่อนเข้าสู่อาชีพขายบริการ จะเห็นได้ชัดว่า เกิดจากปัญหาครอบครัวยากจนเงินไม่พอสำหรับค่าครองชีพของทั้งตนเอง และครอบครัว แต่เมื่อก้าวเข้ามาทำอาชีพขายบริการทำให้สภาพทางการเงินดีขึ้น ซึ่งรวมถึงส่งผลทำให้สภาพชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้นตาม เพราะสามารถหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ตนเองจากค่าตอบแทนในการทำอาชีพนี้ แต่เมื่อมีผลตอบแทนที่ได้ก็ต้องมีสิ่งที่คุณผู้หญิงขายบริการต้องยอมสูญเสีย นั่นก็คือ ต้นทุนทางสังคมที่ทำให้ผู้หญิงขายบริการไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมถูกตราหน้าว่าเป็นอาชีพที่น่ารังเกียจ 3. ปัญหาอุปสรรคในการดำรงชีวิตของผู้หญิงขายบริการไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมที่ไม่ได้รับการยอมรับ การถูกตราหน้าทั้งจากครอบครัว และคนรอบข้าง ด้านสุขภาพที่ไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร รวมถึงข้อจำกัดทางการรักษา และการบริการของสถานพยาบาล หรือโรงพยาบาลของรัฐ จึงทำให้ผู้หญิงเหล่านี้ต้องเสียเงินเพื่อรักษาตนเองในเวลาเจ็บป่วย โดยการซื้อยารับประทานเอง และยังคงเผชิญกับปัญหาการเจ็บป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่าอาชีพทั่วไป เช่น โรคเอดส์ โรคหนองใน ฯลฯ แต่จากการศึกษาสาเหตุในการตัดสินใจทำอาชีพขายบริการของเหล่าหญิงสาว กลับพบว่าผู้หญิงที่ทำอาชีพขายบริการทางเพศส่วนใหญ่รู้สึกพึงพอใจในเรื่องของค่าตอบแทน และความสะดวกสบายที่ได้มาจากการทำงานขายบริการทำให้มีสภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากรายได้ของอาชีพนี้

ชินพันธ์ วัลลภาทิพย์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูล และภาพลักษณ์เมืองพัทยาในมุมมองของนักท่องเที่ยวกลุ่มอาเซียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา โดยมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวอาเซียนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จำนวน 392 คน โดยนักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมจะเดินทางไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ และเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน พบว่าส่วนมากจะมีการท่องเที่ยว 5-6 วัน รวมถึงมีการพักผ่อนตามที่พักโรงแรม ซึ่งการทำวิจัยในเรื่องนี้ ได้ทำการวิจัยเชิงปริมาณ และใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม

จากผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 36-40 ปี การรับรู้ข้อมูลของนักท่องเที่ยวกลุ่มอาเซียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา สรุปผลได้ว่า ภาพรวมในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสามารถสรุปเป็นรายด้าน ได้ดังนี้ 1. ด้านการเลือกเปิดรับ 2. ด้านการเลือกให้ความสนใจ 3. ด้านการเลือกรับรู้ และตีความหมาย 4. ด้านการเลือกจดจำ ส่วนภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวในเมืองพัทยา เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ามี 3 ลำดับสูงสุด คือ 1. ด้านสังคม 2. ด้านการเรียนรู้ 3. ด้านชื่อเสียง โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้ ด้านประสบการณ์ อยู่ในระดับที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมาก เพราะผู้คนในเมืองพัทยามีอัธยาศัยดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจ พบว่าเมืองพัทยามีการจัดเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์ และน่าดึงดูดใจ ด้านราคา ภาพรวมพบว่าราคาของสินค้าและบริการค่อนข้างเหมาะสมกับคุณภาพที่ได้รับ ด้านสภาพแวดล้อม ภาพรวมจัดว่าค่อนข้างอยู่ในระดับดี เพราะสถานที่ หรือแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาด และมีความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว ด้านการพักผ่อน ภาพรวมพบว่า พัทยาเป็นสถานที่ที่สามารถหลีกเลี่ยงความวุ่นวายในชีวิตได้ และสามารถเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจได้ดี ด้านความตื่นเต้น และการผจญภัย ภาพรวมพบว่า พัทยาเป็นสถานที่ที่สามารถท่องเที่ยวแบบผจญภัย ด้านการเรียนรู้ ภาพรวมพบว่า เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวที่เมืองพัทยา สามารถพบวิถีชีวิตใหม่ ๆ และสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมได้ นอกจากด้านต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ยังมี ด้านสังคม ด้านชื่อเสียง ที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มอาเซียนเกิดพฤติกรรมการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จุฬามาศ กันตพลธิติมา (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำ โดยมีการเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวยุโรป พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย รองลงมา คือ เพศหญิงที่อยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 20 – 29 ปี ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้เดินทางมาท่องเที่ยวที่เขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยาเป็นครั้งที่ 2 จากผลการวิจัยพบว่า ภาพลักษณ์ของพัทยาในสายตาของนักท่องเที่ยว ปัจจัยภาพลักษณ์แรก คือ สถานที่ซึ่งนักท่องเที่ยวมองว่า พัทยาเป็นเมืองตากอากาศ และเมืองแห่งแสงแดด แสดงให้เห็นว่าพัทยาเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวชายทะเลที่โดดเด่นที่สุดในภาคตะวันออกของประเทศไทย และเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงติดอันดับของโลก ทำให้พัทยาถูกขนานนามว่าเป็น “ริเวียร่าแห่งเอเชีย” คือมีความสวยงามเทียบเท่าชายหาดอิตาลี ที่มีชื่อว่า “อิตาลี ริเวียร่า” อีกทั้งผู้คนในท้องถิ่นพัทยามีความเป็นกันเอง เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว พัทยายังมีโรงแรม และรีสอร์ทหลากหลายที่ ที่มีความสวยงาม ส่งผลให้เมืองพัทยาเป็นอีกหนึ่งเมืองที่ได้ชื่อว่า “เมืองแห่งไมซ์” ชั้นนำของประเทศไทยรวมถึงภูมิภาคอาเซียน ปัจจัยภาพลักษณ์ที่สอง ที่นักท่องเที่ยวมองเห็น คือ พัทยา มีสาวประเภทสองจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าพัทยาไม่มีการเหยียดเรื่องเพศในเรื่องการเข้ามาอยู่ในเมืองพัทยา แต่ส่วนใหญ่แล้วนักท่องเที่ยวก็มักจะมองว่าสาวประเภทสองที่อยู่ในเมืองพัทยาในแง่ลบ เพราะส่วนใหญ่สาวประเภทสองที่อาศัยอยู่ในเมืองพัทยาจะทำการค้าประเวณีตามริมชายหาด หรือตามคลับบาร์ให้นักท่องเที่ยว

เห็นมากอยู่ทั่วไป ซึ่งตรงกับหน่วยงานของภาครัฐที่ว่า ทุกหน่วยงานของภาครัฐมีการเร่งวางมาตรการกวาดล้าง การลักลอบค้าประเวณีอย่างเข้มงวด เพื่อกู้ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติให้ดีขึ้น ปัจจัย ภาพลักษณ์ด้านที่สาม คือ พัทยาเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวยามราตรี มีสถานที่ ที่มีความหลากหลายของ ไนต์คลับ หรือเรียกว่าเป็นสถานที่ ที่มีความครบครันทั้งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้านอาหาร การแสดงโชว์ สาว นักเต้นโคโยตี้ เป็นต้น โดยเฉพาะพวก ทิฟฟานีนางโชว์ คาบาเร่โชว์ ที่เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ได้มาก ซึ่งจุดศูนย์กลางของแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีในพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยานี้ก็คือ Walking Street ถนนแห่งแสง สี เสียง แสดงให้เห็นว่าสถานที่แห่งนี้ไม่ได้มีดีแค่แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลเพียงเท่านั้น ปัจจัยภาพลักษณ์ด้านสุดท้าย ได้แก่ การที่นักท่องเที่ยวมองว่าเมืองพัทยาเป็นเมืองแห่งการขายบริการทางเพศ ซึ่งในขณะนี้สื่อต่างประเทศมีการตีข่าวว่า เมืองพัทยาเป็นเมืองนครแห่งคนบาป มีการค้าประเวณีเป็นจำนวนมาก ซึ่งกรณีดังกล่าวถือว่าได้สร้างความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียง และภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของพัทยาเป็นอย่างมาก ทำให้เจ้าหน้าที่หลายหน่วยงานได้เร่งทำการลงพื้นที่ เพื่อกวาดล้างการลักลอบการค้าประเวณีในพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยา เพื่อเร่งกู้ภาพลักษณ์เมืองแห่งการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติให้ดีขึ้น แต่ ปัจจัยภาพลักษณ์ทั้งหมด โดยรวมกลับพบว่านักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อประสบการณ์การมาท่องเที่ยวในพื้นที่ เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งรับรู้ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีในเมืองนี้ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมี ทัศนคติในด้านบวกต่อภาพลักษณ์ของเมือง ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางกลับมาเยือนซ้ำ

รุจพล ทองอินทราช และโชติสา ชาวสนธิ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง วาทกรรมว่าด้วยโสเภณีใน สังคมไทย ทำให้ได้ทราบว่าสังคมไทยมีอาชีพโสเภณีมาช้านาน สมัยรัชกาลที่ 5 ถือเป็นยุคสำคัญเนื่องจากการ ก่อรูปวาทกรรมโสเภณีในสังคมไทยมีความเห็นทั้งความร่วมมือ และต่อต้าน กล่าวคือ การก่อรูปวาทกรรม เริ่มต้นจากการปฏิรูปสังคมไทยในสมัยนั้นโดยการเลิกทาสเพื่อสร้างความเป็นไทย ทำให้หญิงสาวส่วนหนึ่งต้อง เข้าสู่อาชีพโสเภณีเพื่อแลกกับสินจ้าง และความอยู่รอด แต่มีเงื่อนไขคือต้องเสียภาษีบำรุงถนนให้แก่รัฐ การ เพิ่มขึ้นของสำนักหญิงโสเภณิดังกล่าว ทำให้รัฐมีรายได้เกินคาดอย่างมหาศาล แต่ปัญหาที่ตามมาคือการเกิดขึ้น ของโรคระบาดหรือกามโรคที่แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ทำให้รัฐบาลใช้เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุผลสำคัญใน การแก้ไขปัญหาโดยตราพระราชบัญญัติป้องกันสัญจรโรค ร.ศ. 127 ออกมาบังคับใช้เพื่อวางระบบการบริหาร จัดการ และเบาบางปัญหาโสเภณีเพื่อความสงบสุขแห่งรัฐ และราษฎร ดังนั้นสามารถสรุปผลจากการศึกษาได้ ว่า แท้จริงแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้มีมาเพื่อตอบโต้การจัดการความขัดแย้ง ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่าง รัฐ และเจ้าภาษีนายอากรเนื่องจากรายได้มหาศาลจากโสเภณีเป็นปัจจัยสำคัญทางอำนาจทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ เหตุดังกล่าวนี้พระราชบัญญัติป้องกันสัญจรโรค ร.ศ. 127 (พ.ศ. 2451) จึงเป็นเพียงผลผลิตของ วาทกรรมเศรษฐกิจที่ถูกอำนาจรัฐผลิตสร้างขึ้นมาเพื่อจัดการกับความขัดแย้งในความสัมพันธ์เชิงอำนาจโดยมี โสเภณีเป็นสนามแห่งวาทกรรมที่สำคัญ

ปิยะนันต์ จันทรแหกเกล้า (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กระบวนทัศน์ใหม่คณิกาในสังคมไทย ซึ่งได้มีการพูดถึงหญิงสาวผู้กระช้ำเราประเวณีกับชายในช่อง ทรอกต่าง ๆ หรือที่เรียกว่า คณิกา ว่าด้วยสภาพเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว ความเหลื่อมล้ำทางสังคม การเข้าถึงสวัสดิการ และการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้ความต้องการในอาชีพบริการแบบคณิกามีเพิ่มมากขึ้น เป็นผลทำให้หญิงสาวเลือกทำอาชีพให้บริการคณิกา เนื่องจากค่าตอบแทนรายได้ที่สูงสามารถยกระดับคุณภาพชีวิต หรือแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจครอบครัวได้ ธุรกิจรูปแบบดังกล่าวทำให้สังคมมีความเข้าใจในมิติสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลมากขึ้น ทำให้ช่อง และโสเภณี ดำรงอยู่ในสังคมไทยโดยมีเงื่อนไขทางทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองมาเกื้อหนุนส่งเสริมกันอย่างปฏิเสธมิได้ ดังนั้นสรุปผลการศึกษาได้ว่า ธุรกิจการค้าบริการทางเพศเป็นปัญหาเชิงลบต่อภาพลักษณ์ของสังคมไทยในวิถีเมืองพุทธศาสนา แต่ภาครัฐ ภาคประชาชนก็ไม่สามารถจัดให้หมดไปจากสังคมไทยได้ ซึ่งช่อง และโสเภณี ในสังคมไทยมีพัฒนาการ และมีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างอยู่ในสังคมไทยอย่างเกี่ยวพันอย่างเป็นระบบ ด้วยปัญหาของสังคมไทยที่ขาดเสถียรภาพผลักดันให้หญิงสาวที่มีรูปร่างหน้าตาดี มีข้อจำกัดด้านการศึกษา ขาดรายได้ มาทำอาชีพโสเภณีเพื่อความอยู่รอด และเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

โรแซนน์ มารี รัชชิง และ ฮวน มานูเอล คอนเตรราส (Rosanne Marie Rushing, and Juan Manuel Contreras, 2007) ได้ศึกษาเชิงคุณภาพของผู้ชายในประเทศตะวันตก ที่เป็นลูกค้าของผู้ให้บริการทางเพศในประเทศไทย ซึ่งได้อธิบายถึงการเกิดการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยซึ่งสาเหตุมาจากองค์ประกอบหลายอย่างที่มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการบริการทางเพศของตัวผู้ให้บริการ โดยองค์ประกอบ และปัจจัยทั้งหมดนี้มีรากฐานมาจากประเด็นทางสังคม และวัฒนธรรม 2 ประเด็นหลักดังนี้

1. การเติมเต็มบทบาทอนุรักษนิยมของผู้ชาย และบริบททางสังคม คือ รากฐานหลักของการหาคนขายบริการขึ้นอยู่กับมิติทางเพศ ระบบเพศที่ครอบงำทางสังคม และวัฒนธรรมเป็นระบบที่แสดงถึงการครอบงำทางโครงสร้างของผู้หญิง โดยผู้ชาย วัฒนธรรม “ปีตาธิปไตย” สะท้อนให้เห็นในบรรทัดฐาน ค่านิยมแบบอนุรักษนิยม และพฤติกรรมของผู้ชายที่แสวงหาบริการทางเพศ ผู้ชายจากประเทศตะวันตกมาประเทศไทยเพื่อจ้างบริการทางเพศ เพื่อเติมเต็มอัตลักษณ์ความเป็นชาย ในวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ กล่าวคือ สร้างความสัมพันธ์กับหญิงขายบริการชาวไทย กลายเป็นการตอบสนองต่อความรู้สึกส่วนตัวของผู้ชายเหล่านี้ และแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกัน ผ่านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

2. บรรทัดฐานท้องถิ่นตามบริบทที่ส่งเสริมการจ้างผู้ให้บริการทางเพศในเอเชีย คือ ประเทศไทยเป็นเมืองสำหรับผู้ชายที่ต้องการจ้างผู้ให้บริการทางเพศ พื้นที่บางแห่งในกรุงเทพฯ และเมืองต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียว คือ เพื่อเป็นอุตสาหกรรมทางเพศอำนวยความสะดวก

ให้ผู้ชายสามารถเข้าถึง และมีเพศสัมพันธ์กับหญิงสาวได้ แต่การเข้าถึงผู้ให้บริการทางเพศยังคงเป็นเรื่องผิดกฎหมายในประเทศไทย อย่างไรก็ตามในบริบทนี้ เยาวชนหญิงจากประเทศไทย หรือบริเวณโดยรอบ ได้รับการส่งเสริมให้เป็นส่วนหนึ่งของสวรรค์ของประเทศไทย ในงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงสาเหตุที่เกิดการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยนั้นมีรากฐานมาจากสงครามเวียดนามด้วยการมาถึงของประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากนายทหารที่มาพักผ่อนเพื่อการค้าประเวณี และสุรา โดยเมื่อสิ้นสุดสงครามไทยจำเป็นต้องดำเนินการท่องเที่ยวทางเพศต่อไป เพื่อหลีกเลี่ยงวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งมีมูลค่ามากกว่า 4 พันล้านดอลลาร์ในประเทศไทยโดย 70-90% ของนักเดินทางเป็นผู้ชาย และเที่ยวคนเดียว ซึ่งอุตสาหกรรมทางเพศนั้น แขนงหน้ามากกลายเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทย (Bishop, and Robinson, 1999) นอกจากนี้แล้วก็ยังมีส่วนมาจากโครงสร้างทางสังคมอีกด้วย

เจิง แซกกี (Sze Ki Cheng, 2010) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางเพศต่อประเทศไทย ซึ่งได้มีการอธิบายว่า “ทำไมการท่องเที่ยวทางเพศจึงเฟื่องฟูในประเทศไทย” โดยมีนักวิชาการ และนักวิจัยจำนวนหนึ่ง ได้ศึกษา และอธิบายปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยให้การท่องเที่ยวทางเพศของประเทศไทยเฟื่องฟู การท่องเที่ยวทางเพศ ในประเทศไทยมีฐานทางสังคม และเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ โครงสร้างทางสังคม บทบาททางเพศ การสร้างพฤติกรรมทางเพศทางสังคม และความยากจน ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การพัฒนา และการเติบโตทางเศรษฐกิจ ในประเทศไทยตลอดสามทศวรรษที่ผ่านมา รวมถึงการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ความต้องการของชายไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติ การทุจริต และการสนับสนุนจากรัฐบาล และนักการเมืองตลอดจนความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนทำให้การท่องเที่ยวทางเพศเติบโตขึ้นด้วย นอกจากนี้แล้วยังมีการอธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม และบทบาททางเพศที่ส่งผลให้เกิดการค้าประเวณีในประเทศไทยไว้ว่า ในประเทศไทย ลูกสาวหลายคนถูกเลี้ยงดูมาโดยให้ตัวเองมีความเชื่อว่าตนเองมีหน้าที่หาเงินให้ครอบครัว และจ่ายคืนให้พ่อแม่ สังเกตได้ว่าผู้หญิงจากชนชั้นทางสังคมที่มีความยากจน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทมีบทบาทสนับสนุนความสัมพันธ์กับครอบครัวทางการเงิน สังคมไทยในหลาย ๆ ภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเหนือที่มีลูกสาวคนสุดท้องสืบทอดตระกูล นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงสาเหตุที่สถานภาพสตรีในประเทศไทย ไว้ว่าผู้หญิงจากชนชั้นสูงต่างจากกลุ่มชนชั้นกลาง ไม่มีภาระผูกพันที่จะเลี้ยงดูครอบครัวในการออกไปหาเงิน แต่เน้นการเอาใจสามี นอกจากนี้การมีภรรยาหลายคนเป็นเรื่องปกติสำหรับผู้ชายไทยในสังคมชั้นสูงทั้งหมดนี้ หมายความว่าชายไทยชนชั้นสูงมีอิสระทางการเงิน และต้องการที่จะได้รับการบริการโดยผู้หญิงผลของการสร้างสังคมดังกล่าว การค้าประเวณีจึงเป็นที่ยอมรับในสังคมไทยอาจารย์หลายท่านในประเทศไทย โดยเฉพาะผู้หญิงไทยเชื่อว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งจำเป็นตั้งแต่โสเภณีช่วยให้ผู้ชายมีช่องทางในการบรรเทาความต้องการทางเพศได้ จึงเป็นการปกป้องผู้หญิงจากการถูกข่มขืน ในงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึง โครงสร้างทางสังคมของไทยที่ทำให้เกิดการการค้าประเวณีในประเทศไทยจนเกิดขึ้นเป็นธุรกิจทางเพศซึ่งรัฐบาลหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็รับรู้ถึงการมีอยู่ของธุรกิจทางเพศ

เหล่านี้ แต่ยังคงไม่เปิดเผยหรือทำให้เป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายเนื่องจากตัวเองได้ผลประโยชน์จากการไม่เปิดเผย ธุรกิจโดยการรับสินบนของเจ้าของกิจการทางเพศ ทำให้ธุรกิจทางเพศยังไม่ถูกกฎหมายก็ส่งผลกระทบต่อไปยังกับผู้บริหารทางเพศโดยตรงเนื่องจากถูกกดขี่จากลูกค้า และเจ้าของกิจการได้ เพราะไม่สามารถแจ้งความกับตำรวจได้

เอลิซาเบธ เบิร์นสไตน์ และเอเลน่า ซีห์ (Elizabeth Bernstein, and Elena Shih, 2014) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการทางเพศความต้องการของเซ็กส์ การค้ามนุษย์ และการท่องเที่ยวตามความเป็นจริงในประเทศไทย โดยอธิบายไว้ว่า “การค้ามนุษย์” อาจดูไม่น่าเป็นไปได้สำหรับการท่องเที่ยวตามความเป็นจริง เพราะคำนี้ไม่ได้เป็นเพียงการโต้แย้งในเชิงความหมายเท่านั้น แต่ยังอธิบายถึงหลายแง่มุมกระบวนการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่แต่กลับไม่มีการจัดการที่ถูกต้อง กล่าวคือ การล่องหนจากการค้ามนุษย์ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นเหตุให้เสน่ห์ของการบริโภคสำหรับนักท่องเที่ยวที่แสวงหาประสบการณ์ที่มีความหมายทางเลือกแทนการท่องเที่ยวมวลชน (Mass Tourism) นักท่องเที่ยวถูกดึงดูดมาประเทศไทยด้วยเหตุผลเดียวกับนักท่องเที่ยวทางเพศอื่น ๆ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางเพศ การค้ามนุษย์เกิดขึ้นโดยตรงไปตรงมา ในขณะเดียวกันก็ดึงดูดความต้องการทางเพศของนายทุนด้วย และความถูกต้องทางศีลธรรม แม้ว่านักท่องเที่ยวตัวจริงจะพยายามทำตัวให้ห่างเหินจากเครือข่ายทางเพศ และนายทุนที่แพร่หลายซึ่งขับเคลื่อนชื่อเสียง และความนิยมระดับโลกของประเทศไทยในฐานะจุดหมายปลายทางแห่งการพักผ่อนของพวกเขาแรงจูงใจในการเดินทางเกี่ยวพันกันในวงจรกาม และเศรษฐกิจเดียวกันที่ทำให้ประเทศไทยเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่พึงประสงค์มานานหลายทศวรรษ งานวิจัยดังกล่าวพูดถึงการค้าประเวณีในไทยที่เกิดขึ้นอยู่ให้เห็นจริง ๆ แต่ผู้มีอิทธิพลในประเทศกลับเลือกที่จะพยายามมองข้ามไม่พูดถึงประเด็นดังกล่าว และบอกว่าประเทศไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

หลุยส์ จอนส์สัน และมาทิลด้า นิลส์สัน (Louise Jonsson, and Matilda Nilsson, 2016a) ได้ศึกษาวิจัย ในหัวข้อเรื่อง “หากมองว่าการท่องเที่ยวทางเพศเป็นภัยคุกคามต่อการพัฒนาในอนาคต” โดยอธิบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางเพศ คือ อุตสาหกรรมย่อยขนาดใหญ่เพื่อการท่องเที่ยวสร้างรายได้หลายพันล้านดอลลาร์ต่อปี และประโยชน์จากส่วนต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น บริษัทแท็กซี่ โรงแรม และร้านอาหาร เป็นต้น การเติบโตของการท่องเที่ยวทั่วโลกมีส่วนทำให้เกิดลักษณะที่แตกต่างกันปัญหาแต่ยังสร้างโอกาสใหม่ ๆ ตามที่ UNWTO กล่าวว่าสาเหตุหลักสำหรับกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นในด้านการท่องเที่ยวทางเพศ มาจากการท่องเที่ยวเพื่อบริการทางเพศเพิ่มขึ้นในช่วงสงครามโลก เมื่อมีการแสวงประโยชน์จากความต้องการทางเพศของมนุษย์ทำให้การท่องเที่ยวทางเพศเริ่มเติบโตควบคู่ไปกับความขัดแย้งของสงคราม และการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามันเพิ่มขึ้นที่ไหน และเมื่อใด ที่ทหารได้พักผ่อนหย่อนใจ การเปลี่ยนแปลงเริ่มขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เมื่อการท่องเที่ยวมวลชน (Mass Tourism) เริ่มต้นขึ้น และการเกิดขึ้นของสิทธิสตรี ผู้หญิงจากยุโรป

เหนือสามารถเดินทางด้วยตัวเองได้แล้ว และเดินทางไปยังยุโรปตอนใต้ซึ่งชาวพื้นเมืองมีบทบาทที่แปลกใหม่เป็นครั้งแรกใน ค.ศ. 1990 การวิจัยเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวทางเพศของเพศหญิงเริ่มต้นขึ้น ซึ่งได้อธิบายว่ามุมมองของนักท่องเที่ยวทางเพศที่เป็นเพศหญิงต่างจากนักท่องเที่ยวทางเพศที่เป็นเพศชายซึ่งถูกมองว่าเป็นนักล่าทางเพศ อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงกำลังเดินทางไปประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นประเทศกำลังพัฒนา เช่น แคมเบีย เคนยา เอกวาดอร์ บาร์เบโดส และอื่น ๆ มีจุดประสงค์เพื่อมีเพศสัมพันธ์และในบางกรณีก็แสวงหาความรัก ซึ่งรวมถึงประสบการณ์ทางเพศที่อาจหาได้ไม่ถนัดนักในประเทศที่พัฒนาแล้วมากขึ้น การท่องเที่ยวทางเพศอาจเป็นจุดประสงค์หลักของการเดินทาง แต่ถึงอย่างไรมันยังสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดทางหรือไม่รวมเลย ในวันหยุดพักผ่อนกิจกรรมทางเพศบางอย่างเป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น เดินทางไปฮันนีมูน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การเดินทางอื่นๆ เช่น การเดินทางโดยมีจุดประสงค์เพื่อทำกิจกรรมทางเพศหรือแสวงหาความรักก็มีการนอกความสัมพันธ์ในปัจจุบันไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม มีสถานที่บางแห่งในโลกที่มีความเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับเพศ หรือความรักทั้งในด้านบวก และด้านลบ จุดหมายปลายทางที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกได้รับการส่งเสริม และการท่องเที่ยวประเภทนี้ไม่ค่อยพูดถึง แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ทางเพศอย่างไรก็ตาม อีกด้านของการท่องเที่ยวทางเพศรวมถึงการแสวงประโยชน์จากผู้ใหญ่ และเด็ก หนึ่งในจุดหมายปลายทางที่มีชื่อเสียงที่สุดที่มีการแสวงประโยชน์ประเภทนี้อยู่ในภาคใต้ของเอเชีย จุดหมายปลายทางส่วนใหญ่ซึ่งปัจจุบันถูกระบุว่า เป็นจุดหมายปลายทางทางเพศมีรากฐานมาจากอุตสาหกรรมทางเพศในท้องถิ่นที่มีอยู่แล้วการวิจัยก่อนหน้านี้แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวทางเพศโดยทั่วไปไม่มีความเกี่ยวข้องกับชายสูงอายุที่ไปเที่ยวพักผ่อนที่ประเทศไทย หรือจุดหมายปลายทางทางเพศที่โด่งดังอื่น ๆ งานวิจัยดังกล่าวพูดถึงภาพรวมของการท่องเที่ยวทางเพศที่เป็นที่ยอมรับต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน แต่ในอนาคตอาจจะเป็นภัยคุกคามต่อสังคมในด้านต่าง ๆ ได้

ไอโนะ เพลโตเนน (Aino Peltonen, 2016b) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง จริยธรรมของการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทย ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่อการค้าประเวณี และมนุษย์ การค้ามนุษย์ โดยมีบทหนึ่งในวิจัยได้กล่าวถึง นิยามการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทย และอธิบายสาเหตุการเกิดขึ้นของจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวทางเพศ โดยผ่านทั้งมุมมองของนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวทางเพศที่อยู่ในประเทศไทย และทำไมปรากฏการณ์การท่องเที่ยวทางเพศทั้งหมดถึงเกิดขึ้น นอกจากผลกระทบของบุคคลที่มีการหาหรือเกี่ยวข้องกับชุมชน และรัฐบาล แต่ยังรวมถึงการเคลื่อนไหวของโสเภณีเพื่อปกป้องตำแหน่งของตนในสังคมตามที่การท่องเที่ยวทางเพศ คือ การท่องเที่ยวซึ่งมีเป้าหมาย หรือแรงจูงใจที่สำคัญที่สุด คือ สร้างความสัมพันธ์ทางเพศ โดยพื้นฐานแล้วหมายความว่าจุดประสงค์ของวันหยุด คือการเดินทางไปเพื่อมีเพศสัมพันธ์ แต่อาจมีแรงจูงใจอื่น ๆ สำหรับการเดินทางเหล่านั้น เช่น ภูมิอากาศ ค่าครองชีพ หรือบรรยากาศในจุดหมายปลายทาง วิจัยดังกล่าวมีการพูดถึงขั้นตอนการซื้อบริการทางเพศเริ่มต้นโดยผู้ชายมาที่ย่านการค้าประเวณี และบาร์ผู้ชายพากันไปสังสรรค์ หรือตีเบียร์หลังเลิกงาน เด็กผู้หญิงเริ่มงานโดยการเป็นส่วนหนึ่งในการดึงดูดผู้ชายให้

มาที่บาร์ ให้บริการ และให้ความบันเทิง ลูกค้าซื้อแอลกอฮอล์แจกฟรี ให้กับสาว ๆ หรือ “เลดี้ ดริงค์” ที่รู้จักกันในภาษาไทยก็คือเด็กนั่งดริงค์ ที่สนใจโดยรายได้จากเครื่องดื่มที่ผู้ชายซื้อให้ก็จะตกเป็นของสาว ๆ เลดี้ ดริงค์ และพวกเขาสามารถรับเงินคืนได้ทุกเมื่อที่ต้องการ ถ้าลูกค้าต้องการจ่ายเงินให้ผู้หญิงที่ทำงานในบาร์ เพื่อไปนอนด้วยสักคืน เขาต้องจ่ายบาร์ “ค่าปรับบาร์” ค่าปรับบาร์คือเงินสำหรับการขาดพนักงานเสิร์ฟ และค่าปรับนั้นสำหรับบาร์เท่านั้น ที่เหลือทุกอย่างจ่ายตรงให้กับหญิงสาว

การท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยไม่ได้เน้นไปที่ผู้ชายตะวันตกทั้งหมด แต่ยังรวมถึงผู้ชายเอเชีย จากประเทศจีน มาเลเซีย และสิงคโปร์กำลังเดินทางมาประเทศไทยเพื่อจุดประสงค์ทางเพศ จึงไม่อาจอ้างได้ว่าการท่องเที่ยวทางเพศเป็นเพียงปรากฏการณ์ของประเทศตะวันตก ประเทศต้นทางอาจส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเดินทาง และทัศนคติของผู้คนจากทวีปต่าง ๆ อาจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนสำคัญของการทำความเข้าใจการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทย คือ การตระหนักถึงการค้าประเวณีเป็นสิ่งผิดกฎหมายในประเทศ ถึงอย่างไรก็ตามกฎหมายไทยเป็นที่รู้จักในฐานะจุดหมายปลายทางสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวทางเพศ มันดูเหมือนไร้เหตุผลว่าจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวทางเพศที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดแห่งหนึ่งคือจริง ๆ การห้ามขายบริการทางเพศ การไร้อำนาจ หรือการละเลยของรัฐบาลทำให้ความต่อเนื่องของปรากฏการณ์ และการต่อสู้กับอาจเป็นไปได้ เนื่องจากประเทศไทยอยู่ในสถานะ “ดินแดนแห่งคำสัญญา” กฎหมายที่เข้มงวดสามารถจำกัดการค้าประเวณี แต่เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอาจมีนัยสำคัญได้รับผลกระทบ การท่องเที่ยวทางเพศเกิดขึ้นในสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งจุดหมายปลายทางหลักเป็นศูนย์กลางของประเทศ เช่น นานาพลาซ่า พัฒน์พงษ์ และซอยคาวบอย สุขุมวิท 23 ในกรุงเทพฯ เขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และภูเก็ต ล้วนดึงดูดผู้ชายที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ราคาถูก และง่าย นานา พลาซ่า ในกรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของบาร์สาว บาร์เบียร์ อะโกโก้ บาร์ อาบอบนวด ผู้หญิงกลางคืนสำหรับชาวตะวันตก การมองเห็นเรื่องเพศ และเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติผ่านโฆษณา และวัฒนธรรมสมัยนิยม อย่างไรก็ตาม การค้าประเวณี และตลาดบริการทางเพศในประเทศไทยถูกซ่อนไว้ และถือเป็นข้อห้าม ผู้หญิงที่ขายตัวเองถือเป็นบาปทันที พุทธศาสนาไม่ได้ควบคุมพฤติกรรมทางเพศเหมือนคริสต์ศาสนา หรืออิสลาม ดังนั้นเพศจึงไม่ถูกมองว่าเป็นบาป แม้ว่าการมีเพศสัมพันธ์จะเป็นที่ยอมรับมากขึ้น แต่การแสดงความรักต่อสาธารณชนไม่ใช่พฤติกรรมที่น่าอาย สิ่งนี้ทำให้สาวไทยสามารถมีสิทธิในการควบคุมร่างกาย และเรื่องเพศของตัวเองได้ ซึ่งทำให้อาชีพค้าประเวณีเป็นที่ยอมรับมากขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศทางตะวันตกซึ่งการขายบริการทางเพศถูกมองว่าเป็นที่น่าตำหนิมากกว่า และสำหรับสาวไทย ความตั้งใจที่มากกว่านั้น และโสเภณีไม่ถือเป็นรูปแบบที่น่าสงสัย ของรายได้ที่เธอมักจะทำงานหาเลี้ยงครอบครัวของเธอ ในงานวิจัยดังกล่าวได้อธิบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยว่ายังคงไม่เป็นที่ยอมรับของคนในประเทศ และไม่สามารถออกมาเปิดเผยได้อย่างแน่ชัด แต่จากงานวิจัยก่อนหน้านี้ก็สามารถทำให้รับรู้ว่ามีบริการทางเพศเกิดขึ้นจริง ๆ ในไทย และรู้จักกันอย่างแพร่หลายในต่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดแนวทาง โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเลือกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) และวิธีการวิจัยโดยวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ได้ผลวิจัยที่ครอบคลุมทุกประเด็น ทำให้วิจัยนี้สามารถนำไปพัฒนาในอนาคตได้ต่อไป ซึ่งคณะผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.4 การตรวจสอบคุณภาพ
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอ
- 3.6 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยและระยะเวลาในการดำเนินงาน

3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ผู้ซื้อบริการ ผู้ขายบริการ นักวิชาการ นักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เช่น ข้อมูลจากบทความ หนังสือ เอกสาร อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศ

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 6 กลุ่ม โดยหลักเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว จะเลือกสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่มีกิจการตั้งอยู่ในพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้ขายบริการ จะเลือกสัมภาษณ์เฉพาะผู้ขายบริการที่ให้บริการในพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ผู้ซื้อบริการ จะเลือกสัมภาษณ์เฉพาะผู้ซื้อบริการที่ใช้บริการในพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

นักวิชาการ จะเลือกสัมภาษณ์นักวิชาการที่มีความรู้ในด้านการท่องเที่ยวทางเพศ และมีความรู้เกี่ยวกับเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

นักท่องเที่ยวชาวไทย จะเลือกสัมภาษณ์เฉพาะนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

นักท่องเที่ยวต่างชาติ จะเลือกสัมภาษณ์เฉพาะนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยนี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีข้อมูล และรายละเอียดที่ครบถ้วน ซึ่งการสัมภาษณ์ที่จะได้มาซึ่งข้อมูลนั้นต้องถามถึงความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ และความรู้สึกที่ว่าเหตุใดจึงมีความรู้สึกในแนวทางนั้น อีกทั้งยังต้องมองในมุมของผู้ให้สัมภาษณ์จากประสบการณ์ของผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับนั้น แตกต่างจากผู้วิจัย จึงควรให้ผู้สัมภาษณ์ตอบตามความคิดของตนเองอย่างเต็มที่ โดยที่ผู้วิจัยไม่ชี้นำคำตอบให้ มีเพียงส่งเสริมคำตอบบางอย่างที่ผู้สัมภาษณ์อาจติดขัด หรือนึกคำพูดไม่ออก

3.4 การตรวจสอบคุณภาพ

การสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้การตรวจสอบความถูกต้องโดยวิธีการตรวจสอบสามเส้า ซึ่งกระทำได้ 3 ลักษณะ โดยคณะผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยตรวจสอบแหล่งข้อมูลในด้าน เวลา สถานที่ และบุคคลที่แตกต่างกัน โดยประกอบไปด้วยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในละแวก Walking Street Pattaya ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวช่วงเวลากลางวัน บริเวณชายหาดพัทยา ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวช่วงเวลากลางคืนใน Walking Street Pattaya ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เคยซื้อบริการทางเพศใน Walking Street Pattaya และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ขายบริการทางเพศใน Walking Street Pattaya โดยข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างจะมีทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และ LGBTQ อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งคำถามจะแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation) โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบ ทั้งนี้การเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกันจะช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลได้ต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิจัยฉบับนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยต้องการข้อมูลที่ครอบคลุม และเชื่อถือได้มากที่สุด จึงใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ซึ่งวิธีดังกล่าวมีความสำคัญ และจำเป็น โดยคณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. คณะผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไปยังนักวิชาการ ได้แก่ พงาม เหลี่ยมศิริวัฒนา อภิรติ จันทนางกุล ปนัดดา วงศ์ผู้ดี และนายกเมืองพัทยา สนธยา คุณปลื้ม ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. คณะผู้วิจัยได้นัดหมายกลุ่มเป้าหมายเพื่อทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยคณะผู้วิจัย กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนอย่างน้อย 18 คน

3. คณะผู้วิจัยได้ศึกษาตามวิธีการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดปัญหา หมายถึง การที่คณะผู้วิจัยกำหนดสิ่งที่ต้องการจะศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริงที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อให้ทราบผลกระทบที่เกิดขึ้นของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขั้นตอนที่ 3 การสรุป หมายถึง การสรุปสิ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ผู้ขายบริการ ผู้ซื้อบริการ นักวิชาการ นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

3.6 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนแรกในการดำเนินงานวิจัย คณะผู้วิจัยจะเริ่มจากการพูดคุยเพื่อเลือกเรื่องปัญหาการวิจัย โดยปัญหาที่เลือกนั้นควรเป็นปัญหาที่ผู้วิจัยสนใจมากที่สุด และการวิจัยเรื่องนั้นต้องก่อให้เกิดผลสรุป และความรู้ใหม่ ๆ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในเชิงวิชาการต่าง ๆ รวมถึงยังต้องคำนึงถึงความสามารถในการวิจัย และสภาพแวดล้อม ที่ต้องเอื้อต่อการวิจัย จากนั้นร่วมปรึกษา ถามความคิดเห็นกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อศึกษาและสอบถามข้อมูลเบื้องต้นในการดำเนินงานวิจัย เมื่อได้ข้อสรุปแล้วจึงเริ่มทำความเป็นมาของวิจัยเล่มนี้

ขั้นตอนต่อมา คณะผู้วิจัยจะสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบเชิงลึก มีการสังเกต จดบันทึก ลักษณะท่าทาง อากัปกิริยา คำพูด และน้ำเสียงของผู้ที่ให้สัมภาษณ์ รวมถึงคณะผู้วิจัยให้ความเคารพต่อผู้ให้สัมภาษณ์โดยการตั้งใจฟัง และจดบันทึกตลอดการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แน่ชัด ครบถ้วน และตรงจุดประสงค์ตามที่คุณผู้วิจัยต้องการศึกษา ซึ่งมีการสัมภาษณ์ทั้งกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ รวมถึงกลุ่มของผู้ขายบริการ ผู้ซื้อบริการ นักวิชาการ และนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาเที่ยวในเมืองพัทยา การสัมภาษณ์ครั้งนี้เพื่อให้ได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ นั่นคือเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศ ตลอดจนข้อเสนอในการสร้างมาตรการป้องกันผลกระทบทางด้านลบที่จะเกิดขึ้น และเพื่อศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศ ที่มีผลต่อภาพลักษณ์ ค่านิยม และเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากนั้นรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาเขียนประกอบกับการวิเคราะห์ หลังจากนั้นจึงนำเสนอผลการวิจัย

ขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย

ตาราง 3.1 ขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินวิจัย

เดือน	มกราคม		กุมภาพันธ์		มีนาคม		เมษายน		พฤษภาคม	
	วันที่ 1-15	วันที่ 16-31	วันที่ 1-15	วันที่ 16-28	วันที่ 1-15	วันที่ 16-31	วันที่ 1-15	วันที่ 16-30	วันที่ 1-15	วันที่ 16-31
กำหนดหัวข้อ การค้นคว้า อิสระ และ วัตถุประสงค์ ของการวิจัย										
ทบทวน วรรณกรรม และงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง										
ออกแบบวิธีการ เก็บข้อมูล และ กำหนดกลุ่ม ตัวอย่าง										
สัมภาษณ์กลุ่ม ตัวอย่าง และ เก็บรวบรวม ข้อมูล										
วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล อภิปราย และ นำเสนอ										

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดำเนินการวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกต ที่มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ ที่เคยมาเที่ยวที่จังหวัดพัทยา และผู้ประกอบการรวมถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวทางเพศในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี รวมทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่ 1. ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว 2. ผู้ขายบริการทางเพศ 3. ผู้ซื้อบริการทางเพศ 4. นักวิชาการ 5. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 6. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นวิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ซึ่งผู้วิจัยสามารถแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

กลุ่ม 1 ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

เป็นอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องในด้านการท่องเที่ยว โดยมีการจัดการ การให้บริการ และอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเดินทาง ที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม หรือการให้บริการอื่น ๆ ซึ่งการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย เจ้าของกิจการร้านอาหาร เจ้าของกิจการสถานบันเทิง เจ้าของกิจการโฮสเทล เจ้าของกิจการโรงแรม เจ้าของกิจการร้านสัก พนักงานบริการในร้านอาหาร มอเตอร์ไซด์รับจ้าง

จากข้อความประเด็นที่ 1 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า ท่านกำลังประกอบอาชีพอะไรหรือค้าขายอะไร โดยจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในเมืองพัทยา มีการประกอบอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม และธุรกิจเกี่ยวกับสถานบันเทิง เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติให้ความสนใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่นี้มีการทำธุรกิจในด้านนี้เป็นส่วนใหญ่ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่ง เป็นหญิงอายุ 36 ปี ได้กล่าวไว้ว่า “มีโฮสเทลข้างบน แล้วก็ มีร้านอาหาร ทิมมิกซ์ และก็ มีร้านค็อกเทลเล็ก ๆ ทำมานานแล้ว ตั้งแต่แฉะนี้ยังไม่มีร้านไหนดังเลย ” (เจ้าของกิจการโฮสเทล, 2565)

แต่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวบางกลุ่ม มีการประกอบอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจส่วนตัว เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ใช้ลงทุนไม่สูงมาก ซึ่งการประกอบอาชีพที่หลากหลายเช่นนี้ ถือว่าเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ดีของประชากรในพื้นที่อีกด้วย และมากกว่าการประกอบอาชีพด้านโรงแรม ที่เมืองพัทยายังโดดเด่นเรื่องของสถานบันเทิงที่สามารถสร้างเม็ดเงินให้ที่นี่ได้อย่างดี ดังข้อดังกล่าวที่สามารถสรุปได้ว่า สถานบันเทิงหรือผับบาร์นั้นกำลังเป็นที่สนใจของหมู่นักท่องเที่ยว เป็นสถานที่สำหรับการพบ และนัดเจอผู้คน ทำให้ได้รับความนิยมมาก รวมถึงสถานที่นั้นมีสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่เอื้ออำนวย อย่างเช่น พื้นที่เมืองพัทยา เป็นต้น (ผู้ประกอบการสถานบันเทิง, 2565)

ในขณะที่การประกอบอาชีพธุรกิจด้านการท่องเที่ยวไม่ได้มีเพียงแต่สถานบันเทิง สถานบริการ หรือโรงแรมเท่านั้น แต่ยังมีร้านสักที่โด่งดังไม่แพ้ไปกว่าผู้ประกอบการด้านอื่น ๆ โดยร้านสักที่เปิดในพื้นที่เมืองพัทยานั้น มีชื่อเสียง ด้วยเหตุเพราะฝีมือที่โดดเด่น และลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ อีกทั้งยังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี (ผู้ประกอบการร้านสัก, 2565)

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ได้ประกอบอาชีพในเมืองพัทยาก็เกี่ยวกับสถานบันเทิง หรืองานที่อำนวยความสะดวก และการบริการให้กับนักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่

จากข้อคำถามประเด็นที่ 2 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า เป็นคนในพื้นที่หรือไม่ หากไม่ ภูมิภาคไหนเดิมอยู่ที่ไหน และย้ายเข้ามาอยู่ในพื้นที่เมืองพัทยานานเท่าไร พบว่า ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในเมืองพัทยามีทั้งคนในพื้นที่ดั้งเดิม ทั้งที่ย้ายเข้ามาใหม่ และเป็นประชากรแฝง โดยผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายหนึ่งเป็นชาย อายุ 34 ปี เจ้าของกิจการร้านอาหารซึ่งได้ตอบด้วยสีหน้าท่าทาง และน้ำเสียงที่ภาคภูมิใจ หลังจากผู้วิจัยได้มีการสอบถามตามคำถามดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวรายนี้มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในพื้นที่เมืองพัทยาอยู่แล้ว และเลือกที่จะประกอบอาชีพจึงสามารถสันนิษฐานได้ว่าการท่องเที่ยวที่เมืองพัทยานั้น ต้องมีการท่องเที่ยวที่สร้างเงินให้กับคนในพื้นที่ได้อย่างดี (เจ้าของกิจการร้านอาหาร 1, 2565) และบางส่วนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ที่มีเขตติดต่อ และพื้นที่ใกล้เคียงกับเมืองพัทยา เช่น กรุงเทพมหานคร และสมุทรปราการ เป็นต้น โดยย้ายเข้ามาตั้งรกรากในเมืองพัทยาเป็นเวลานานแล้ว เช่น มอเตอร์ไซค์รับจ้าง อายุ 46 ปี ที่มาจากจังหวัดสมุทรปราการ (มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, 2565) บางรายได้ย้ายมาจากกรุงเทพฯ เนื่องจากมาทำงานภายในพื้นที่เมืองพัทยา (เจ้าของกิจการโฮสต์เทล, 2565) ในขณะที่บางราย

เพิ่งย้ายเข้ามาได้เพียง 2-3 ปี เช่น พ่อค้าขายหมึก ที่จับรถเข็นเก่าขายตามริมชายหาด อายุ 19 ปี (พ่อค้าขายหมึก, 2565) เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีการย้ายถิ่นฐานมาทำงานหรือเข้ามาตั้งรกราก และอาศัยอยู่ที่เมืองพัทยาเป็นเวลานานมากแล้ว เนื่องจากเข้ามาเพื่อการทำงานสร้างโอกาสทางอาชีพให้ตนเอง

จากข้อความประเด็นที่ 3 และ 4 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า ทำอาชีพในบริเวณนี้ เคยไปท่องเที่ยวที่ไหนบ้าง ซึ่งชอบที่ไหนเป็นพิเศษ ต้องการจะแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่ไหนให้นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ได้ให้สัมภาษณ์ไม่ค่อยได้ท่องเที่ยวที่ไหนในพื้นที่เป็นพิเศษมากนัก แต่สามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ที่โดดเด่นได้ โดยเจ้าของกิจการร้านอาหารรายหนึ่งเป็นชาย อายุ 34 ปี ได้ตอบด้วยท่าทางตื่นเต้นหลังจากผู้วิจัยได้มีการสอบถามตามคำถามดังกล่าวว่า “ถ้าเอาช่วงนี้เลย ผมชอบไปร้านอาหารชื่อ Three Mermaid อยู่ตรงเขาพระตำหนัก อยู่ใกล้ ๆ กับร้าน Sky Gallery ที่เป็นร้านกนะครับเป็นร้านอาหารครับ ตรงนั้นวิวสวย ร้านนั้นใครมาก็พาไปตลอด ทุกคนที่ไปก็จะประทับใจตลอดครับ” (เจ้าของกิจการร้านอาหาร 1, 2565)

นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวที่โดดเด่นทั่วไปยังมีสถานบันเทิงที่โดดเด่น และถูกพูดถึงในการสัมภาษณ์ครั้งนี้จากมอเตอร์ไซค์รับจ้างเพศชาย อายุ 46 ปีว่า “ถ้าเป็นสถานที่แบบมีดมิด เป็นสถานที่แบบนั้นหน่อยแนะนำเป็น Walking Street ก็เยอะครับ มีทั้งนักท่องเที่ยวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติเลย ที่เข้ามาเที่ยวครับ แต่ช่วงนี้บางร้านเขาก็ปิด นักท่องเที่ยวก็น้อยลงเรื่อย ๆ แต่แต่ก่อนเพียบเลยครับ” (มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, 2565)

ซึ่งสถานที่เหล่านี้สามารถสร้างอาชีพ และรายได้ให้คนในพื้นที่อย่างมาก และมีผู้ประกอบการอีกรายหนึ่งให้เห็นด้วยกับความคิดเห็นดังกล่าวที่ Walking Street Pattaya จะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจมาก จากคำกล่าวที่ว่า “มีร้านอยู่ใน Walking Street Pattaya เป็นถนนที่ชาวต่างชาติเดิน โสเภณี อะโกโก้ที่โดดเด่นมาก ๆ มีชื่อเสียงจนใครเขามาที่พัทยา ก็ต้องได้ไปลองเที่ยวที่นี่ดูสักครั้ง” (เจ้าของกิจการร้านสัก, 2565)

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมีการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในเมืองพัทยา ได้หลากหลายประเภทตามความชอบส่วนบุคคล เช่น การท่องเที่ยวในรูปแบบคาเฟ่ หรือการท่องเที่ยวกลางคืน เป็นต้น

จากข้อคำถามประเด็นที่ 5, 6 และ 7 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า เคยท่องเที่ยวใน Walking Street Pattaya หรือไม่ เข้าไปค้าขายอะไรภายในพื้นที่นั้น การค้าขายเป็นอย่างไร มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเยอะหรือไม่ และให้มีการแนะนำสถานที่หรือสถานที่ที่ควรไปใน Walking Street Pattaya ควรไปที่ใด โดยผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมีการให้คำตอบที่หลากหลาย ทั้งที่เคย และไม่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวหรือค้าขายภายใน Walking Street Pattaya โดยผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายหนึ่ง ได้ตอบไว้ว่า “ถ้าร้านดัง ๆ ก็จะมี Lucifer ก็จะเป็นร้านดัง เป็นร้านที่มีน้องคนหนึ่งไปร้อง The Voice น้องแพรวจำมั่ง เขาร้องอยู่ร้านนี้ บุคลิกเขาดี ร้องเก่งคนก็จะไปดูเขาเยอะ” (เจ้าของกิจการร้านอาหาร 1, 2565)

ดังนั้นจากคำตอบนี้สามารถสันนิษฐานได้ว่ามีนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายใน Walking Street Pattaya เป็นจำนวนมาก มากไปกว่านั้นผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายอื่นยังมีการเสริมถึงการท่องเที่ยวทางเพศในพื้นที่อีกด้วย โดยจากคำให้สัมภาษณ์ที่ว่า “ในความคิดเห็นของผมครับ Walking Street คือมีผู้หญิงเยอะมากครับ มีทั้งที่มาเที่ยว และเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ยิ่งชวยบัวชวยนะ หรือชวยอะไรเนี่ยแหละ เขาจะมีแหล่ง ๆ ของเขาอยู่” (มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, 2565) และ “มีร้านอยู่ใน Walking Street Pattaya เป็นถนนที่ชาวต่างชาติเดิน โสเภณี อะโกโก้ ใน Walking Street Pattaya เป็นที่ที่โดดเด่น” (เจ้าของกิจการร้านสัก, 2565)

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า Walking Street Pattaya เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้จำนวนมากให้กับเมืองพัทยา ไม่ว่าจะเป็นสถานบันเทิง การขายบริการ อีกทั้งยังมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวจากฝั่งยุโรป และเอเชียอย่างไม่ขาดสาย ซึ่งการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้ตลอดทั้งปี

จากข้อคำถามประเด็นที่ 8, 9 และ 10 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า ภายในมี Walking Street Pattaya อะไรที่เป็นจุดเด่น ที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการ คิดว่าการค้าบริการทางเพศเป็นจุดเด่นของ Walking Street Pattaya หรือไม่ และเหตุใดจึงมีอาชีพการขายบริการทางเพศเกิดขึ้นมา โดยผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมีการให้คำตอบถึงจุดเด่นที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาท่องเที่ยว Walking Street Pattaya ในด้านการค้าบริการทางเพศเป็นส่วนใหญ่ และการมาท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ ร่องลงมา อีกทั้งส่วนใหญ่มีความเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันที่ว่า การค้าบริการทางเพศเป็นจุดเด่น และสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับเมืองพัทยาได้ โดยจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายหนึ่ง ได้ตอบไว้ว่าในรูปแบบของมุมมองที่ว่า การท่องเที่ยว และการค้าบริการทางเพศนั้นเป็นจุดเด่นของพื้นที่เมืองพัทยา และได้รับการตอบรับจาก

นักท่องเที่ยวโดยการมาท่องเที่ยวสถานบันเทิงจำนวนมากนั้น สามารถอิงจากคำกล่าวที่อ้างไว้ว่า “จริง ๆ พี่ว่าที่นี่ก็มีชื่อเสียงทางด้านนั้นนะคะ” (เจ้าของกิจการโฮสต์เทล, 2565)

อีกทั้งสาเหตุของการมีอยู่ของอาชีพการขายบริการทางเพศในพื้นที่ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ความเห็นไปในแง่ของเศรษฐกิจในสังคม จากคำตอบที่ว่า “มี Demand ก็ต้องมี Supply ก็มีคนต้องการ ถ้าเขาไม่มีต้องการก็คงไม่มีใครมาขายหรือถูกไหมครับ” (เจ้าของกิจการร้านอาหาร, 2565) และ “อาจเพราะว่าโดยรวม มันเป็นสถานบันเทิง แล้วพอมีพวกต่างชาติเข้ามาเที่ยว เขาก็คิดว่าเป็นช่องทางหาเงินโดยที่ไม่ต้องมีต้นทุน แล้วก็สามารถทำได้ง่าย” (เจ้าของกิจการโฮสต์เทล, 2565) ดังนั้นจึงสามารถสันนิษฐานถึงการเกิดขึ้นของอาชีพการขายบริการในพื้นที่ได้จากคำตอบของการให้สัมภาษณ์ดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวทางเพศ และการขายบริการทางเพศเป็นจุดเด่นและมีชื่อเสียงใน Walking Street Pattaya และเป็นแหล่งสร้างรายได้ทำให้เกิดเศรษฐกิจที่ดีของเมืองพัทยาจากการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ รวมไปถึงอาชีพการขายบริการที่เกิดขึ้นที่เนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจของพื้นที่เมืองพัทยา และความต้องการของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

จากข้อคำถามประเด็นที่ 11 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า มีความเห็นว่าการค้าบริการทางเพศควรถูกกฎหมายหรือไม่ และต้องการให้การค้าบริการทางเพศถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะอะไร โดยผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมีการให้คำตอบที่มีความคิดเห็นที่สามารถแบ่งออกเป็นสองรูปแบบ โดยในรูปแบบแรกผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดเห็นในแนวทางนี้ คือมีการสนับสนุนให้ถูกกฎหมาย เพื่อที่จะได้มีกฎหมาย สวัสดิการ มีสิทธิ์ต่าง ๆ ที่เท่าเทียมกับอาชีพอื่น ๆ และได้รับการคุ้มครองจากหน่วยงานภาครัฐ จากคำให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายหนึ่งที่ว่า

“ถ้าพวกนี้ไปอยู่ในรูปแบบของสิ่งที่ถูกกฎหมาย เวลาที่จะเกิดคดีอาชญากรรมมันจะสามารถเรียกตามตัวได้ง่ายแต่ถ้าไม่ถูกต้องก็เป็นไปอย่างที่ได้ยินข่าวบ่อย ๆ อย่างเช่นนักท่องเที่ยวโดยสารพอเข้าไป กอดจูบกัน แล้วเขาปลดสร้อยของนักท่องเที่ยว และถ้าจะไปแจ้งความตามจับมันก็จะจับยากครับ” (มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, 2565)

อีกหนึ่งความคิดที่กล่าวไว้ในมุมมองที่เห็นด้วยว่า ต้องการให้ถูกกฎหมายในประเทศของเราเพื่อที่จะจัดการปัญหาทั้งหมดให้หมดไป รวมถึงเรื่องสวัสดิการ และความปลอดภัยที่จำเป็นต้องดูแลผู้ขายบริการ

เหตุเพราะเชื่อว่าไม่มีใครสามารถเลือกได้ ในเรื่องของ การประกอบอาชีพขายบริการ เพราะมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ (เจ้าของธุรกิจร้านอาหาร, 2565)

ในขณะที่ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวบางท่านที่มีความคิดเห็นอีกรูปแบบหนึ่ง คือมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย และไม่สนับสนุนให้ถูกกฎหมาย จากคำตอบที่ว่า

“ไม่ควรถูกกฎหมายนะ เพราะว่าเราถูกเลี้ยงดู และเติบโตมาแบบเก่า เราก็ไม่รู้รู้สึกสบายใจที่นักท่องเที่ยวมาที่นี่ มาเหยียบพืชยาเพื่อตัดสินว่าคนในพืชยาทุกคน ง่าย ยังไงก็ได้ มองเราไปอีกด้านหนึ่ง แต่บางคนเขาเข้าใจ เขาเห็นเราแล้ว เขาสามารถแยกแยะได้ แต่บางคนที่ยืนอยู่ตามทางแล้วถูกเขามองมาด้วยสายตาแบบนั้น เขาก็อาจจะรู้สึกไปอีกแบบหนึ่ง ต่อให้เราไปเที่ยวในผับ เช่น ฮอลลิวูด พี่ก็เคยเข้าไปนั่งคุยกับลูกค้าด้วย ลูกค้าก็จะเข้ามาแบบว่าเรารู้ว่าคุณเป็นคนปกติ ไม่ใช่เป็นผู้หญิงอย่างนั้น แต่ถ้าเป็นผู้หญิงขายบริการเขาก็จะออกแนวต้องการ และส่งสายตาแบบตึงตูดมองให้รู้ว่าอยากให้เราเรียกฉันนะ...” (เจ้าของกิจการโฮสต์เทล, 2565)

ถึงแม้ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวบางท่านจะไม่เห็นด้วยกับการสนับสนุนให้อาชีพขายบริการทางเพศถูกกฎหมาย แต่ก็ยอมรับถึงการมีอยู่ของอาชีพการขายบริการทางเพศ ถึงแม้ว่าจะเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของหญิงไทย แต่ที่สุดแล้ว ผู้ที่มีความต้องการซื้อบริการก็สามารถทราบได้ด้วยตนเองว่าใครเป็นผู้ขายบริการ และใครไม่ใช่ผู้ขายบริการทางเพศ ไม่ได้เหมารวมหญิงไทยทุกคน

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่เห็นถึงผลดีของการทำให้อาชีพการขายบริการทางเพศถูกกฎหมายมากกว่าผลเสีย เนื่องจากมีความคิดเห็นที่ไม่สามารถทำให้อาชีพนี้หมดไปได้ ดังนั้นหากถูกกฎหมายก็จะเป็นการดีกว่า มีการจัดระเบียบ และมีมาตรการการจัดการที่ชัดเจนกว่าในปัจจุบันที่อาชีพนี้ยังไม่ถูกกฎหมาย

จากข้อความประเด็นที่ 12 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า การขายบริการทางเพศมีผลกระทบในด้านบวกและด้านลบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมอย่างไร และมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการหรือไม่ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านบวกไว้ว่ามีมากกว่าผลกระทบทางด้านลบอยู่มาก ทั้งในเรื่องของเศรษฐกิจที่ทําชีวิต และการเป็นอยู่ดีขึ้น ประชาชนมีอาชีพ และรายได้ ด้านสังคมที่มีการเปิดกว้างมากขึ้น มองถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากชาวต่างชาติ รวมถึงวัฒนธรรมด้านภาษา และอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อมที่หากเกิดการท่องเที่ยวแล้วย่อมต้องมีการดูแลรักษาจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งประชากรในพื้นที่ รวมถึงผู้ประกอบการจะได้ผลประโยชน์ทั้งทางตรง และทางอ้อมจากการ

เปลี่ยนแปลงครั้งนี้ด้วย โดยจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายหนึ่ง ที่ได้มีการกล่าวไว้ว่า

“จริง ๆ ยุคนี้ทุกคน เปิดหมดแล้วนะครับ ผมว่าถูกกฎหมายมันดีกว่า เพราะการที่คุณแจ้งว่ามันผิดกฎหมาย มันก็เป็นช่องที่ทำให้ตำรวจสามารถเก็บเงินได้ แต่อีกเรื่องผมก็คิดว่า การที่การท่องเที่ยวทางเพศในเมืองนี้ ก็ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยอะครับ สร้างรายได้ให้กับทั้งผมแล้วก็พ่อค้าแม่ค้าคนอื่นด้วย” (เจ้าของกิจการร้านอาหาร, 2565)

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวอีกรายหนึ่งที่ได้ให้คำตอบไว้ว่า “มันส่งผลกระทบต่อทางบวกมากกว่า อยู่แล้ว รู้สึกว่ามันไม่ได้เป็นเรื่องอะไรที่ผิดนะ ใครจะทำอะไรก็ได้ละ อะไรแบบนี้ มันก็น่าจะดีกว่า” (พนักงานบริการในร้านอาหาร, 2565) แต่ในขณะเดียวกันยังมีผู้ประกอบการรายหนึ่ง que เห็นถึงผลกระทบด้านลบมากกว่า และมีแนวคิดที่ว่า การท่องเที่ยวทางเพศนั้นส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยให้แย่ลง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการท่องเที่ยวทางเพศสร้างชื่อเสียงให้กับเมืองพัทยา จากที่ได้กล่าวไว้ว่า

“จริง ๆ มันก็มีชื่อเสียง ที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากมาเที่ยว แต่มันต้องมีการควบคุม จริง ๆ พี่ว่ามันส่งผลกระทบนะ เพราะว่าหลายคนที่เขามาเที่ยวครั้งแรก เขาเข้าใจผิดเขาก็จะรู้สึกว่าผู้หญิงไทยง่ายอะไรก็ได้ แล้วพวกอาหรับหรืออินเดีย เคยมีเดินมาแล้วมาจับก้นผู้หญิง ต่อให้ผู้หญิงคนนั้นเป็นผู้หญิงขายบริการจริง ๆ คุณก็ไม่ควรทำ ต้องควบคุมกันก่อน คนเริ่มไม่ให้เกียรติกันเองแล้ว” (เจ้าของกิจการโฮสเทล, 2565)

แต่ในขณะที่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายหนึ่ง ที่มองเห็นถึงผลกระทบทางด้านลบของภาพลักษณ์ของสังคม แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้เช่นกันว่าไม่มีผลกระทบด้านบวกจากการท่องเที่ยวทางเพศ จากคำกล่าวที่ว่า “ผมก็ว่าลบ แต่ว่าก็ทำให้ต่างชาติเข้ามาเที่ยวในไทย มีรายได้ แต่อีกแง่เขาก็มองว่าเรามีแต่เรื่องผิดกฎหมาย แต่มันก็มีแบบที่เป็นเกาะแล้วเขาสามารถที่จะถอดเสื้อผ้าโดยที่ไม่ได้มุ่งหวังมีเรื่องเซ็กซี่ได้ บางโซนเขาทำเป็นคล้าย ๆ หมู่บ้านก็มี” (พ่อค้าขายหมึก, 2565)

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมีมุมมองของทั้งผลกระทบด้านบวกด้วย และด้านลบ หากมีการจัดการที่ดีก็จะช่วยทำให้พื้นที่เมืองพัทยาเกิดผลกระทบด้านบวกมากขึ้น และทำให้ไม่เกิดผลกระทบทางลบ

จากข้อคำถามประเด็นที่ 13 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า คิดว่าการขายบริการทางเพศขัดต่อความเป็นไทยหรือไม่ โดยเฉพาะกับคำที่กล่าวว่าเมืองไทยคือเมืองพุทธ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นของการขายบริการในแง่มุมมองที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนาหรือกับคำว่าเมืองไทยเมืองพุทธ เนื่องจากมีการเล็งเห็นถึงยุคสมัย และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง ทำให้ต้องพัฒนา และมีความคิดที่เปลี่ยนไปด้วย และคิดว่าอาชีพการขาย

บริการทางเพศเป็นอาชีพที่สุจริต การร่วมเพศที่เกิดจากความยินยอมจากทั้งสองฝ่าย ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่มีผิดศีลธรรม จากคำตอบที่ว่า

“เอาจริง ๆ เรื่องนี้ก็มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีแล้ว หลายเรื่องทั้งเรื่องการบริการทางเพศ การพนันอะไรแบบนี้ เราติดแค่คำที่ว่าเราเป็นเมืองพุทธ จริง ๆ อะไรที่คุณทำแล้วไม่มีใครเดือดร้อนใคร คุณทำเลย อยู่ที่ว่าการกระทำของคุณทำให้ใครเดือดร้อนหรือเปล่า บางทีแค่ถ้าคุณจอดตรงขาวแดง ก็มีคนที่เดือดร้อนแล้ว แต่ถ้าโอเค คุณไปค้าบริการ บริการอย่างนั้น แล้วไม่มีใครติโรคจากคุณ ไม่มีใครเดือดร้อน ครอบครัวเขาไม่แตกแยกกัน คุณไม่ได้ไปแย่งสามีใคร มันไม่เกิดความเดือดร้อนขึ้นมา มันก็ไม่บาป สำหรับผมนะผมคิดอย่างนั้น อะไรก็ได้ที่กระทำแล้วไม่เดือดร้อนคนอื่น เท่านั้นเองเลย ทำไปเถอะ” (เจ้าของกิจการร้านอาหาร, 2565)

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวอีกรายหนึ่งที่มีการตอบไว้ในเชิงสนับสนุนว่า “สมัยนี้มันก็เปลี่ยนไปแล้ว มันไม่เหมือนสมัยโบราณที่ว่าสมัยก่อน ถ้าใส่หรือแต่งตัวโป๊ก็ไม่มีใครเขาใส่กัน แต่สมัยนี้คนส่วนใหญ่เขาสามารถที่จะรับกันได้ เปลี่ยนไปตามยุคตามสมัย โลกตอนนี้มันพัฒนาไปแล้ว” (มอเตอร์ไซค์รับจ้าง, 2565) และสุดท้ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายนี้ได้ให้ข้อมูลโดยสามารถสันนิษฐานได้ว่า เรื่อง “ไทยเมืองพุทธ” นั้นเป็นเรื่องแต่งที่สร้างขึ้นเพื่อให้มนุษย์อยู่ในศีลธรรม แต่ในยุคสมัยที่เปลี่ยนไป และยังคงมีต้นแบบที่ไม่ดี ดังนั้นการสนับสนุนความคิดเห็นเรื่องไทยเมืองพุทธดังกล่าว จึงไม่ค่อยมีผลต่อความคิดของคนในยุคปัจจุบันแล้ว (เจ้าของกิจการร้านสัก, 2565) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวไม่มีความคิดที่เห็นด้วยกับประโยคดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า คำว่า “ไทยเมืองพุทธ” ไม่มีผลต่อยุคสมัย และวัฒนธรรม หากใครต้องการทำอะไร ก็สามารถทำได้อย่างอิสระโดยไม่ละเมิดกฎหมาย ศีลธรรม และสิทธิเสรีภาพของบุคคลใด อีกทั้งยังมีความคิดที่ไม่เป็นบาป เนื่องจากถือได้ว่าไม่ผิดศีลธรรมตามหลักศาสนา ในการประกอบอาชีพนี้

จากข้อคำถามประเด็นที่ 14 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า ต้องการให้ในพื้นที่มีอาชีพการค้าบริการทางเพศต่อหรือไม่ และคิดว่าควรมีมาตรการจัดการอย่างไร ซึ่งผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมีหลากหลายความคิดเห็นแตกต่างกันไป มีทั้งที่ต้องการให้อาชีพนี้หมดไปในสังคมไทย แต่กลับปฏิเสธไม่ได้ว่าการจัดการให้ไม่มีอาชีพนี้ในอนาคตเป็นเรื่องที่ยาก และคิดว่าไม่สามารถจัดการให้หมดไปได้อย่างแน่นอน ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นในเรื่องมาตรการที่ควรรองรับให้ถูกต้องต่อการท่องเที่ยวทางเพศ จากคำตอบของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายหนึ่งที่ว่า “ถ้าเลือกได้ก็ไม่ได้อยากให้มีนะครับ แต่มันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ มันมีทั่วโลกเลย

ครับ แต่ถ้ามีก็อยากให้ถูกกฎหมาย และควบคุมได้มากกว่า ให้มันปลอดภัยครับ” (เจ้าของกิจการร้านอาหาร, 2565) และอีกรายหนึ่งที่ได้ให้คำตอบไว้ว่า “ถ้าจะไม่ให้มีเลยมันก็คงจะเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าประเทศอื่นเขาก็มี มันเป็นเอนเตอร์เทน แต่ถ้าคุณจัดระบบ Zoning ควบคุมลงทะเบียน มีรายชื่อ ผมว่ามันก็น่าจะดีกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้” (เจ้าของกิจการร้านสัก, 2565) และมีทั้งที่ยังต้องการให้มีอาชีพนี้ต่อไป เนื่องจากเป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียง และสร้างรายได้ให้กับเมืองพัทยาเป็นอย่างมากตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นเพียงแค่อาชีพที่เหมือนกับอาชีพทั่ว ๆ ไปเท่านั้น อีกทั้งควรจะมีมาตรการ และการจัดการที่เหมาะสมรองรับกับอาชีพนี้จากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายหนึ่งที่ได้ให้คำตอบไว้ว่า “ก็เห็นด้วยนะ มันก็เป็นอาชีพอาชีพหนึ่งอะ เราก็มองว่ามันเป็นอาชีพหนึ่งไม่ได้แปลกแยก ใครอยากทำอะไรก็เรื่องของเขา เขาเลือกทางเดินอยากทำอะไร แค่อุ๊ยภายใต้คำว่าไม่ทำให้ใครเดือดร้อนก็พอแล้ว” (พนักงานบริการในร้านอาหาร, 2565) และอีกรายหนึ่งที่ได้ให้คำตอบไว้ว่า “ถามว่าอยากให้มีไหม มีก็ได้นะ แต่ต้องทำให้ถูกกฎหมายไปเลย มีก็ไม่ผิด” (พ่อค้าขายหมึก, 2565) จากความคิดเห็นทั้งหมดของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่มีทั้งไม่อยากให้มีอาชีพนี้ และยังต้องการให้มีอาชีพนี้ต่อไป มีความคิดเห็นในด้านมาตรการไปแนวทางเดียวกันหมดนั่นคือควรมีมาตรการจัดการที่ชัดเจน และถูกต้องต่อการท่องเที่ยวทางเพศในพื้นที่เมืองพัทยา

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ควรมีมาตรการที่จัดขึ้นเพื่อผู้ขายบริการทางเพศ เพื่อให้เกิดประโยชน์ และสิทธิ์ที่เท่าเทียม ตามที่ทุกอาชีพสมควรได้รับ อีกทั้งยังต้องมีกฎหมายที่ชัดเจน เป็นข้อบังคับในการปฏิบัติ และมีข้อห้ามชัดเจน รวมถึงมีมาตรการบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเข้มงวด

กลุ่ม 2 ผู้ขายบริการทางเพศ

เป็นอาชีพหนึ่งที่มีทั้งเพศชาย และเพศหญิง หรือเพศอื่น ๆ ที่ให้บริการความสุขทางเพศแก่ผู้ซื้อบริการ โดยได้รับผลตอบแทนในรูปแบบของเงิน ซึ่งจะมีทั้งแบบเปิดเผย และไม่เปิดเผย และผู้ให้บริการทางเพศจะมีการแบ่งรูปแบบตามหน่วยงานของตน และมีการเรียกชื่ออยู่หลายประเภทด้วยกัน เช่น ไซด์ไลน์ โสเภณี และเด็กเอนเตอร์เทน เป็นต้น

จากข้อความประเด็นที่ 1 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า ท่านมีการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศมานานเท่าไรแล้ว เหตุใดจึงเลือกที่จะประกอบอาชีพนี้ โดยผู้ขายบริการที่คณะผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ได้มีการเริ่มประกอบอาชีพนี้มาระยะหนึ่ง และบางรายเริ่มประกอบอาชีพนี้มาไม่นาน ซึ่งจากความ

คิดเห็นของผู้ขายบริการท่านหนึ่ง เป็นหญิงอายุ 38 ปี ได้กล่าวว่า “ไม่นานเลย ฟังจะทำมาประมาณปลาย ๆ เดือนที่แล้ว ปลายเดือนมีนา” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 1, 2565) ส่วนผู้ขายบริการทางเพศที่ประกอบอาชีพนี้มา ระยะหนึ่งแล้ว เป็นหญิงอายุ 28 ปี ได้กล่าวเชิงตัดพ้อว่า “ทำมาแค่ 3 ปีคะ เพราะโควิด และธุรกิจร้านตัดขน หมาที่เคยเปิดก็เจ๊ง” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 2, 2565) ในขณะที่ผู้ขายบริการอีกท่าน เป็นหญิงอายุ 35 ปี ได้ แสดงความคิดต่อประเด็นคำถามนี้ว่า ตนยังประกอบอาชีพนี้ไม่ถึงปี (ผู้ขายบริการเพศหญิง 3, 2565) ซึ่งหลังจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ขายบริการทางเพศสามารถสรุปได้ว่า มีทั้งที่เริ่มทำ อาชีพนี้ไม่นานไปจนถึงอยู่ในวงการอาชีพนี้มาเป็นระยะเวลา 3 ปี

จากข้อคำถามประเด็นที่ 2 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า เหตุใดจึงมาประกอบอาชีพนี้ รายได้จากอาชีพนี้ เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพหรือไม่ โดยผู้ขายบริการที่คณะผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า สาเหตุหลักของการตัดสินใจมาจากรื่องปากท้อง เงินทองที่ไม่พอใช้ ปัญหาเรื่องชีวิต หรือเรื่องครอบครัว จึงทำให้ตัดสินใจมาทำอาชีพนี้ ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้ขายบริการท่านหนึ่ง เป็นหญิงอายุ 38 ปี ได้กล่าวว่า

“แต่ก่อนทำงานห้าง มันได้แบบเงินเดือนมันไม่พอ พอตีค่าใช้จ่ายพ่อก็เริ่มเข้ามาเยอะ ลูกก็เริ่มโตขึ้น มัน ก็เลย เพื่อนก็ทำอยู่แล้ว เขาก็แนะนำมาก็เลยลองเปลี่ยนมาลองดู อายุขนาดนี้แล้วมันไม่มีอะไรจะเสียแล้วก็เลย ลองทำดูจัดไปเลยคะ” รวมถึงได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องรายได้จากอาชีพนี้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพหรือไม่ ด้วยท่าทีตัดพ้อกับชีวิตว่า “มันไม่เหมือนมนุษย์เงินเดือนอะ โอโห กว่าจะได้เงิน รอจนไส้แห้งรูปแบบนี้ เดือนชนเดือน” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 1, 2565)

ส่วนผู้ขายบริการท่านถัดไปได้แสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุการตัดสินใจมาประกอบอาชีพนี้ เป็นหญิง อายุ 28 ปี ได้กล่าวว่า “เพื่อนชวนคะ เห็นเพื่อนมีรายได้เยอะ มีเงินซื้อของคะ” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 2, 2565) ในขณะที่ผู้ขายบริการอีกท่าน เป็นหญิงอายุ 35 ปี ได้แสดงความคิดต่อสาเหตุการตัดสินใจนี้ว่า “แฟนที่ แต่งงานด้วยก็เหมือนว่าเขามีอายุน้อยกว่าเรา 4 ปี เรื่องเซ็กส์เรื่องอะไรเราไม่เก่งเลย เราไม่ได้แบบโปกส์เรื่อง เซ็กส์ เราเป็นแม่บ้าน เรามีลูกอะไรอย่างนี้ คือพี่ไม่ตอบโจทย์แฟนเลย แฟนก็เลยเลิก” รวมถึงแสดงความคิดเห็นด้วยท่าทีจริงจังในประเด็นรายได้จากอาชีพนี้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพหรือไม่ “มากคะ จริง ๆ เราอยาก ขอบคุณอาชีพนี้ด้วยซ้่านะ คือน้อยน้อยเรามาทำอาชีพนี้อะ เราไม่ได้มองว่าไม่ดีนะคะ เพราะว่า เราเซฟตัวเอง มาก ๆ ” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 3, 2565) ซึ่งความคิดเห็นที่ได้หลังจากการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่สามารถสรุปได้ ว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้ขายบริการส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกทำอาชีพนี้ เพราะปัญหาเรื่องปากท้อง ค่าใช้จ่าย เรื่อง

เงินในการดำรงชีวิตที่เป็นแรงผลักดันให้ต้องทำอาชีพนี้ และค้นพบว่ารายได้ที่ได้จากการทำอาชีพนี้ค่อนข้างเป็นที่น่าพอใจ และสามารถใช้ในการดำรงชีวิตได้ช่วยให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น

จากข้อความประเด็นที่ 3 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า ท่านต้องการจะประกอบอาชีพนี้ไปอีกนานเท่าไร โดยผู้ขายบริการที่คณะผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์จากความคิดเห็นของผู้ขายบริการท่านหนึ่ง เป็นหญิงอายุ 38 ปี ได้กล่าวว่า “ก็ทำไปเรื่อย ๆ เลยจนกว่าจะไม่ไหวแล้ว ต้องดูสภาพหนังหน้าตัวเองด้วยว่าไหวไหม” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 1, 2565) ส่วนผู้ขายบริการท่านถัดไปได้แสดงความคิดเห็นถึงประเด็นดังกล่าว เป็นหญิงอายุ 28 ปี ได้กล่าวว่า “ก็มีนะคะ เวลานี้ก็ถึงหน้าแฟน แต่เราก็พยายามทำตรงนั้นเพื่อเก็บเงินให้ได้มากที่สุดแล้ว ออกมาจากตรงนั้น ระหว่างนั้นก็ทำอย่างอื่นด้วยคะ เช่นขายของออนไลน์” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 2, 2565) ในขณะที่ผู้ขายบริการอีกท่าน เป็นหญิงอายุ 35 ปี ได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นคำถามนี้ว่า

“เราไม่ได้อยากทำงานนี้ แต่ว่า เราต้องมองที่จุดประสงค์ของเรา แล้วก็เป้าหมายของเราว่าทำไมเรามาทำงานนี้ แล้วก็เลยแบบว่า ที่เรามาทำงานนี้ เราเหนื่อยได้ แต่ถามว่าเหนื่อยไหม ไม่เคยเหนื่อยคะ แต่ท้อเพราะว่า เราอยากไปใช้ชีวิตปกตินะ แต่ถ้าเรามองความเป็นจริง โลกทุกวันนี้ขับเคลื่อนด้วยเงิน ต่อให้คุณไปโฟลต์ แต่คุณยังมีหนี้สิน มันก็ทำให้คุณเครียด หรือว่าคุณภาพชีวิตยังไม่ดี สำหรับความคิดพี่นะ เพราะว่าตอนนั้นพี่เองก็มีเงินเดือน 25,000 บาท ภาษีสังคม ภาระเราเยอะกว่ารายได้ งานนั้น งานนี้ หรือว่างานเลี้ยง ยอดทะเล ไปกินเลี้ยงก็ต้องหาร ต้องอะไรกับเพื่อน ๆ ก็คือไม่พอใช้ บางเดือนก็ยืมเดือดร้อนที่บ้าน เพราะมันไม่พอใช้ ให้เขาส่งเงินมาให้ เลยคิดว่าต้องตั้งเป้าหมายให้ตัวเองแล้วแหละ” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 3, 2565)

ซึ่งหลังจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ขายบริการทางเพศสามารถสรุปได้ว่า ด้วยอายุที่มากขึ้นของผู้ขายบริการ หรือ เรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้ขายบริการที่ต้องการให้คนรักของตัวเองสามารถยอมรับในอาชีพที่ทำได้ และเรื่องปัญหาปากท้องปัจจัยเรื่องเงินที่เป็นตัวขับเคลื่อนหลักทำให้มีผลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพนี้ต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่แต่ละบุคคลวางไว้

จากข้อความประเด็นที่ 4 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า มีการเสนอขายให้แก่ผู้ซื้อบริการทางเพศ ใช้ช่องทางใดหรือสถานที่ใดในการเสนอขาย โดยในปัจจุบันการขายบริการทางเพศมีช่องทางรองรับในการขายหลากหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่มีการรองรับผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ที่ผู้ขายบริการ ลงความคิดเห็นว่าสะดวกต่อการขายบริการมากกว่าการขายแบบอื่น อีกทั้งยังสามารถที่จะเลือก และคัดกรองผู้ซื้อบริการทางเพศได้ระดับหนึ่ง และอีกส่วนได้มีการซื้อขายบริการทางเพศ ผ่านนายหน้า สถาบันบันเทิง ติดต่อกจากผู้ขายบริการทางเพศโดยตรง และรูปแบบวิธีอื่น ๆ ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้ขายบริการท่านหนึ่ง เป็นหญิงอายุ 38 ปี ได้กล่าว

ว่า “อยู่ค่ะ ๆ มันมีทั้งงานร้าน งานโรงแรม ร้านก็แบบนี้ โรงแรมก็แบบนี้ งานร้านบางทีมันได้โชว์ตัวไรแบบนี้ ถ้างานโรงแรมมันก็จะแค่อีวีรูป รูปปังคุณก็ได้” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 1, 2565) ส่วนผู้ขายบริการท่านถัดไปได้แสดงความคิดเห็นถึงช่องทางการเสนอขายของอาชีพนี้ เป็นหญิงอายุ 28 ปี ได้กล่าวว่า “อ้อมีคนรับงานให้ค่ะ ไม่ต้องรับเอง” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 2, 2565) ในขณะที่ผู้ขายบริการอีกท่าน เป็นหญิงอายุ 35 ปี ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า “ของพี่เป็นไซต์ไลน์เลยคะ” และได้อธิบายเพิ่มเติมว่า “พี่จะมีกลุ่มงานของพี่คะ” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 3, 2565) นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นจากผู้ขายบริการที่ Walking Street Pattaya เป็นสาวประเภทสอง อายุ 35 ปี ได้กล่าวเชิงจิกกัดว่า “ถ้าทั่วไปก็อยู่ในอะโกโก้แบบนี้ แต่ถ้าสวยหน่อยก็อยู่ตามเว็บ” (ผู้ขายบริการสาวประเภทสอง, 2565) ซึ่งความคิดเห็นที่ได้หลังจากการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่สามารถสรุปได้ว่า ผู้ขายบริการส่วนใหญ่จะมีนายหน้าคอยรับงานรวมถึงคอยจัดสรรดำเนินการให้เพื่อความเรียบร้อย เพื่อคัดกรองลูกค้าหรือผู้ซื้อบริการ ก่อนจะส่งต่อไปให้ผู้ขายบริการ นอกจากนี้ยังเป็นการชี้แจงความต้องการ และกฎพื้นฐานทั่วไปในการซื้อบริการทางเพศให้ผู้ซื้อบริการได้ทราบก่อนมีการตกลงซื้อขายกัน เพื่อความปลอดภัยของผู้ขายบริการเอง

จากข้อคำถามประเด็นที่ 5 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า ปัจจุบันที่ประกอบอาชีพนี้คิดว่าอาชีพนี้มีผลกระทบด้านบวกหรือด้านลบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมในเมืองพัทยาอย่างไร ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้ขายบริการท่านหนึ่ง เป็นสาวประเภทสอง อายุ 35 ปี ได้กล่าวว่า “ถามว่าผลกระทบมีไหม พี่ว่าผลกระทบน้อยอย่างข่าวล่าสุดที่มีสาวประเภทสองไปผกทอง อันนั้นคือผลแย่” (ผู้ขายบริการสาวประเภทสอง, 2565) และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้บางอาชีพได้รับผลกระทบไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ มีข้อจำกัดในการทำงาน จนทำให้บางธุรกิจต้องปิดตัวลง จากประเด็นคำถามที่ผู้วิจัยได้ถามผู้ขายบริการถึงเหตุผลที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ ผู้ขายบริการทางเพศได้ให้คำตอบว่า “เพื่อนชวนคะ เห็นเพื่อนมีรายได้เยอะ มีเงินซื้อของคะ และจริง ๆ ทำมาแค่ 3 ปีคะเพราะโควิด และธุรกิจร้านตัดขนหมาที่เคยเปิดก็เจ๊ง” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 2, 2565) จากบทสัมภาษณ์แสดงให้เห็นถึงการประกอบอาชีพขายบริการทางเพศสามารถอยู่รอดได้ มีรายได้ดี แม้ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก แต่ยังคงทำให้พื้นที่พัทยามีรายได้หมุนเวียนอยู่ และสถานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น

ซึ่งความคิดเห็นที่ได้หลังจากการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่สามารถสรุปได้ว่า ผู้ขายบริการทางเพศส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นไปในทางเดียวกันที่ว่าในปัจจุบันเมืองพัทยาได้รับผลกระทบด้านบวกมากกว่าผลกระทบ

ทางด้านลบ ซึ่งถึงแม้เศรษฐกิจการค้าทั่วโลกจะตกต่ำลง แต่การประกอบอาชีพดังกล่าวก็ยังสามารถเป็นรายได้ อีกทางหนึ่งของผู้ประกอบการอาชีพนี้ได้

จากข้อคำถามประเด็นที่ 6 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า การประกอบอาชีพนี้ส่งผลกระทบต่ออะไรกับผู้ให้ สัมภาษณ์บ้าง และหากในอนาคตการขายบริการทางเพศถูกกฎหมายจะส่งผลกระทบต่อด้านบวก และผลกระทบต่อ ด้านลบใดบ้างต่อประเทศไทย และผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้ขายบริการท่านหนึ่ง เป็นหญิงอายุ 38 ปี ได้กล่าวว่า “ถ้าถูกกฎหมายนะ พึ่งคิดว่ามันก็จะดีมากอะ แล้วก็จะเป็นแหล่งดึงดูดในประเทศเราแล้วก็ แบบปลอดภัย จะมีกฎหมายคุ้มครองให้กับพวกเราในอาชีพนี้ อะไรแบบนี้ พึ่งก็หวังว่าอย่างนั้นนะในอนาคต” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 1, 2565) ส่วนผู้ขายบริการท่านถัดไปได้แสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุการตัดสินใจมา ประกอบอาชีพนี้ เป็นหญิงอายุ 28 ปี ได้กล่าวว่า “พี่มองว่าลดลงเพราะโควิด ส่วนต่อประเทศพี่มองว่าพวกเรา ได้เงินมาเยอะ ก็จะใช้จ่ายเยอะ มีเงินหมุนในประเทศซึ่งมันก็ลดลงไปเหมือนกัน” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 2, 2565) ในขณะที่ผู้ขายบริการอีกท่าน เป็นหญิงอายุ 35 ปี ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า “จริง ๆ ก็ อยากให้มันถูกกฎหมายนะคะ เหมือนเมืองนอก เขาก็ทำแบบถูกกฎหมาย” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 3, 2565) นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นจากผู้ขายบริการที่ Walking Street พัทยา เป็นสาวประเภทสอง อายุ 35 ปี ได้ กล่าวว่า “มันก็ต้องให้ถูกกฎหมายอยู่แล้ว” (ผู้ขายบริการสาวประเภทสอง 4, 2565) ซึ่งความคิดเห็นที่ได้ หลังจากการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่สามารถสรุปได้ว่า ผู้ขายบริการมีการแสดงความคิดเห็นไว้ว่าไม่ได้รับการดูแล หรือมีสวัสดิการที่มั่นคง และไม่ได้ในสิ่งที่สมควรได้รับ ซึ่งผู้ขายบริการได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่าหากในอนาคต มีการกำหนดให้ผู้ขายบริการประกอบอาชีพนี้อย่างถูกกฎหมาย จะส่งผลกระทบต่อด้านบวกมากยิ่งขึ้น และ หากมีการจัดการที่ดี โดยได้รับแรงสนับสนุนจากรัฐบาล และหน่วยงานอื่นจะทำให้อาชีพนี้เป็นที่ยอมรับใน สังคม และสามารถสร้างรายได้อย่างมากให้กับผู้ขายบริการ รวมไปถึงสร้างรายมหาศาลไม่เพียงแค่เมืองพัทยา แต่เป็นทั้งประเทศได้อีกด้วย

จากข้อคำถามประเด็นที่ 7, 8 และ 9 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า คิดว่าการขายบริการทางเพศจะถูกกฎหมาย ได้หรือไม่ หากการขายบริการทางเพศถูกกฎหมาย ต้องการสวัสดิการของรัฐบาลอะไรบ้าง และคิดว่าควรมี มาตรการการจัดการอย่างไรต่อผู้ค้าบริการทางเพศในพื้นที่นี้ ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้ขายบริการท่านหนึ่ง เป็นหญิงอายุ 38 ปี ได้กล่าวว่า “แบบบอสที่แบบเขาเอาเปรี๊ยะเรา ถ้ากฎหมาย พี่ไม่แน่ใจว่ามันจะเกี่ยวกับ ตรงนี้ได้ไหม เจ้าของร้านมากกว่า โอกฎหมายไม่กฎหมายมันไม่ได้ขึ้นอยู่กับตรงนี้นะพี่ว่า ขึ้นอยู่กับการจัดการ ของเขา” (ผู้ขายบริการเพศหญิง 1, 2565) ส่วนผู้ขายบริการทางเพศท่านนี้ เป็นหญิงอายุ 28 ปี ได้กล่าวว่า

“คิดว่ารัฐค่ะ เพราะเราไม่ได้สวัสดิการอะไรเลย เรายังไม่ถูกยอมรับจากเขาเลย” (ผู้ชายบริการเพศหญิง 2, 2565) ในขณะที่ผู้ชายบริการอีกท่าน เป็นหญิงอายุ 35 ปี ได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ว่า “เพราะว่าจริง ๆ พี่มองว่า มันลดความเสี่ยงต่อการฆ่าข่มขืนมาก ถ้ามันเปิดนะ เหมือนเมืองนอกใช่ไหม เขาเปิด เขารู้ว่าถ้าเขาต้องการ เขามีตังค์ เขาก็ซื้อได้” (ผู้ชายบริการเพศหญิง 3, 2565) ซึ่งความคิดเห็นที่ได้หลังจากการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่สามารถสรุปได้ว่า ผู้ชายบริการทางเพศมีความคิดเห็นส่วนใหญ่มองถึงการพัฒนาทางด้านสังคม ที่ผู้คนได้มีความคิดที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น แต่ในบางส่วนก็ยังคงมองว่า ในอนาคตก็ไม่มีทางถูกกฎหมายได้ ได้โดยให้เหตุผลเอาไว้ว่าส่วนใหญ่มาจากการไม่ได้รับการสนับสนุน และยอมรับจากบุคคลภายนอก อีกทั้งส่วนหนึ่งมาจากรัฐบาล ที่ไม่ให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพด้านนี้ด้วย

กลุ่ม 3 ผู้ซื้อบริการทางเพศ

แขก หรือผู้ที่ต้องการใช้บริการทางเพศ ที่มีการติดต่อกับผู้ชายเพื่อตกลงกันในการร่วมเพศ และมีเงินเป็นตัวกลางในการซื้อขาย

จากข้อคำถามประเด็นที่ 1 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า คิดว่าเหตุใดจึงมีอาชีพการขายบริการทางเพศเกิดขึ้นมา ซึ่งผู้ซื้อบริการทางเพศได้แสดงความคิดเห็นไปในทางเดียวกันว่า ผู้ชายที่มาประกอบอาชีพขายบริการนี้ ล้วนแต่มีความจำเป็นทางการเงิน มีภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบ อีกทั้งผู้ชายบริการไม่ได้มองว่าอาชีพดังกล่าวมีความผิด จึงมาประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริม เพื่อเป็นการหารายได้อีกทางหนึ่ง โดยผู้ซื้อบริการทางเพศรายหนึ่งเป็นชาย อายุ 33 ปี สถานภาพโสด ซึ่งได้มีการตอบด้วยสีหน้าท่าทางนึกคิด หลังจากผู้วิจัยได้มีการสอบถามตามคำถามดังกล่าวว่า

“มันมีอาชีพนี้ มันเหมือนกับว่า มันมีอาชีพนี้เพราะว่าคนเรามันมี เอ่ออ บอกว่าไงดีอะ มันมีอยู่แล้ว เพราะมันเหมือนเป็นปัจจัยหลักอะที่มันขาดไปอะ ซึ่งเหมือนกับของกินอะ คือถ้าหิวเราก็ต้องซื้อข้าว ภูเก็ต อันนี้พอ Sex มีคนต้องการมันก็ต้องมี มันเป็นหลักทั่วไปที่แบบว่าอะ ในเมื่อคนรู้ว่าไม่มีคนขายด้านนี้ ซึ่งรายได้มันได้ ก็เขาก็เลยทำกัน” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 1, 2565)

ผู้ซื้อบริการทางเพศอีกรายหนึ่งเป็นชาย อายุ 27 ปี สถานภาพโสด ได้มีการตอบด้วยท่าทางที่เล่นทีจริง และน้ำเสียงติดตลก ว่า “เพราะความจำเป็นของเขาบังคับ คงไม่มีใครอยากทำหรือกั้มองอาชีพนี้ ไม่ก็เพราะเรื่องเงิน อาจะอยากได้เงินครับ แต่ไม่รู้จะไปทำอาชีพอะไรแล้ว” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 2, 2565) รวมไปถึงผู้ซื้อบริการรายสุดท้ายเป็นชาย อายุ 23 ปี สถานภาพโสด ที่ได้มีการตอบคำถามดังกล่าวไว้ว่า

“ผมคิดว่าเกิดจากความยากจน หรือไม่มีความรู้ในการประกอบวิชาชีพอื่นจึงทำให้หันมาทำอาชีพนี้เพราะไม่
ต้องใช้ต้นทุนอะไรมากมายแค่ใช้หน้าตานิดหน่อยก็ได้แล้วครับ” (ผู้ให้บริการทางเพศ 3, 2565)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการในประเด็นที่ว่า คิดว่าเหตุใดจึงมีอาชีพการขายบริการทางเพศเกิดขึ้นมา
ในมุมมองของผู้ให้บริการทางเพศสามารถสรุปได้ว่า อาชีพการขายบริการทางเพศตามความเห็นของผู้ซื้อ
บริการ เกิดขึ้นได้จากหลายประเด็น ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเนื่องจากความจำเป็นที่จะต้องทำ ปัญหาทางการเงินของผู้
ซื้อบริการ รวมไปถึงความต้องการของแต่ละบุคคลด้วย จึงทำให้ผู้ขายบริการเลือกที่จะประกอบอาชีพการขาย
บริการทางเพศนี้ ซึ่งการกระทำที่ผู้ซื้อบริการให้สัมภาษณ์แบบติดตลก เพราะต้องการแก้เขินอาย เนื่องจาก
สังคมไทยบางส่วนยังมองว่า การพูดเรื่องเพศ การซื้อ และค่าบริการทางเพศยังเป็นสิ่งน่าอาย

จากข้อคำถามประเด็นที่ 2 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า มีความเห็นว่าการขายบริการทางเพศสมควรถูก
กฎหมายหรือไม่ และต้องการให้การขายบริการทางเพศถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด ซึ่งผู้ซื้อบริการทาง
เพศมองว่า ควรที่จะให้อาชีพนี้ถูกกฎหมาย เพื่อที่จะสามารถควบคุม และจัดการเรื่องของสวัสดิการให้ถูกต้อง
จากคำตอบของผู้ซื้อบริการทางเพศรายหนึ่งที่ว่า

“ทราบครับ และอยากให้ถูกกฎหมาย เพราะจะได้มีการจัดการที่ดีกว่านี้ไม่ดูเป็นท่อโคจรเปิดกว้างเสรี
มีการจัดสรรพื้นที่ จะได้เป็นสัดส่วนครับ และก็จะทำให้สาวบริการมีสวัสดิการที่ดี จะได้ไม่ถูกกดขี่จากเจ้านาย
ต่าง ๆ จึงทำให้สามารถออกมาเรียกร้องได้ มีการเสียภาษีอย่างถูกต้องจะได้นำไปพัฒนาประเทศต่อไปครับ”
(ผู้ซื้อบริการทางเพศ 3, 2565)

แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ซื้อบริการอีกสองรายมองว่าอาชีพนี้ยากที่จะถูกกฎหมายในประเทศไทย
เนื่องจากอาชีพนี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมไทยเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งยังมีเรื่องของค่านิยมในสังคมเข้า
มาเกี่ยวข้อง รวมไปถึงถึงเห็นถึงผลกระทบทางลบที่อาจจะเกิดขึ้น จากผู้ซื้อบริการรายหนึ่งเพศชาย อายุ 33
ปี สถานภาพโสด ที่ได้กล่าวไว้ว่า “ถามว่าอยากให้ถูกไหม ถ้าถูกมันก็ดี มันดีสำหรับคนชาย” (ผู้ซื้อบริการทาง
เพศ 1, 2565) ผู้ซื้อบริการรายนี้ยังได้ให้ความเห็นไว้อีกว่า “คนที่ขายจะได้ประโยชน์ มันจะมีพวกสวัสดิการ
เข้ามา มีเสียภาษี ประกันสังคม” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 1, 2565) และผู้ซื้อบริการทางเพศอีกรายหนึ่งเป็นชาย
อายุ 27 ปี สถานภาพโสด ได้ตอบประเด็นดังกล่าวว่า “มันก็ดีนะ แต่มันต้องดูหลาย ๆ อย่างกลัวเด็ก ๆ เห็นว่า
มีรายได้ อยากซื้อของมาอวดก็มาทำ มันต้องดูแลแล้วก็คุมหลายอย่าง ต้องมีสวัสดิการให้เขาด้วยมันก็ดีต้องดูแล
เขาด้วย” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 2, 2565)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการในประเด็นที่ว่า มีความเห็นว่าการขายบริการทางเพศสมควรถูกกฎหมายหรือไม่ และต้องการให้การขายบริการทางเพศถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด ในมุมมองของผู้ให้บริการทางเพศสามารถสรุปได้ว่า ผู้ให้บริการ มองว่าหากอาชีพการขายบริการทางเพศนี้ถูกกฎหมาย ก็จะเป็นการดีต่อตัวผู้ขายบริการทางเพศ ที่จะได้รับสวัสดิการ และมีการจัดการที่เหมาะสม

จากข้อคำถามประเด็นที่ 3 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า การขายบริการทางเพศมีผลกระทบต่อด้านบวกและด้านลบต่อเศรษฐกิจ สังคม และต่อผู้ให้บริการหรือไม่ อย่างไร ผู้ให้บริการได้แสดงความคิดเห็นที่มีทั้งผลกระทบต่อด้านบวก และด้านลบ จากคำตอบของผู้ให้บริการทางเพศรายหนึ่งที่ว่า “ผมว่าน่าจะเป็น ๆ กันไปนะครับ ทุกอย่างมีทั้งข้อดีและข้อเสียเสมอ” (ผู้ให้บริการทางเพศ 3, 2565) โดยในเรื่องของเศรษฐกิจผู้ให้บริการที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบต่อด้านลบที่ว่า หากเกิดการโปรโมทด้านการท่องเที่ยวทางเพศที่มากขึ้นแล้ว ผู้คนจะหันมาให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวทางเพศนี้มากขึ้น และทำให้เศรษฐกิจไม่สามารถกระจายได้อย่างทั่วถึงกับการท่องเที่ยวอื่น ซึ่งประเทศไทยยังมีการท่องเที่ยวอีกหลายด้านที่ควรจะได้รับการพัฒนาให้โดดเด่นกว่าการท่องเที่ยวทางเพศอยู่อีกมาก และภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยก็จะแย่ลงไปด้วย ผู้ให้บริการทางเพศรายที่หนึ่ง ได้ตอบคำถามประเด็นดังกล่าวไว้ว่า “ถ้าถามพี่ พี่ว่าเฉย ๆ นะ แต่พี่ว่าเมืองไทยมันไม่เหมาะ” (ผู้ให้บริการทางเพศ 1, 2565) ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ถามต่อว่า “คือถ้าจะโปรโมทก็ไม่เสียหาย แต่ถ้าจะผลักดันให้เป็นอันดับ 1 เลย ก็คงน่าจะไม่ได้ใช่ไหมคะ” ผู้ให้บริการรายนี้ได้ให้ความเห็นเสริมไว้ว่า “ไม่ได้ พี่ว่าไม่ได้เพราะด้วยหลายอย่างถ้าพูดกันตรง ๆ ก็ผลประโยชน์อะมันเยอะ มันทับซ้อนเยอะ” (ผู้ให้บริการทางเพศ 1, 2565) รวมไปถึงผู้ให้บริการรายที่สองที่ได้ตอบประเด็นดังกล่าวว่า “พี่ว่าละ อย่ายิ่งเลย เอาเรื่องอื่นเรื่องดี ๆ ก่อน ไม่ต้องไปโปรโมทขนาดนั้น ความรู้สึกมันน่าเกลียด เรื่องดี ๆ มันเยอะแยะเรื่องนี้อะยาเลย” (ผู้ให้บริการทางเพศ 2, 2565)

ในส่วนของด้านสังคมเนื่องจากปัจจุบันมีการเปิดกว้างมากขึ้น ดังนั้นมีผลกระทบต่อด้านบวก มีการยอมรับ และมีการให้เกียรติอาชีพนี้จากสังคมมากยิ่งขึ้น โดยผู้ให้บริการรายที่สองได้ตอบคำถามไว้ว่า “สมัยก่อนอาจจะมียะนะ สมัยนี้ไม่ค่อยมีหรอก เดียวนี้คนเรามันเปิดกว้าง บางทีแฟนกันก็ให้มีแบบให้แฟนไปใช้บริการได้แต่ห้ามมีเล็กมีน้อย วัยรุ่นสมัยใหม่ไม่ค่อยคิดหรอกไม่ได้มีผลกระทบต่อประเทศขนาดนั้น มันเห็น ๆ อยู่ใครก็รู้” (ผู้ให้บริการทางเพศ 2, 2565) แต่มีความเห็นในผลกระทบทางด้านลบที่ไม่ได้ลดลงเช่นเดียวกัน เนื่องจากอาจจะยังมีปัญหาในเรื่องของการฆ่าข่มขืน และการค้ามนุษย์ เป็นเพราะรากฐานกฎหมายของประเทศไทยที่ยังไม่มีความแข็งแกร่งมากพอ และขึ้นอยู่กับตัวบุคคลด้วย จากคำให้สัมภาษณ์ของผู้

ซื้อบริการรายที่สองที่ว่า “ไม่อะพี่ว่ามันแล้วแต่คน มันอยู่ที่ความยับยั้งชั่งใจ กับจิตสำนึก คนไทยไม่ค่อยมี มันแบบก็ไม่มีตั้งไปใช้บริการอะ มันต้องลงโทษให้หนักไปเลย ต่อให้ถูกกฎหมายก็ช่วยเรื่องพวกนี้ไม่ได้” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 2, 2565) และจากประเด็นที่ว่า มีผลกระทบต่อตัวผู้ซื้อบริการหรือไม่ ซึ่งผู้ซื้อบริการได้ให้ความเห็นถึงในแนวทางเรื่องความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตัวเองทั้งในด้านบวก และด้านลบที่ว่า “ไม่ดีสำหรับคนซื้อนะ เพราะคนซื้อราคามันจะถูกกำหนดได้ง่ายขึ้น เช่น จาก 1,500 ถ้าถูกกฎหมายมันจะถูกปั่นราคาขึ้นไป 2,000 ก็ได้ เท่าไหร่ก็ได้ คนซื้อไม่ค่อยได้ประโยชน์” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 1, 2565) อีกทั้งยังมีการให้คำตอบเสริมอีกว่า “สิ่งที่จะได้จากการถูกกฎหมายจากคนที่ซื้อโซใหม่ มันก็มีว่า เราไม่ต้องมากแล้วว่า สมมติเราซื้อบริการอยู่ตำรวจรู้ คือมันจะเป็นกรณีที่ว่า สมมติ น้อง A ชาย พี่ไปใช้บริการน้อง A แต่น้อง A ร่วมมือกับตำรวจ พอพี่ทำอะไรเสร็จดีเงินเสร็จ น้อง A เรียกตำรวจเข้ามาจับพี่” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 1, 2565) ซึ่งมีแนวทางเดียวกับผู้ซื้อบริการรายที่สองที่ว่า “เอาง่าย ๆ เลยอย่างแรกไม่ต้องกลัวตำรวจจับ แบบไม่ต้องกังวล” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 2, 2565)

จากการสัมภาษณ์ประเด็นที่ว่า การขายบริการทางเพศมีผลกระทบด้านบวกและด้านลบต่อเศรษฐกิจ สังคม และต่อผู้ซื้อบริการหรือไม่ อย่างไร ซึ่งในมุมมองของผู้ซื้อบริการทางเพศสามารถสรุปได้ว่า การขายบริการทางเพศหากถูกกฎหมายจะส่งผลกระทบต่อทั้งด้านบวกและด้านลบจากอาชีพนี้ให้กับทั้ง เศรษฐกิจ สังคม และต่อตัวผู้ซื้อบริการทั้งทางตรง และทางอ้อม

จากข้อคำถามประเด็นที่ 4 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า คิดว่าการขายบริการทางเพศขัดต่อความเป็นไทยหรือไม่ โดยเฉพาะกับคำที่กล่าวว่าเมืองไทยคือเมืองพุทธ ผู้ซื้อบริการทั้งสามราย ไม่ได้เห็นด้วยกับคำว่า “เมืองไทยคือเมืองพุทธ” ขัดต่อความเป็นไทย เนื่องจากมีความเห็นว่าเมืองพุทธไม่จำเป็นต้องอิงตามศาสนา แต่เป็นการกระทำ หากเคารพต่อเวลา กาลเทศะ และไม่ทำผิดศีลธรรม ก็ถือว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่สุจริต อีกทั้งวิธีการนับถือของคนในปัจจุบันยังเปลี่ยนไป ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับตายตัวที่ทุกคนต้องนับถือศาสนา รวมไปถึงความน่าเชื่อถือ ความศรัทธาในศาสนาที่เปลี่ยนแปลงไป จากคำตอบของผู้ซื้อบริการที่ว่า “พี่มองว่าเฉย ๆ นะ พี่รู้อยู่แล้วว่ามันมี มันอยู่ตรงจุดไหน มันมีจริง ก็อาจมองเป็นเรื่องขำ ๆ เพราะทุกคนก็รู้ คือสี้อมันก็มี แต่จะปกปิดกันไปทำไม อารมณ์เป็นเรื่องตลกอะ แบบมึงไปจับก็พวกมึงกันทั้งนั้น” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 1, 2565) อีกทั้งที่มีการให้คำตอบว่า “พี่ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเราเป็นเมืองไทยเมืองพุทธจริงหรือเปล่า อย่างพระบางคนนะ ไม่น่านับถือเลย กร่างเกิน สมัยนี้มันไม่เหมือนแต่ก่อนแล้ว สมัยนี้เปลี่ยนศาสนาก็เยอะ บางคนไม่นับถือเลยมั้ง มันไม่ใช่เมืองพุทธเมืองพุทธแล้วเดี๋ยวนี้จริง ๆ ” (ผู้ซื้อบริการทางเพศ 2, 2565) และผู้ซื้อบริการรายสุดท้ายที่มี

การตอบด้วยท่าทีที่เหน้อยใจ และน้ำเสียงเบื่อหน่ายว่า “เคยได้ยินนะครับ อย่างแรกคือไม่ควรนำเรื่องศาสนา เข้ามาเกี่ยวข้องเลย ประเทศไทยเป็นอะไรกันครับถึงชอบอ้างศาสนา ผมละปวดหัวจริง ๆ ครับ ต่อนะครับ แค่จะบอกว่าทุกประเทศมีการค้าประเวณีหมดครับ” (ผู้ให้บริการทางเพศ 3, 2565)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการในประเด็นที่ว่า คิดว่าการขายบริการทางเพศขัดต่อความเป็นไทยหรือไม่ โดยเฉพาะกับคำที่กล่าวว่าเมืองไทยคือเมืองพุทธ ในมุมมองของผู้ให้บริการทางเพศสามารถสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวทางเพศ และการขายบริการทางเพศไม่ได้ถือว่าการขัดต่อหลักศาสนาพุทธ หากเป็นความยินยอมพร้อมใจของทุกฝ่ายนั้น ไม่ถือเป็นการ “ผิดลูกผิดเมีย” หรือผิดศีลธรรม ขึ้นอยู่กับความคิด และการกระทำของแต่ละบุคคลเท่านั้น

จากข้อคำถามประเด็นที่ 5 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า ต้องการให้ในพื้นที่มีอาชีพการขายบริการทางเพศต่อหรือไม่ และคิดว่าควรมีมาตรการการจัดการอย่างไร ซึ่งผู้ให้บริการทางเพศได้แสดงความคิดเห็นเป็นส่วนใหญ่ว่า ควรมีอาชีพนี้ต่อ เพราะยังคงมีด้านบวกที่สามารถจะสร้างผลประโยชน์ให้แก่หลาย ๆ ฝ่ายได้ ส่วนด้านผลกระทบในด้านลบที่ยังมีอยู่ ซึ่งจะต้องได้รับการจัดการ และสนับสนุนจากหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อเป็นการลดปัญหาในด้านลบ อีกทั้งผู้ให้บริการได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการว่า ควรจะมีมาตรการที่จะสามารถช่วยคุ้มครองผู้ขายบริการในการดำเนินชีวิต และประกอบอาชีพดังกล่าวได้อย่างสุจริต จากผู้บริการรายที่หนึ่งที่มีการให้คำตอบด้วยท่าทีไม่ยินดียินร้ายว่า

“มีต่อไหมหรือ มีก็ดีนะ คนเราก็ต้องการ Sex อะเนอะ มันเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน พี่มองว่ามันไม่ได้ไปช่วยลดอาชญากรรมอะไรก็จริง แต่มีมันก็ดีสำหรับบางคนเค้าไม่ได้อยากคบใครเป็นตัวเป็นตนแต่เค้ายังมีความต้องการทางเพศ ซึ่ง Sex Toy ไทยก็ไม่มี ถ้ามีตรงนี้มันก็เป็นทางเลือก ถ้ามันถูกกฎหมายมันก็เหมือนสาธารณูปโภคอย่างนึงในความคิดพี่นะ” (ผู้ให้บริการทางเพศ 1, 2565)

ในส่วนของผู้บริการรายที่สอง ได้ให้คำตอบว่า “มีต่อแหละ ห้ามไม่ได้หรอก ก็ทำให้มันถูกไปเลยดีกว่า มาตรการก็ไม่อยากให้ไปยื่นข้างถนนมันดูตึกกว่า ไปนั่งในตึกตึกกว่า ให้คนมันรู้จักกันเลย ไปยื่นอยู่มันไอ้ คนที่เขาไม่ชอบ คนที่มองเรื่องนี้ว่าไม่เวิร์คคงจะไปกันใหญ่ ไปอยู่ตามโซนตึกกว่า” (ผู้ให้บริการทางเพศ 2, 2565) และผู้บริการรายสุดท้ายที่มีการให้คำตอบด้วยท่าทีติดตลกกว่า “อยากให้มันนะครับจะได้เป็นสัตว์เป็นส่วนในเมื่อนี่ก็ดังเรื่องนี้แล้วก็มี ๆ ไปเถอะครับ ฮ่าฮ่า” (ผู้ให้บริการทางเพศ 3, 2565)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการในประเด็นที่ว่า ต้องการให้ในพื้นที่มีอาชีพการขายบริการทางเพศต่อหรือไม่ และคิดว่าควรมีมาตรการการจัดการอย่างไร ในมุมมองของผู้ให้บริการทางเพศที่มีท่าทีการให้

สัมภาษณ์แบบติดตลกนั้นแสดงให้เห็นถึงการพูดเรื่องเพศในสังคมไทยยังคงเขินอายที่จะพูดเรื่องเพศ รวมถึงท่าทีเบื้อหน้า และไม่ยินดียินร้ายของผู้ที่ให้สัมภาษณ์แสดงถึงความเฉาต่อเรื่องการจัดการมาตรการการจัดการการท่องเที่ยวทางเพศในสังคมไทย ซึ่งบทสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า ควรจะมีอาชีพการขายบริการทางเพศ และการท่องเที่ยวทางเพศนี้ต่อไป เนื่องจากในสังคมไทยไม่สามารถที่จะขจัดให้หมดไปได้ ดังนั้นควรมีมาตรการจัดการที่ดี ที่ถูกต้อง และเหมาะสมต่อไป

กลุ่ม 4 นักวิชาการ

นักวิชาการ คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศ เป็นการศึกษาวิจัยรวบรวมข้อมูลเพื่อสะท้อนข้อเท็จจริงด้านวิชาการ เป็นนักขับเคลื่อนทางสังคมในประเด็นการท่องเที่ยวทางเพศ

จากข้อคำถามประเด็นที่ 1 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า เคยได้ศึกษาวิจัยเรื่องอะไร ทำไม่ถึงสนใจ และศึกษาในประเด็นดังกล่าว ผลการวิจัยที่ศึกษาออกมาในทิศทางใด และใช้วิธีการทำวิจัยรูปแบบใด พบว่านักวิชาการได้ทำหัวข้อการวิจัยเกี่ยวกับ การค้าประเวณี โสเภณี และการขายบริการทางเพศ ผลการวิจัยที่ศึกษาเมื่อนักวิจัยได้ศึกษาเห็นปัญหาของการท่องเที่ยวทางเพศ การขายบริการทางเพศ คิดว่าควรทำให้อาชีพหรือธุรกิจดังกล่าวถูกกฎหมาย มากกว่าให้อยู่ในพื้นที่สีเทาดั้งเดิม จากการเปรียบเทียบในประเทศที่ถูกกฎหมายกับประเทศที่ยังไม่ถูกกฎหมาย โดยนักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นส่วนบุคคลไว้ดังนี้

“ชื่อหัวข้อวิจัย Included extrusion the case study of Sex Workers and human life in Thailand เวลาพูดว่าดอกคำใต้เนะ แล้วลูกสาวไปญี่ปุ่นคำว่าไปญี่ปุ่นในยุคนั้นไม่ได้แปลว่าไปทำงานอะไรนะคือไปเป็น Sex Workers ที่ญี่ปุ่น คำว่า คำสาว อะก็คือค้าประเวณี ในการทำงานที่จะส่งลูกสาวไปที่อาบอบนวดที่กรุงเทพฯ ก็ได้หรือจะไปค้าประเวณีที่ญี่ปุ่นก็ได้ มันเป็นแบบนั้นเลยงานที่คลาสสิกที่สุดของยุคนั้น ซึ่งถ้าคุณจะมาศึกษาเรื่อง Sex Workers ที่ในยุคนั้นงานที่คลาสสิกที่สุด ชื่อ นางงามตุ้กระจก ของ ศุภิมาน นฤมล จะเข้าทุกอย่างว่าทำไมยุคนั้นถึงมีธนบัตรที่เป็นเงินไปที่จังหวัดดอกคำใต้มากที่สุดที่ลูกสาวส่งกลับบ้าน พอตัดภาพกลับไปพอไปเรียนที่จุฬาฯ ก็ได้โรงเรียนวิชา Gender แล้วก็เวลาทุกครั้งที่ขับรถผ่านเส้นรัชดาภิเษกก็จะเจอความรู้สึกแบบทุกอย่างปะปนกันเพราะจะจำภาพของงาน ศุภิมาน นฤมล คืออาบอบนวดตรงนั้น และต่อมาก็มี ชูวิทย์ ที่เป็นคนแรกที่เป็นเจ้าของอาบอบนวดที่มาแล้วในมุมของผู้ประกอบการหนังสือคลาสสิกเล่มแรกที่เป็นของผู้ประกอบการก็คือ อาบน้ำทองคำของชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ อาจารย์ได้ไปสัมภาษณ์ชูวิทย์โดยตรงด้วยเกี่ยวกับเรื่องนี้ทำให้พบว่า เราเป็นหนึ่งในประเทศที่จะถูกกล่าวถึงเรื่อง Sex Workers มากที่สุดในโลกโดยที่

เราไม่ต้องคิดว่ามันอคติเพราะมันเป็นเรื่องจริง ประเทศที่มี Bad Levitation ชื่อเสียงที่มันขึ้นอันดับเยอะ ๆ เช่น ไทยแลนด์ บราซิล ฟิลิปปินส์ แล้วมันก็จะปรากฏในสื่อกระแสหลักเยอะมาก เช่น ผู้ชายจะสละโสดแล้วเพื่อนอยากจะให้อะไรสักอย่างที่เป็น Special มากกว่า เดี่ยวฉันจะหา โสเภณีประเทศไทยให้ มันอยู่กับเราแบบนี้ตลอดแล้วทุกครั้งที่ขับรถผ่านรัชดาก็คืออันนี้คือพุดง่าย ๆ คือ ซ่องกลางเมือง ที่อึ้งยังหลบซ่อน Red Light District ไปซ่อนอยู่แต่ของใครชีวิตมันได้เลยหรือ แล้วมันมีโรงเรียนอยู่ตรงนั้น วัดตรงนั้น ตอนที่ไปเซอร์เวย์เนี่ยถึงขั้นว่าทุกวันศุกร์ถ้าที่จอดรถเต็มของอาบอบนวดเนี่ย คนไปจอดรถในวัดแล้วเดินไปอาบอบนวดเสร็จแล้วก็เดินผ่านโรงเรียนเข้าไปเอารถในวัดกลับบ้าน อยู่กับ Way of life แบบนี้เลยตลาดห้วยขวาง ซ่องโรงเรียน วัด พระพรหม ตรงนั้นคือมันอยู่กันแบบนี้” (พองาม เหลี่ยมศิริวัฒนา, 2565)

โดยจากการให้สัมภาษณ์ของนักวิชาการผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เหตุผลที่นักวิชาการสนใจในการทำวิจัย เกิดจากการเติบโตมาในสังคมไทยที่ครอบครัวรอบข้างมีการส่งลูกสาวของตนเองไปเป็นโสเภณี รวมถึงการเห็นการขายบริการทางเพศเป็นปกติในเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานคร และการอยู่ร่วมกันในละแวกเดียวกันของวัด สถานศึกษา และสถานบริการอาบอบนวด

“เราเรียกว่ามันเมืองพุทธไม่มีโสเภณี อาบอบนวด มันคืออะไรก็พอไปศึกษาก็รู้ที่มาของกฎหมายก็คือมันจะต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมาย 2 ฉบับก็คือพระราชบัญญัติสถานบันเทิงอาบอบนวด และอีกตัวหนึ่งก็เป็นพรบ.เกี่ยวกับการค้าประเวณีมันแยกกันแต่มันกลับทำให้เกิดพื้นที่สีเทาขึ้นในสิ่งที่เรียกว่าสถานบันเทิงอาบอบนวด... เวลาเมื่อไรที่โสเภณีถูกทำร้ายก็บอกไม่ได้ เวลาเมื่อไรที่สมพันธ์ไม่ใส่ถุงยาง ทูตตี หรืออะไรก็กลายเป็นรูปแบบปิดตาข้างหนึ่งให้อาบอบนวดนะแต่ Sex ทำเป็นไม่รู้แต่รายได้มหาศาลก็จะเข้ามือของวงการนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ทำให้เป็นพื้นที่สีเทา แล้วงานที่มันตอบเรื่องนี้ได้ดีที่สุดซึ่งทุกวันนี้มันก็ยังเป็นงานที่ดีที่สุดอยู่ก็คืองานของ ผาสุก พงษ์ไพจิตร ชื่อ หวย ป๋อนซ่ง ยาบ้า เขาก็มีข้อสรุปได้ว่ามันจะเป็นอย่างนี้ต่อไปแล้วสิ่งที่เกี่ยวข้องก็คือข้าราชการ และตำรวจ ที่ดูแลมันก็จะไปสีเทาตลอดไป ก็งาน 3 อันนี้เป็น Inspiration ที่สุด และจนทุกวันนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเลยกฎหมายใช้หน้าตาเดิม ๆ ทุกอย่างเหมือนเดิมก็อยู่กันแบบนี้ต่อไป...อาจารย์ก็เลยทำเรื่องนี้ขึ้นมาแล้วก็เปรียบเทียบกับ Case ที่อังกฤษ กับต่างประเทศ แล้วประเทศอื่น ๆ มันผ่านช่วงนี้ไปได้ยังไง ตอนนั้นอาจารย์ก็ทำเป็น In Depth Interview แล้วก็เก็บข้อมูลเชิงสถิติคะแล้วก็ใช้ Documentary ประกอบไปประมาณ 3 อย่างนี้ส่วนที่ In Depth Interview... Sex Workers คือใครบ้างใช้ไหมก็ได้คำตอบว่าเป็นภูมิหลังการศึกษาตอนนั้นเนี่ยมีตั้งแต่ป.6 ถึงปริญญาโท แล้วเขาก็พูดคำว่าให้เลิกมายาคติทำนองที่ว่าโดนหลอกมาเขาบอกว่าจริง ๆ แล้วไม่ใช่มันมีการสมัครงานด้วยซ้ำ สมัครเป็นขั้นเป็นตอน และมีการตรวจรับเข้ามา

ว่าแบบไหนแล้วก็ควรจะอยู่ในช่วงราคาเท่าไรแล้ว ก็ระดับการศึกษาเนี่ยไม่ใช่การถูกหลอก คุณซูวิทย์บอกว่าในธุรกิจของเขาเนาะ เขาย้ำบอกว่าในธุรกิจของเขา เขาไม่ได้มาด้วยกันหลอกมันเป็นการสมัครงานด้วย ซ้ำบางคนอยากสมัครแต่ไม่ผ่านด้วยซ้ำเพราะว่ามันก็จะมั่งมีทั้งรูปร่างนู่นนี่...เขาให้สัมภาษณ์ก็คือคนที่เข้าสู่ธุรกิจนี้เนี่ยมันจะ On and Off เพราะทุกคนกลับไปจาก Sex Workers พยายามไปทำอาชีพอื่นไปเป็นพนักงานกินเงินเดือนค้าขายสุดท้ายจะกลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่งเพราะว่าเงินมันดีกว่าปัจจัยที่มันทำให้ธุรกิจที่คงอยู่ตามสภาพก็คือรายได้มันดีมากกว่าปกติหลายเท่า แต่ว่านี่ก็ทำให้เกิดการธุรกิจนี้มันไม่มีใคร Declare ตัวเองชัดเจนว่าจะทำอยู่ 6 เดือนปีนึง ช่วงนี้เดือนร้อนกลับมาหรือว่าบางที่เขาก็จะจัดเป็นเหมือนไฮดีโลนมันมีหลายหลายวิธีที่จะเล่นในตลาดนี้” (พองาม เหลี่ยมศิริวัฒนา, 2565)

จากข้อคำถามประเด็นที่ 2, 3 และ 4 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า นักวิชาการมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างกับการขายบริการทางเพศ เคยได้ยินชื่อเสียงเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศที่ Walking Street Pattaya บ้างหรือไม่ คิดว่ามีชื่อเสียงเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวมากน้อยเพียงใด และคิดว่าทำไมถึงมีอาชีพนี้ นักวิชาการส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า สำหรับคนในสังคมไทยการขายบริการทางเพศยังไม่เป็นที่เปิดเผยมากนัก แต่สำหรับนักวิชาการมีความคิดเห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นเพียงงานบริการรูปแบบหนึ่งเท่านั้น อภริณี จันทนางกุล (2565) ได้กล่าวว่า “แล้วการค้าบริการอันนี้มันก็เป็นงานบริการอย่างหนึ่งซึ่งเป็นงานบริการซึ่งไม่ได้เอาไรดเอาเปรียบใครนะคะ” Walking Street Pattaya ก็ถือว่าค่อนข้างมีชื่อเสียงในเรื่องของสถานบันเทิง และการขายบริการทางเพศเป็นอย่างมาก หากใครต้องการซื้อบริการทางเพศ โดยเฉพาะชาวต่างชาติ มักจะนึกถึง Walking Street Pattaya เป็นที่แรก และนักวิชาการส่วนใหญ่ยังแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีอาชีพนี้ว่า รายได้ที่ได้มาจากการขายบริการนั้นค่อนข้างสูง ซึ่งหากผู้ขายบริการทำอาชีพนี้ สภาพความเป็นอยู่จะเป็นไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งจากความคิดเห็นของนักวิชาการท่านหนึ่งกล่าวว่า “มันเป็นอาชีพหนึ่งที่คนจะรู้สึกว่ามันหาเงินง่าย แล้วก็มองดูถูกตัวเองว่าตัวเองไม่สามารถหางานที่ดีกว่านี้ได้ เลยทำอาชีพนี้ดีกว่า” และ “อย่างที่สองคือที่ที่คนมาขายกันเยอะขึ้น เพราะเขาก็จะมีมุมมองของการใช้เงิน ว่าขึ้นอยากได้มือถือ เสื้อผ้าสวย ๆ ใช้ชีวิตดี ๆ ไม่พึ่งพาพ่อแม่ ก็ต้องหางานที่ได้เงินเยอะกว่านี้ ก็เลยกลายเป็นขายตัว ในสิ่งที่ทำในวัยที่ยังทำได้อยู่” (ปนัดดา วงศ์ผู้ดี, 2565)

จากข้อคำถามประเด็น 5 และ 6 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า นักวิชาการคิดว่าการขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่ควรถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด นักวิชาการคิดว่าการขายบริการทางเพศมีผลกระทบอย่างไรบ้าง และในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม มีผลกระทบด้านบวก หรือด้านลบอย่างไร และคิดเห็นว่

ต้องการให้มีอาชีพนี้ต่อไปในสังคมไทยหรือไม่ หรือต้องการจัดการให้หมดไป นักวิชาการส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาดังกล่าวไว้ว่า ควรถูกกฎหมาย เนื่องจากปัจจุบันอาชีพนี้เป็นอาชีพสีเทาทำให้เกิดช่องว่าง และมีผลประโยชน์ตกไปสู่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หากถูกกฎหมายก็จะมีระเบียบภาชีนำไปพัฒนาประเทศ ลดการทุจริต และการใช้อำนาจในทางมิชอบ

พองาม เหลี่ยมศิริวัฒนา (2565) ได้กล่าวว่า

“ไม่ชอบทฤษฎีแบบหลับตาข้างหนึ่งไม่ชอบการทำให้เป็น Gray Area ไม่ชอบการทำให้เป็น Included Excludtion เพราะถ้าทุกครั้งที่มันมีพื้นที่แบบนี้มันจะมีความไม่โปร่งใส การทุจริตการอะไรหลายอย่างที่ชอบอยู่ในนั้นนะ Money Laundering การฟอกเงินอยู่เต็มไปหมดเลย อันนี้อาจารย์คิดว่าเทียบได้ทุกอันเลยก็ห่วย บ่อน ซ่องยาบ้า ครอบทุกอันเลย กับงานนั้นก็เป็นการตอบว่าเหตุใดจึงไม่ควรแล้วพอถึงจุดหนึ่งประเทศที่มันเจริญละมันต้องเอามันมาอยู่บนโต๊ะให้หมดมอเห็นให้หมดจัดการได้ให้หมดแทนที่มันจะเป็นส่วยว่าเป็นภาชีต้น”

นักวิชาการอีกท่านหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“เมืองไทยยังค่อนข้างที่จะปิดเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่นะคะ หมายถึงว่าจริง ๆ แล้วการขายบริการอันนี้มันก็เป็นงานบริการอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นงานบริการซึ่งไม่ได้เอารัดเอาเปรียบใครนะคะก็เป็นงานที่น่าจะถูกกฎหมายนะ ... สมัยก่อนเนี่ยเกี่ยวกับเรื่อง Sex Workers หรือเรื่องอะไรเนี่ยตอนที่มันถูกกฎหมายเนี่ยเงินทุกบาททุกสตางค์ที่เป็นภาชีอะมันจะเข้ารัฐบาลว่าจะเข้าภาชีโรงเรือนของโคมเซียวเนาะ หรือว่าเป็นภาชีของหญิงบริการเนี่ยก็เข้ากับข่าวกับรัฐบาลหมด แต่มาตอนช่วงปัจจุบันนี้ซึ่งมีคนมาประกาศว่าประเทศไทยไม่มี Sex Workers ตรวจแล้วไม่มีไม่เจอไปที่ไหนก็ไม่เจอ Sex Workers จะถามว่ามีไหม ถ้าเราไม่โลกสวยเราก็ต้องรู้ว่ามันมี แล้วมันก็เป็นเม็ดเงินที่ทำเงินให้อันดับต้น ๆ เลยแหละ Top 5 ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวเมืองไทยเราปฏิเสธไม่ได้เลย” (อภิรดี จันทนางกุล, 2565)

นักวิชาการส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นถัดมาไว้ว่า การท่องเที่ยวมีทั้งข้อดีข้อเสียในทุกรูปแบบของการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวทางเพศถือเป็นการท่องเที่ยวที่เป็นเศรษฐกิจหลักของประเทศไทย แต่ยังมีผลกระทบด้านลบในด้านวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และภาพลักษณ์ของประเทศ แต่ในปัจจุบันด้วยสังคมไทยที่กำลังเปลี่ยนไป ความคิดต่าง ๆ ของสังคมรุ่นใหม่อาจทำให้ผลกระทบด้านลบในด้านวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และภาพลักษณ์มีน้อยลง ซึ่งจากความคิดเห็นของนักวิชาการได้กล่าวว่า “ผลกระทบที่เกิดขึ้น

อาจารย์มองว่าเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่งมันไม่ได้คำตอบเดิม ถ้าเลี้ยงไม่ได้ก็ต้องดูที่ว่าจะจัดการกับมันยังไง” (พองาม เหลี่ยมศิริวัฒนา, 2565)

จากคำถามประเด็น 7 และ 8 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า นักวิชาการมีความคิดเห็นว่าการขายบริการทางเพศนั้นขัดต่อความเป็นไทยที่เป็นอยู่หรือไม่ อย่างที่มีคนกล่าวกันว่า “เมืองไทยเมืองพุทธ” และจากข่าวที่กำลังเป็นปัญหาทางสังคม นักวิชาการคิดว่าควรมีมาตรการ หรือการจัดการอย่างไร ในเรื่องของปัญหาการค้าบริการในพื้นที่ Walking Street Pattaya ซึ่งนักวิชาการส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาดังกล่าวไว้ว่า การที่กล่าวว่า “เมืองไทยเมืองพุทธ” ค่อนข้างขัดแย้งเพราะความจริงแล้วในสมัยอยุธยาการขายบริการทางเพศก็ยังเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายอยู่ การร่วมเพศถือเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ถือเป็นการผิดศีลตามหลักศาสนาพุทธ

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี (2565) ได้กล่าวว่า “เมืองไทยเมืองพุทธเราแค่บอกว่า ไม่ให้ทำผิดตามหลักศีล 5 อย่างศีลข้อ 3 คือ ไม่ประพฤตินิเวศนียกาม อย่างเช่นเรื่องนอกใจ ตัวอย่างถ้าผู้ชายยังไม่แต่งงานแล้วไปซื้อบริการก็ไม่ได้ถือว่าเป็นเรื่องผิดศีล มันเป็นเรื่องของจริยธรรม และศีลธรรมที่อยู่ในตัวคนมากกว่า”

แล้วยังได้กล่าวอีกว่า “แต่ถ้าถามว่าเมืองเราเป็นเมืองพุทธแต่เราก้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวแบบนี้เพียงแค่ว่าเพราะหลังตาข้างหนึ่ง เพราะแค่อ้างว่าบ้านเราเป็นเมืองพุทธ มันไม่ใช่เพราะนี่คิดว่าบ้านเราเป็นเมืองของทุก ๆ ศาสนา คริสต์เราก็มี อิสลามเราก็มี ทุกศาสนาสอนให้ทุกคนเป็นคนดี เพียงแต่เราไม่ได้มาเอาเปรียบใคร และการที่เราทำให้พวกเขาอยู่ภายนอกกฎหมายอยู่ มันคือการเอาเปรียบพวกเขาละ ดังนั้นถ้าจะอ้างว่าเป็นเมืองพุทธ มีวัฒนธรรมไทยอันสวยงาม ไม่มีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นแค่ข้ออ้าง เป็นแค่คำพูดหนึ่งของกลุ่มคนหนึ่งที่อยากรักษาภาพพจน์ตัวเองว่าตัวเองมีคุณค่าแต่ไม่ลงมือทำหรือว่าแก้ปัญหาอะไร สองเป็นภาพของอีกกลุ่มคนหนึ่งที่กลัวเสียผลประโยชน์ เพราะตัวเองได้ผลประโยชน์ทั้งนั้นเลยไม่อยากจะให้มันถูกกฎหมายขึ้นมา”

ในประเด็นสุดท้ายนักวิชาการส่วนใหญ่คิดว่า ควรมีมาตรการหรือการจัดการที่ถูกต้อง และเป็นระเบียบ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับทั้งผู้ขายบริการ และประเทศด้วย นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นส่วนบุคคลไว้ว่า “อย่างน้อยควรมีการขึ้นทะเบียนให้ชัดเจน หนึ่งก็จะได้ดูแลเรื่องแรงงานต่างด้าวให้มันถูกต้อง มีฉีควัคซีนกันให้ชัดเจน” (ปนัดดา วงศ์ผู้ดี, 2565)

กลุ่มที่ 5 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

นักท่องเที่ยวชาวไทย คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวสัญชาติไทยที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากข้อคำถามประเด็นที่ 1 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “เคยท่องเที่ยวใน Walking Street Pattaya หรือไม่” โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ไม่เคยท่องเที่ยวภายใน Walking Street Pattaya แต่มีเพียงนักท่องเที่ยวชาวไทย 2 ท่าน ที่ได้ให้สัมภาษณ์ภายใน Walking Street Pattaya คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชาย อายุ 51 ปี ที่กำลังนั่งดื่มเบียร์กล่าวว่าเคยไปยังพื้นที่นั้น และได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “ไปครับแต่ไม่ได้เที่ยว ไปดูบรรยากาศ ไปดูฝรั่ง อะโกโก้ สิ่งที่เราไม่ค่อยเห็นที่อื่นอะ” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 6, 2565) และนักท่องเที่ยวชาวไทย เพศชาย อายุ 22 ปี ที่เดินทางมาท่องเที่ยวจากจังหวัดเชียงใหม่ (นักท่องเที่ยวชาวไทย 7, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในพื้นที่ในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวใน Walking Street Pattaya มีเพียงนักท่องเที่ยว 2 ท่าน ที่ตั้งใจจะมาเพื่อท่องเที่ยว และชมบรรยากาศภายในพื้นที่เท่านั้น ไม่ได้เข้าไปเพื่อการท่องเที่ยวทางเพศ

จากข้อคำถามประเด็นที่ 2 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “คิดว่าใน Walking Street Pattaya มีอะไรที่เป็นจุดเด่น และจุดสนใจ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องไป” พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่า Walking Street Pattaya โดดเด่นในเรื่อง สถานบันเทิงที่เปิดให้บริการในเวลากลางคืน เป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว และมีนักท่องเที่ยวชาวไทย เพศชาย อายุ 19 ปี ได้แสดงความคิดเห็นแตกต่างจากท่านอื่นในเรื่องของการเดินทางที่สะดวก ใกล้กรุงเทพมหานคร “คิดว่าที่คนเยอะเพราะว่ามันติดทะเลด้วย และมันก็ใกล้กรุงเทพฯ กว่าที่จะลงไปภาคใต้ นอกจากนั้นก็ยังมีของอร่อยชายริมหาด ส่วนเรื่อง Sex Workers ตอนกลางคืนก็รับรู้ว่ามีอยู่” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 2, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในพื้นที่ในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวของ Walking Street Pattaya ที่เป็นจุดเด่น จุดสนใจ คือ การท่องเที่ยวสถานบันเทิงในช่วงเวลากลางคืน เป็นสถานที่พบปะสังสรรค์ยามค่ำคืนของผู้คน

จากข้อคำถามประเด็นที่ 3 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “การขายบริการทางเพศเป็นจุดเด่นของ Walking Street Pattaya หรือไม่” พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การขายบริการทางเพศเป็นจุดเด่นของที่นี่ เพราะรับรู้จากบุคคลที่รู้จัก และเคยได้ยิน โดยนักท่องเที่ยวชาวไทย 2 กล่าวว่า “จากที่เคยได้ยินมาว่าจะเด่นที่สุดครับ” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 2, 2565) และนักท่องเที่ยวชาวไทย 6 ที่เคยไปยังพื้นที่

มาแล้ว ยิ้มเล็กน้อยก่อนจะตอบในแนวทางเดียวกันว่า “ก็ได้ยินมานาน จนเป็นชื่อเสียงต้น ๆ ของไทยแล้วมั้ง” (นักท่องเที่ยวยาวไทย 6, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวยาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในพื้นที่ในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่า การขายบริการทางเพศ และการท่องเที่ยวทางเพศของ Walking Street Pattaya มีชื่อเสียงค่อนข้างมาก เพราะนักท่องเที่ยวยาวที่ไม่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่ ยังสามารถรับรู้ถึงการมีอยู่ของการให้บริการทางเพศ รวมถึงการท่องเที่ยวทางเพศ จึงทำให้เป็นจุดเด่นอีกหนึ่งอย่างของ Walking Street Pattaya

จากข้อคำถามประเด็นที่ 4 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “คิดว่าเหตุใดจึงมีอาชีพการขายบริการทางเพศเกิดขึ้นมา” โดยนักท่องเที่ยวยาวไทยได้ให้ความคิดเห็นที่แบ่งออกได้เป็นสองรูปแบบ โดยในรูปแบบแรก คือเกี่ยวกับสภาพทางการเงินของผู้ให้บริการที่อาจไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ หรือการทำเป็นอาชีพเสริม จากการให้สัมภาษณ์ของนักท่องเที่ยวยาวไทย เพศหญิง อายุ 23 ปี ตอบด้วยน้ำเสียงที่มั่นใจว่า “คิดว่าน่าจะเป็นการหารายได้เสริม ไม่ก็เป็นอาชีพอีกอย่างหนึ่งของผู้หญิงที่อยู่บริเวณนี้อะคะ แบบว่าบางคนอาจจะไม่มีทางเลือกก็อาจจะเลือกก็เลยเลือกทางนี้แทน” (นักท่องเที่ยวยาวไทย 3, 2565) และนักท่องเที่ยวยาวไทย เพศชาย อายุ 43 ปี ได้กล่าวไปในแนวทางเดียวกันว่า “บางคนมันก็เป็นหนทาง เป็นอาชีพหนึ่ง บางคนก็ไม่มียาน เลยต้องมาทำ อาจจะมีปัญหาการเงินด้วย” (นักท่องเที่ยวยาวไทย 4, 2565) และในรูปแบบที่สอง คือเรื่องของสภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่ดีนักในปัจจุบัน รวมไปถึงปัญหาสังคม จากการให้สัมภาษณ์ของนักท่องเที่ยวยาวไทย เพศหญิง อายุ 18 ปี ที่ให้ความเห็นว่า “เพราะเศรษฐกิจมันจะ มันทำให้เค้าต้องมาทำ” (นักท่องเที่ยวยาวไทย 5, 2565) ซึ่งนักท่องเที่ยวยาวไทย 2 ที่หลังจากได้ยินคำถามก็ย่นครุ่นคิด และตอบกลับมาด้วยน้ำเสียงที่จริงจังว่า

“คิดว่ามันคือการส่งต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่นมากกว่า อาจจะมีเกิดมาจากสถานะทางการเงินที่จนที่มันสะสมกันในสังคม ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวที่มีสถานะยากจน จนต้องเอาร่างกายตัวเองออกมาขาย แต่ส่วนตัวก็คิดว่ามีหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นทั้งเรื่องเงิน ที่อยู่อาศัย หรืออาจจะเป็นการโดนบังคับมา ก็อาจจะมีบ้างก็ได้” (นักท่องเที่ยวยาวไทย 2, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวยาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในพื้นที่ในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่านักท่องเที่ยวยาวได้เห็นถึงปัญหา ที่ทำให้เกิดการเลือกที่จะประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศ ทั้งในด้านของสภาพทางการเงิน ที่ต้องหาช่องทางประกอบอาชีพ เพื่อหาเลี้ยงชีพตนเอง และครอบครัว อีกทั้งด้านของเศรษฐกิจ อันเป็นปัญหาที่ได้รับผลกระทบในทุกพื้นที่ และด้านสังคม ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพจนทำให้ภายในพื้นที่มีการประกอบอาชีพขายบริการเพิ่มขึ้น

จากข้อคำถามประเด็นที่ 5 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “มีความเห็นว่าการขายบริการทางเพศถูกกฎหมายใหม่ ต้องการให้การขายบริการทางเพศถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะอะไร” ในส่วนของนักท่องเที่ยวชาวไทยได้แสดงความเห็นไว้ให้ความเห็นว่า “ก็ไม่นะคะ เพราะว่าแบบมันไม่ใช่เขาเรียกว่าอะไรอะ มันไม่ใช่งานที่ไม่สุจริต คิดว่าแบบมันไม่ใช่อาชีพที่นิยม จริง ๆ มันก็แล้วแต่คนชอบอะคะ แต่หนูไม่ค่อยคุ้นเคยกับอาชีพนี้” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 5, 2565)

แต่ในทางกลับกันพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ ต้องการให้อาชีพการขายบริการทางเพศถูกกฎหมาย และยังมี การเสริมถึงสิทธิ์ขั้นพื้นฐาน ที่ผู้ค้าบริการทางเพศต้องได้รับ อย่างที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศหญิง อายุ 22 ปี ได้ให้ความเห็นอย่างทันทีทันใดเมื่อคำถามจบว่า “อยากค่ะ” และได้เสริมต่อด้วยสีหน้ายิ้มแย้มว่า “ก็ถ้าให้พูดตรง ๆ อาชีพนี้เป็นจุดขายหลักของประเทศเรานะ มันก็น่าจะเหมือนกับอาชีพ ๆ หนึ่ง ที่เหมือนกับแบบขายลูกชิ้น ขายอะไรแบบนี้ แต่ที่เขาแค่ขายร่างกายตัวเอง อาชีพนี้มันก็ได้ทำกันง่าย ๆ นะ มันต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษนะ คิดว่าถ้ามีกฎหมายมันก็จะมียะไรมารองรับเขา คุ้มครองเขา” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 1, 2565) และนักท่องเที่ยวชาวไทย 6 ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับประเด็นของเหตุใดการขายบริการทางเพศจึงไม่ถูกกฎหมายในประเทศไทยว่า “ก็อยากให้มีมันถูกนะ เพราะว่ามันก็เอ่อ เป็นสิ่งที่มีมาในพื้นที่นานแล้ว แล้วก็แต่มันก็ยังอยู่แบบหลบ ๆ ซ่อน ๆ ทำให้คนที่มียาชีพนี้เองก็ลำบาก ผู้ที่มีอำนาจเองก็ลำบาก” และได้เสริมต่อว่า “ก็เขาจะทำได้ทำมาหากินได้สะดวกใจ ไม่ต้องโดนผู้มีอำนาจมาดขี่ ถ้าถูกกฎหมายทุกอย่างมันก็จะง่ายขึ้นคนที่เป็นผู้หญิงบริการจะได้ไม่ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ อย่างน้อยภาษีก็เกิดกับรัฐบาลเอง ทุกวันนี้มันอยู่ใต้ดินหมด ก็ทำให้ประเทศไม่ได้มีรายได้ตรงนี้ไง แต่ก็คิดว่าน่าจะยากนะพอสมควรสำหรับประเทศเรา” นักท่องเที่ยว 6 มีการเปลี่ยนท่าทีการนั่งที่จริงจังขึ้นก่อนจะพูด และได้อธิบายเพิ่มเติมว่า “คิดว่าผู้มีอิทธิพลพวกใต้ดินนี้มีแรงต่อต้านมากในสิ่งที่เราไม่รู้ เพราะว่าถ้ามันไม่ยาก มันถูกกฎหมายไปนานแล้ว คนทั่วไปเข้าไปไม่ถึงหรอก มันมีอะไรซับซ้อนเราไม่รู้ไง” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 6, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในพื้นที่ในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้การค้าบริการทางเพศ และการท่องเที่ยวทางเพศถูกกฎหมาย เนื่องด้วยการประกอบอาชีพนี้ในปัจจุบัน มีความเสี่ยงค่อนข้างสูง จึงต้องการให้กฎหมายคุ้มครองผู้ขายบริการทางเพศ เพื่อลดการเกิดคดีอาชญากรรม อีกทั้งมอบสวัสดิการให้แก่ผู้ขายบริการทางเพศ และนักท่องเที่ยวที่ไม่เห็นด้วยกับการถูกกฎหมายของการค้าบริการทางเพศ เนื่องจากการไม่คุ้นชินในอาชีพ และมองว่าอาชีพนี้ไม่ใช่อาชีพที่ได้รับความนิยม จึงไม่จำเป็นต้องถูกกฎหมาย

จากข้อคำถามประเด็นที่ 6 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “การขายบริการทางเพศมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมอย่างไร มีผลกระทบทางด้านบวก และลบอย่างไร” โดยข้อคำถามนี้เริ่มทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน มีการตอบในผลกระทบทางด้านลบมากกว่าผลกระทบทางด้านบวก โดยนักท่องเที่ยวชาวไทย เพศชาย อายุ 22 ปี ได้ตอบด้วยน้ำเสียงที่จริงจังว่า “ก็ไม่ได้หรือไม่เสียอะไร มันอยู่ที่ว่า ก็เขา เขาทำงานของเขา อันนี้คิดว่านะครับ ส่วนตัวแล้ว ถ้าเป็นภาพลักษณ์คนไทยผมว่าก็ ก็เสียอยู่” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 7, 2565) และนักท่องเที่ยวชาวไทย 6 ได้เปลี่ยนท่าทีกลับไปยังท่าที่ผ่อนคลาย และสีหน้าที่ยิ้มแย้ม พร้อมกล่าวถึงด้านดีว่า

“ด้านดีก็เนี่ย การมีผู้หญิงหากินในพัทธามันก็ช่วยเรื่องเศรษฐกิจในพื้นที่ ซึ่งมันมีมานานแล้ว คนเค้าก็ รู้กันหมด แทบจะทั่วโลก ก็ส่งผลดีหลายด้านนะ ร้านค้า แบบหลายอย่างก็ดูดีขึ้น แต่ด้านลบก็ภาพลักษณ์เมือง พัทธาก็ถูกมองด้วยเป็นแบบเมืองเที่ยวแบบนี้รีปาว ก็ควรปรับภาพลักษณ์กันหน่อย แต่ถามว่ามีผลกระทบ ขนาดนั้นใหม่ก็คงไม่นะ เพราะมันมีมานานแล้ว” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 6, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในพื้นที่ในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวมองเห็นถึงด้านลบที่มีมากกว่าด้านบวก โดยส่วนใหญ่จะเป็นด้านของภาพลักษณ์เมืองพัทธา ที่มี จุดเด่นด้านการท่องเที่ยวทางเพศ หากมีการประชาสัมพันธ์เกิดขึ้น จะทำให้การท่องเที่ยวอื่น ๆ โดนบดบัง และต้องมีการปรับภาพลักษณ์ของพื้นที่ให้ชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวทางเพศลดลง หรือจัดพื้นที่ให้บริการอย่าง ถูกต้อง เป็นกิจจะลักษณะ ในส่วนของด้านบวก คือพื้นที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมาก ช่วยขับเคลื่อน เศรษฐกิจภายในพื้นที่ได้อย่างดี ทั้งร้านค้า ธุรกิจโรงแรม จึงทำให้คนในพื้นที่มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น

จากข้อคำถามประเด็นที่ 7 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “คิดว่าการขายบริการทางเพศขัดต่อความเป็นไทย หรือไม่ โดยเฉพาะกับคำที่กล่าวว่าเมืองไทยคือเมืองพุทธ” โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความเห็นในแนวทาง เดียวกันว่า ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล แต่ส่วนใหญ่มองว่าไม่ขัด อย่างเช่นนักท่องเที่ยวชาวไทย 2 ที่มีการหัวเราะเบา ๆ ออกมาให้เห็น พร้อมให้ความเห็นว่า “แน่นอนครับ มันหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าเมืองไทยเมืองพุทธ มันคือเรื่องของศาสนามันกันไม่ได้ แล้วแต่ว่าคนจะมองว่าถูกหรือไม่ถูก เหมือนแบบคนที่เขานับถือศาสนา แตกต่างกันไปเขาก็อาจจะไม่ได้คิดอะไรครับ และส่วนตัวก็ไม่ได้คิดอะไร” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 2, 2565) อีก ทั้งความเห็นจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 6 ที่มองว่าเป็นเพียงวลีที่ตั้งขึ้นมาเพื่อความสวยงาม โดยได้กล่าวว่า “คนส่วนใหญ่ก็คิดว่าขัดแต่พี่ว่าไม่นะ พี่ไม่ได้คิดแบบนั้น เดี๋ยวนี้เมืองไทยมันไม่พุทธแล้ว แต่เราตั้งเป็นวลีขึ้นมา เฉย ๆ ให้มันสวย ลึก ๆ แล้วมันขัดกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเลยคิดว่ายุคแบบนี้คนน่าจะรับได้นะ”

(นักท่องเที่ยวยุโรป 6, 2565) แต่นักท่องเที่ยวยุโรป เพศชาย อายุ 34 ปี ที่เปลี่ยนสีหน้าไปในทาง
 เครื่องเครียด ได้ให้ความเห็นที่ต่างออกไปว่า “ก็ถ้าตามวิถีไทยก็ชัذن่ะครับ แต่ถ้าตามหลักสากลถ้าเราจะเปิดก็
 เปิดได้อยู่ละ” และได้เสริมต่อว่า “ใช่ครับมันเปลี่ยนแปลงตามโลกตามอะไรอะ แต่วิถีไทยเราก็ก็นั่งอยู่ละ”
 (นักท่องเที่ยวยุโรป 4, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวยุโรปที่มาท่องเที่ยวภายในพื้นที่ในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่า
 นักท่องเที่ยวยุโรปส่วนใหญ่มองว่า การท่องเที่ยวทางเพศไม่ขัดต่อค่านิยมความเป็นไทย เพราะเปลี่ยนแปลง
 ไปตามยุคสมัย ทำให้มุมมองต่อวลีนี้ก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย อีกทั้งประเทศไทยไม่ได้มีเพียงแค่ศาสนาพุทธเท่านั้น
 จึงไม่ควรยึดติดกับคำว่าเมืองไทยคือเมืองพุทธ

จากข้อคำถามประเด็นที่ 8 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “อยากให้ในพื้นที่ที่มีอาชีพขายบริการทางเพศต่อ
 หรือไม่ และคิดว่าควรมีมาตรการการจัดการอย่างไร” โดยนักท่องเที่ยวยุโรปส่วนใหญ่ให้ความเห็นไปใน
 แนวทางเดียวกันว่า ต้องการให้มีอาชีพ และการท่องเที่ยวทางเพศนี้ต่อไปในพื้นที่ อย่างเช่นนักท่องเที่ยวยุโรป
 ไทย 1 ตอบด้วยน้ำเสียงที่จริงจัง แต่ไม่เครียด เพราะยังมีรอยยิ้มอยู่บนหน้า ได้ให้ความเห็นว่า “อยากนะ
 เพราะว่า มันเป็นจุดขายจริง ๆ แหละ ถ้าเกิดถามฝรั่ง ถามคนต่างประเทศ เคยมาประเทศไทยไหม เขาก็จะ
 บอกเลยนะ อ้อพื๋ยหาหรือ ๆ แบบนี้ เขาไม่ได้พูดถึงจังหวัดอื่นเลยนะ พูดถึงพื๋ยหา” (นักท่องเที่ยวยุโรป
 ไทย 1, 2565) พร้อมกับหัวเราะออกมาเล็กน้อยหลังตอบคำถามจบ แต่มีนักท่องเที่ยวยุโรป 4 ที่ยังคงมีสี
 หน้าเคร่งเครียด มีความเห็นว่าไม่เห็นด้วย และได้กล่าว “ถ้าเป็นไปได้ก็ไม่อยากให้มีอะครับ แต่ถ้าเลือกไม่ได้
 ก็อยากให้มันถูกกฎหมาย มันอาจจะเป็นผลกระทบภาพลักษณ์ประเทศ แล้วก็บ้านเมืองเรามันเป็นวิถีพุทธไป
 ประมาณนั้น” (นักท่องเที่ยวยุโรป 4, 2565) ต่อมาในด้านของการจัดการ นักท่องเที่ยวยุโรป 2 เมื่อได้ยิน
 คำถามก็ยื่นคิดอยู่สักครู่หนึ่งและได้ให้ความเห็นพร้อมกับมีท่าทางที่จริงจังว่า

“อาจจะยึดจากเครื่องมือป้องกัน ไม่ว่าจะเป็นอย่างอนามัย การฝังยาคุมกำเนิด เพราะว่าอย่างน้อย
 มันก็ช่วยป้องกันในเรื่องของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งมันอาจจะเป็นปัญหาที่สำคัญของ Sex Workers
 ที่เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะเลือกแขก หรือไม่มีสามารถต่อสู้กับผู้ชายที่อาจจะแบบร่วมเพศโดยปราศจากถุงยางอนามัย
 ซึ่งมันเป็นอะไรที่น่ากลัวมาก และถ้ามันถูกกฎหมายขึ้นมาจริง ๆ ก็อยากให้คนที่มาดูแล จัดการในเรื่องนี้ให้เป็น
 ระเบียบมากขึ้น ให้ดูแล และคุ้มครองสิทธิของคนที่เขาจะมาทำอาชีพนี้ให้มากขึ้น ยิ่งใครก็ใครคน ๆ หนึ่งที่ทำให้
 ต่างชาติเข้ามาในประเทศไทย โดยถ้าชาวต่างชาติเข้ามาเพื่อซื้อบริการอย่างน้อยเขาก็ต้องใช้บริการของ

ร้านอาหาร โรงแรม ซึ่งมันก็เป็น การเกี่ยวกันไปทั้งระบบ เหมือนเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยว” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 2, 2565)

นักท่องเที่ยวชาวไทย 3 ได้ให้ความเห็นในมุมมองของสังคมไทยว่า “เรื่องของการตรวจสอบคุณภาพที่น่าจะเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด แล้วนอกจากนั้นก็น่าจะเป็นการยอมรับจากสังคมอะคะ แบบเหมือนต่างประเทศที่มองเรื่องอย่างนี้เป็นปกติ” (นักท่องเที่ยวชาวไทย 3, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวภายในพื้นที่ในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้มีอาชีพนี้ และการท่องเที่ยวทางเพศต่อไปในพื้นที่ เพราะเป็นจุดเด่นสำคัญของ Walking Street Pattaya และมีมานานอีกทั้งไม่สามารถจัดการให้หมดไปได้ แต่ก็มีบางส่วนที่คิดเห็นในทางตรงกันข้ามว่าจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ในด้านลบต่อเมืองพัทยา และประเทศไทย อีกทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือการมอบสวัสดิการให้แก่ผู้ค้าบริการ เช่น อนุญาตให้มีอาชีพนี้ การฝังยาคุมกำเนิด กำหนดให้ตรวจสอบสุขภาพประจำเดือน มีการคุ้มครองผู้ค้าบริการเพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรม คุ้มครองทั้งผู้ค้าบริการ และผู้ซื้อบริการ เพราะนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการทางเพศ และผู้ค้าบริการทางเพศ คือผู้กระตุ้นเศรษฐกิจภายในพื้นที่ให้ดี มีการค้าขาย ใช้บริการโรงแรม การขนส่งต่าง ๆ และการยอมรับจากสังคม คือสิ่งที่ผู้ค้าบริการทางเพศต้องการ เช่นเดียวกัน

กลุ่มที่ 6 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

ในปัจจุบันจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดนั้น ชาติที่นิยมเดินทางมาพัชามากที่สุด 3 อันดับแรกคือ นักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวน 2.7 ล้านคน, นักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย จำนวน 1.1 ล้านคน และนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย จำนวน 0.7 ล้านคน การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองพัชานั้นมีหลายจุดประสงค์แตกต่างกันไป ทั้งการเดินทางเพื่อติดต่อทางธุรกิจ หรือการท่องเที่ยวเพื่อผ่อนคลาย

จากข้อคำถามประเด็นที่ 1 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “Do you know walking street in Pattaya ? And what is outstanding here ?” โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่อยู่อาศัยในพัชมานานมักจะรู้จัก “Walking Street Pattaya และรู้จักการค้าบริการทางเพศเป็นอย่างดี ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่ง ได้กล่าวไว้ว่า “รู้สึกจริง ๆ แล้วผมอยู่คนเดียวครับ ก่อนหน้านั้นผมทำงานอยู่ในกองทัพอังกฤษ และเมื่อผมเกษียณผมก็ย้ายมาที่นี่เลย” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 1, 2565) แต่จากการสัมภาษณ์ นักท่องเที่ยวเหล่านั้น

ไม่ได้มีความประสงค์จะใช้บริการการท่องเที่ยวทางเพศ เนื่องจากบางส่วนแต่งงานมีครอบครัวแล้ว และบางส่วนไม่ได้ชื่นชอบการท่องเที่ยวทางเพศเพียงแต่อยู่อาศัยที่พัทยาเนื่องจากชอบบรรยากาศ และชายหาดที่พัทยาเท่านั้น ดังที่ได้กล่าวไว้ว่า “รู้ครับ ส่วนผมมาที่นี่เพราะแต่งงานมา 2 ครั้งแล้วกับคนไทยนี้แหละ มีลูกและภรรยา” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 2, 2565) และนักท่องเที่ยวอีกท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ฉันเคยไป Walking Street Pattaya ครั้งเดียวในชีวิต เคยไปแค่ครั้งเดียว ในรอบ 10 ปีครับ” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 3, 2565) รวมไปถึงนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพศชาย ลูกครึ่งไทยอิหร่าน ได้เคยใช้บริการทางเพศจาก Walking Street Pattaya ได้ให้ความเห็นว่า “ก็ว่าดังนะ แต่โด่งดังไปในทางมืดแต่ปัจจุบันคนก็ไม่กล้าเข้าไปทางนี้ เพราะว่าราคาแพงขึ้น อยู่ในตลาดมืดด้วยอันตรายด้วย แต่ไม่ใช่มีแค่หน้าร้านนะ ก็มีตามทวิตเตอร์ อินเทอร์เน็ตที่เขาเปิดกันก็มี” อีกทั้งยังแสดงความคิดเห็นว่า “เป็นแบบเด็กเอนกก็มี คือเขามีไว้สำหรับคนที่เสียใจและอกหัก เขาต้องการที่มีเพื่อน เขาก็ไปสถานที่นี้ได้ เขาสามารถที่จะเข้าไปในบาร์ได้” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 8, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่รู้จักการท่องเที่ยวทางเพศใน Walking Street Pattaya และทราบดีว่าสถานที่ดังกล่าวมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวทางเพศ แต่นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ไม่ได้มีความประสงค์ในการซื้อบริการ

จากข้อคำถามประเด็นที่ 2 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “Why does this place get the attention of tourists ?” นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ให้คำตอบที่มักจะกล่าวถึงสภาพแวดล้อมของเมืองพัทยา ทั้งชายหาด อาหารมีรสชาดีดี รวมถึงเป็นเมืองที่ผ่อนคลาย ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วนเลือกที่จะย้ายมาอยู่อาศัยที่เมืองพัทยาลงทะเบียนการทำงาน ดังที่มึนักท่องเที่ยวได้กล่าวไว้ว่า “ผมแค่ชอบประเทศไทย ชอบอาหารไทย ชอบพระอาทิตย์ ชอบทะเล ชอบเที่ยววัด ผมแค่ตื่นมาตีหมาแพ่ วายน้ำ ดูพระอาทิตย์ตกก็พอใจแล้ว” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 1, 2565) และนักท่องเที่ยวอีกท่านได้กล่าวไว้ว่า “ผมมาอยู่ไทยผมมาเรียนรู้ทุกอย่างทั้งวัฒนธรรม อาหาร พฤติกรรมของชาวไทย” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 2, 2565) บางส่วนเลือกที่จะมาสร้างครอบครัวที่พัทยา และบางส่วนก็เลือกเมืองพัทยาเป็นจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวในวันหยุดพักผ่อนเช่นเดียวกัน

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติมองว่าสิ่งที่ดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่พัทยาคือสภาพแวดล้อมของเมืองพัทยา ไม่ว่าจะ

ชายหาด อาหาร วัด สถาปัตยกรรม และวิถีชีวิต รวมถึงนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในเมือง พัทยาส่วนหนึ่งมาแต่งงานกับหญิงไทย ด้านการท่องเที่ยวทางเพศจึงไม่มีผลต่อนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้

จากข้อคำถามประเด็นที่ 3 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “Do you think Sex Tourism outstanding in Thailand and so why did this career happen ?” จากคำถามที่ว่าคิดว่าการท่องเที่ยวทางเพศโด่งดังในประเทศไทยไหม นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษวัย 62 ปี ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “เฉย ๆ นะ เพราะที่ไหนก็มี เวียดนาม ฟิลิปปินส์ กรุงทพฯ ซอยนานา ซอยควบอย แต่เชื่อมมเถอะ มันไม่มีทางเปลี่ยนแปลง มันเป็นไปไม่ได้ มันไม่มีทางถูกต้อง และมันก็ไม่ได้ส่งผลอะไรกับชีวิตผมด้วย ผมแค่ใช้ชีวิตของผม” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 1, 2565)

นักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วนให้ความคิดเห็นว่าการศึกษา สถานะทางครอบครัว และทัศนคติในการประกอบอาชีพ เป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชีพการขายบริการทางเพศ เนื่องจากหญิงสาวบางคนมีความจำเป็นต้องค้าบริการทางเพศเพื่อนำเงินที่ได้ไปเลี้ยงดูครอบครัว ซึ่งเกิดจากปัญหาความยากจน การขาดการศึกษา และการขาดโอกาสทางการเลือกประกอบอาชีพ ตามที่ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า

“ปัญหาคือผู้หญิงที่ขายบริการบางคนเขาไม่ได้ชอบที่จะทำแต่เขาต้องทำเพราะเขาต้องเลี้ยงดูครอบครัว นี่ฟังดูน่าเศร้าแต่มันเป็นคือเรื่องจริง คือถ้าคุณไม่มีเงินจะซื้ออาหารกิน คุณก็ต้องทำเพื่อให้ได้มันมา แต่ถ้าคุณมีการศึกษาคุณก็จะสามารถหางานอื่นทำที่ดีกว่านี้ได้เพราะคุณมีมือมีสมอง...” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 2, 2565) และนักท่องเที่ยวอีกท่านได้กล่าวไว้ว่า “ส่วนตัวฉันไม่ได้มองแค่ด้านเดียว มันก็แล้วแต่คน ทุกคนสามารถทำในสิ่งที่เขาต้องการได้” (นักท่องเที่ยวต่างชาติรายที่ 3, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าการท่องเที่ยวทางเพศมีชื่อเสียงในประเทศไทย เพราะย่านท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็มักจะมีการท่องเที่ยวทางเพศให้พบเห็นแต่การท่องเที่ยวรูปแบบดังกล่าวไม่ได้น่าดึงดูดใจเป็นที่สุดเนื่องจากหลาย ๆ ประเทศก็มีการท่องเที่ยวรูปแบบดังกล่าวเช่นเดียวกัน และในส่วนของสาเหตุการขายบริการนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองว่าเป็นเพราะการขาดโอกาสทางการศึกษา ความจน และการต้องเลี้ยงดูครอบครัว

จากข้อคำถามประเด็นที่ 4 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “Do you think Sex Work is legal ?” นักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วนที่ได้ให้สัมภาษณ์ทราบดีว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายในประเทศไทย ดังที่นักท่องเที่ยวผู้ให้สัมภาษณ์ได้กล่าวไว้ว่า “มันยังผิดกฎหมายอยู่ทราบครับ” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 1, 2565) และนักท่องเที่ยวอีกท่านได้กล่าวไว้ว่า “ฉันรู้กฎหมายนะ ไม่มีอะไรไม่ผิดกฎหมายหรอก แต่มองไปรอบ ๆ สิ มีอะไรไม่ผิดกฎหมายบ้าง ไม่มีหรอก บาร์ก็เปิด” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 2, 2565) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการขายบริการ

ทางเพศ และการท่องเที่ยวทางเพศไม่ใช่สิ่งที่ถูกหรือผิด แต่เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่มีความพึงพอใจจากประกอบอาชีพดังกล่าว แต่ถ้าพูดถึงในด้านกฎหมายการขายบริการทางเพศยังคงผิดกฎหมายอยู่แม้แต่ในต่างประเทศ บางประเทศก็ยังคงผิดกฎหมาย และยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมเช่นเดียวกัน

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวต่างทราบดีว่าการขายบริการทางเพศ และการท่องเที่ยวทางเพศยังเป็นสิ่งผิดกฎหมายในประเทศไทย แต่ในด้านสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ การขายบริการทางเพศ และการท่องเที่ยวทางเพศไม่ใช่สิ่งที่ผิดเพียงแต่อาชีพนี้ยังไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับในสังคมไทย

จากข้อคำถามประเด็นที่ 5 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “Do you want it legal and why ?” จากบทสัมภาษณ์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วน ถึงแม้จะไม่ได้สนับสนุนการท่องเที่ยวทางเพศมากนัก แต่ก็ยังมีความคิดเห็นต้องการจะให้สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายในประเทศไทย เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วนมีความเข้าใจถึงผลกระทบด้านลบต่อตัวหญิงสาวที่ขายบริการทางเพศ ดังที่นักท่องเที่ยวได้กล่าวไว้ว่า

“มันเป็นเรื่องที่ดีสำหรับทุกคนมันควรจะเป็นเรื่องที่คุณขายบริการทางเพศสามารถเข้าถึงกระบวนการต่าง ๆ ได้ง่ายเหมือนกับคนอื่นทั่วไปอย่างเรา และควรให้ความเคารพผู้คนที่ทำอาชีพนี้เหมือนที่คุณต้องการให้คนอื่นเคารพในตัวคุณเช่นเดียวกัน” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 1, 2565)

นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนมากค่อนข้างตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคลในการเลือกประกอบอาชีพ มีเพียงนักท่องเที่ยวบางส่วนที่ไม่เห็นด้วย และได้กล่าวด้วยท่าทีเฉยเมยไว้ว่า “ฉันไม่ค่อยเห็นด้วย การขายบริการทางเพศ ไม่ได้มีมาเพื่อตอบโจทย์คนมีครอบครัว นั่นคือเท่าที่ผมคิด” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 2, 2565) และ “ใช้ครับ เพราะมันไม่ได้จำเป็นกับผม และผมก็ไม่ได้ต้องการมัน” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 3, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้มีความต้องการให้ถูกหรือผิดกฎหมายเพราะนักท่องเที่ยวที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มผู้ซื้อบริการทางเพศ แต่อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวบางส่วนถึงแม้จะไม่ได้อยู่ในกลุ่มผู้ซื้อบริการแต่มีความต้องการจะสนับสนุนให้ถูกกฎหมายเพราะมีความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของสิทธิ และความเท่าเทียม

จากข้อคำถามประเด็นที่ 6 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “What are the impacts on the economy, culture, environment ? In positive or negative ? How does it affect you ?” นักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วนมองว่าการท่องเที่ยวทางเพศบางครั้งก็ส่งผลกระทบด้านลบสำหรับตัวนักท่องเที่ยว โดยให้เหตุผลว่า

ที่มาเที่ยวพญาไม่ได้มีเป้าหมายด้านการท่องเที่ยวทางเพศแต่กลับโดนเข้าใจผิดว่ามาเพื่อมาซื้อบริการทางเพศ
ตั้งที่นักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียวัย 60 ปีได้กล่าวไว้ว่า

“ผมคิดว่า คนจำนวนมากมาที่พญาเพื่อทำเรื่องเหล่านั้น ตอนผมบอกเพื่อนว่าผมจะไปพญา ทุกคนต่างคิดว่าผมมาเพื่อมาหาผู้หญิง ซึ่งนั่นมันแย่นะ เพราะผมอยากมาเรียนการทำอาหารไทย แต่ทุกคนรู้เพียงแค่ว่าพญาคือเมืองการท่องเที่ยวทางเพศ และที่ฉันมาที่นี่เพราะว่ามันถูกกว่ากรุงเทพฯ ถ้าคุณไปบอกเพื่อนคุณที่เป็นชาวออสเตรเลีย และยุโรปว่าจะมาเที่ยวที่นี่ เขาจะคิดว่าคุณมาเที่ยวในแบบนั้น” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 1, 2565)

“ฉันว่ามันมีผลไปทางแง่ลบนะ มันทำให้เกิดการท่องเที่ยว มีคนเข้ามาเที่ยวก็จริง แต่ฉันว่ามันไม่ได้ดีเลย ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ มีผู้คนมารวมกัน และใช้ที่ว่าสามารถทำเงินให้กับรัฐบาลได้ดี นั่นคือที่ผมคิดครับ” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 2, 2565) และจากที่นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษวัย 62 ปี ได้กล่าวไว้ว่า “มันไม่ดีที่จะพูดเท่าไรนะครับ คือถ้าคุณมีเด็กก็คงจะไม่ค่อยอยากให้เห็นอะไรแบบนี้เท่าไร ฉันแค่อยู่กับตัวเอง ผ่อนคลาย ดูพระอาทิตย์ตก ว่ายน้ำ นอนสามทุ่ม” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 3, 2565) ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความรู้สึกว่าเป็นภาพลักษณ์ด้านลบของการท่องเที่ยวประเภทดังกล่าว ในส่วนของด้านเศรษฐกิจนักท่องเที่ยวบางกลุ่มมองว่าถึงแม้การท่องเที่ยวประเภทนี้จะสร้างเม็ดเงินได้เยอะแต่ประเทศไทยไม่สามารถอยู่ได้ด้วยกรท่องเที่ยวรูปแบบเดียว ตั้งที่นักท่องเที่ยวต่างชาติวัย 60 ปีได้กล่าวไว้ว่า

“ประเทศไทยไม่สามารถขึ้นอยู่กับสิ่งนี้สิ่งเดียวได้ แต่ผมไม่ได้ตัดสินใจอะไรนะ ผมเคารพการใช้ชีวิตที่แตกต่าง ผมแค่คิดว่าถ้าสาว ๆ เหล่านั้นมีโอกาสเรียนหนังสือที่มากกว่านี้ มันคงทำให้ชีวิตพวกเขาดีกว่านี้ แต่รัฐบาลไทยไม่ได้ซัพพอร์ต ผมเข้าใจว่าเขาทำเพื่ออยู่รอดเพื่อชีวิตของพวกเขา” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 4, 2565)

ทั้งนี้ยังมีนักท่องเที่ยวอีกหลายกลุ่มที่มีเป้าหมายมาเที่ยวพญา และประเทศไทยเพราะต้องการมาสัมผัสบรรยากาศวิถีชีวิต และทรัพยากรทางธรรมชาติที่สวยงาม

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองว่าการท่องเที่ยวทางเพศทำให้เกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ประเทศ และถึงแม้ว่าการท่องเที่ยวประเภทนี้จะสามารถทำเงินได้เยอะแต่ประเทศไทยไม่สามารถพึ่งพาการท่องเที่ยวรูปแบบเดียวได้ในด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติมากกว่าโดยเฉพาะชายหาดพญา

จากข้อคำถามประเด็นที่ 7 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “You’ve heard of “THAILAND BUDDHIST CITY” ? What do you think about this word ?” นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นในเชิงบวก และเห็นด้วยกับคำว่าเมืองไทยเมืองพุทธ โดยให้ความคิดเห็นว่าเป็นเพราะประเทศไทยมีวัดที่สวยงามมากมาย หลากหลายไม่ว่าจะในกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัด ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มีความประทับใจในวัดของประเทศไทยถึงแม้ว่าจะมีการท่องเที่ยวทางเพศอยู่ในประเทศด้วยก็ตาม ดังที่นักท่องเที่ยวชายวัย 60 ปี ได้กล่าวไว้ว่า “อ้อเคยสิ ผมว่ามันดีนะ มันควบคุมกับวัฒนธรรมไทย แต่ถ้าคุณไปที่อื่น ๆ ที่ไม่ใช่เมืองของนักท่องเที่ยว พวกต่างจังหวัดนะ วิถีชีวิตต่างกันมากเลยนะ พวกเขาไม่มีบาร์ ไม่มีการท่องเที่ยวทางเพศ” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ1, 2565)

นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มองว่านั่นไม่ใช่ทั้งหมด แต่เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ยังยืนยันว่าเห็นด้วยกับคำว่าเมืองไทยเมืองพุทธดังที่กล่าวข้างต้น แต่นักท่องเที่ยวบางส่วนกลับมีความคิดเห็นต่างออกไป นักท่องเที่ยวบางท่านให้สัมภาษณ์ว่าไม่เห็นด้วยกับคำว่าเมืองไทยเมืองพุทธโดยให้ความเห็นว่าถึงแม้ประเทศไทยจะมีวัดมากมายแต่เมืองไทยก็ยังมีสิ่งผิดกฎหมายอยู่มากมายเช่นกัน ดังที่นักท่องเที่ยวคนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่า

“ผมรู้ค่านี้นะ ผมเองก็ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญแต่พระบางรูปเองยังใช้บริการทางเพศเลย พวกเขาเองก็เป็นมนุษย์ มันค่อนข้างยากนะที่จะพูดทุกสิ่งเพราะผมไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องนี้...” (นักท่องเที่ยวต่างชาติ 2, 2565)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนมากมีความเห็นด้วยกับคำว่าเมืองไทยเมืองพุทธเพราะมองว่าประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่สวยงามถึงแม้จะมีสิ่งที่ขัดกับวัฒนธรรมที่เรียกว่าการท่องเที่ยวทางเพศ สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถมาทำลายความสวยงามของวัฒนธรรมไทยได้ในขณะที่นักท่องเที่ยวอีกส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยเพราะมองว่ายังมีสิ่งผิดกฎหมายอยู่มากมายในประเทศไทย

จากข้อคำถามประเด็นที่ 8 ที่มีการสัมภาษณ์ว่า “Would you want to have sex tourism on this area ? Do you want to manage them all ? How you want to manage ?” นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่มีความคิดเห็นในประเด็นนี้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองว่าการท่องเที่ยวทางเพศในพื้นที่เมืองพัทยาไม่ได้ส่งผลกระทบต่อตัวนักท่องเที่ยว เพราะไม่ได้มีความคิดจะใช้บริการทางการท่องเที่ยวประเภทนี้ แต่กลับมองว่าถึงแม้จะไม่มีความคิดใช้บริการการท่องเที่ยวทางเพศการท่องเที่ยว

ประเภทนี้จะไม่มีความหมายไปจากโลกอย่างแน่นอน โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้แสดงความคิดเห็นส่วนบุคคลไว้ดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 1 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ฉันก็ไม่ได้สนับสนุนพวกเขาเท่าไรหรอก แต่ถ้าใครต้องการสนับสนุน มันก็เรื่องของเขา”

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ผมไม่ยุ่งกับพวกเขา เพราะผมมีครอบครัว ผมชอบชีวิตธรรมดามากกว่า ถึงแม้ผมจะอยู่ในเมืองที่มีการท่องเที่ยวแบบนี้เยอะ แต่ไม่ตัดสินใจทำอะไรแบบนี้”

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 3 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “พีคที่ว่ามันหมดไปไม่ได้หรอก มันเป็นไปไม่ได้ เพราะต่างประเทศเขาก็มีเรื่องนี้ (แทบทุกประเทศ) แต่เค้าก็ถูกกฎหมาย และถ้ามีการจัดการเค้าก็ต้องมีสวัสดิการให้พนักงานของเขา ตรวจโรคนี่คือสำคัญที่สุด แล้วอีกอย่างหนึ่งคือเขาต้องเช็คประวัติของผู้หญิงถ้าเกิดมันเกิดอะไรผิดพลาดเราก็ไม่รู้ใช่ไหม บางทีก็ไปกับผู้ชาย บางทีเจอผู้ชายเมา เราก็ไม่รู้ว่าเขาจะขโมยของอะไรไป แต่ถ้ามันเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นมาผู้ชายสามารถตามตัวผู้หญิงได้มันก็ดีกับตัวเขาด้วย”

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้สึกว่าการเดินทางนี้ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกเขา ทำให้ไม่ได้มีความรู้สึกว่าเป็นที่จะต้องจัดการในด้านใด หรือนักท่องเที่ยวต่างชาติบางคนก็ไม่ได้สนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวทางเพศในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา เพียงแต่มองความคิดเห็นในด้านดังกล่าวเป็นเรื่องของส่วนบุคคล แต่ในทางกลับกันนั้นนักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วนได้แสดงความคิดเห็นว่าควรจัดการการท่องเที่ยวทางเพศให้ถูกกฎหมาย ผู้ขายบริการสามารถขายบริการได้ถูกกฎหมาย แต่ต้องมีการจัดการที่ถูกต้อง เพื่อลดปัญหาทางสังคมต่าง ๆ เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครมภ์โดยไม่พึงประสงค์ของผู้ขายบริการ เป็นต้น

บทที่ 5

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี สามารถอภิปราย สรุปประเด็นสำคัญ และข้อเสนอแนะ ซึ่งได้วิเคราะห์โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในบทที่ 2 และสามารถอธิบายครอบคลุมประเด็นหลักได้ ดังนี้

- 5.1 อภิปรายผล
- 5.2 ข้อเสนอแนะ
- 5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย
- 5.4 บทสรุป

5.1 อภิปรายผล

5.1.1 ด้านการประกอบอาชีพ

จากผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว และกลุ่มนักท่องเที่ยวได้มีการกล่าวถึงประวัติของการประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศที่ได้เริ่มเกิดขึ้นในเมืองพัทยา ในสมัยสงครามเย็นที่มีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งคำบอกเล่าดังกล่าวนั้นสอดคล้องแนวคิดทฤษฎีประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวทางเพศของประเทศไทยเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศโดยตรง

ในประเด็นเหตุผลของการเข้ามาประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศผู้ให้สัมภาษณ์ทุกกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันด้วยสาเหตุที่มาจากสถานะทางเศรษฐกิจ และการศึกษาของผู้ขายบริการทางเพศที่ทำให้ไม่สามารถไปประกอบอาชีพที่สามารถหารายได้สูง จึงต้องตัดสินใจมาประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศเพราะสามารถหารายได้เป็นจำนวนมากในเวลาอันสั้นไม่ต้องลงทุน และไม่ต้องมีความรู้ทางการศึกษา รวมทั้งผู้ประกอบการขายบริการทางเพศก็ได้ให้เหตุผลในการประกอบอาชีพของตนเองไว้ได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของคนในกลุ่มอื่น ๆ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา มณีรัตน์ (2557) ที่ได้กล่าวว่า

“ปัญหา รายได้น้อย ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาเศรษฐกิจฝืดเคือง จึงทำให้ผู้หญิงเหล่านี้ต้องทำอาชีพขายบริการ เนื่องจากผู้หญิงเหล่านี้ได้รับการศึกษาที่ค่อนข้างน้อยทำให้ไม่มีความรู้มากพอที่จะไปประกอบอาชีพอื่น รวมถึงปัญหาด้านต่าง ๆ ข้างต้นทำให้เกิดแรงจูงใจ กระตุ้นให้เกิดปัจจัยในเรื่องเงิน ซึ่งเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม”

ซึ่งกลุ่มผู้ขายบริการทางเพศมีทั้งที่ประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพหลัก และเป็นอาชีพเสริมซึ่งส่วนใหญ่ก็มีรายได้ที่เพียงพอมากขึ้นหลังจากเข้ามาประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศ นอกจากนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ได้มีความคิดเห็นว่าอาชีพการขายบริการทางเพศนั้น เป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายในประเทศของตนเองซึ่งตรงกับแนวคิดการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย และผู้ให้สัมภาษณ์บางกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มนักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นอีกว่า สาเหตุที่อาชีพการขายบริการทางเพศยังคงเป็นเรื่องผิดกฎหมายในประเทศไทยอยู่เนื่องจากมีผู้ที่มีอิทธิพลที่ได้รับผลประโยชน์ จากอาชีพการขายบริการทางเพศ เช่น การได้รับสินบนจากพื้นที่ที่มีการขายบริการทางเพศ เป็นต้น และเมื่อมีบุคคลที่จะมาผลักดันให้การขายบริการทางเพศเป็นเรื่องที่ถูกกฎหมาย ก็มักจะอ้างเหตุผลว่าการประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศนั้นผิดต่อศีลธรรม วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคมไทย แต่ก็ไม่ได้มีการเข้ามาจัดการการขายบริการทางเพศตามที่ตนอ้างว่าผิดต่อด้านต่าง ๆ ของประเทศไทยอย่างจริงจัง ซึ่งเหตุผลดังกล่าวก็ได้สอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวที่ได้มีการพูดถึงของผู้มีอิทธิพลดังกล่าวด้วย ดังนั้นจากเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นเหตุผลที่ทำให้อาชีพการขายบริการทางเพศยังคงต้องดำเนินต่อไปอย่างผิดกฎหมายในประเทศไทยตามที่ เฉิง แซกกี (2010) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “การทุจริต และการสนับสนุนจากรัฐบาล และนักการเมืองตลอดจนความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนทำให้การท่องเที่ยวทางเพศเติบโตขึ้น” ในขณะเดียวกัน ศุภิสาน (นฤมล) วงศ์สุภาพ (2531) กล่าวถึงบทบาทที่แฝงจนได้กลายเป็นบทบาทหลักในอาชีพหมอนวดมากกว่าการให้บริการนวด ซึ่งมีสาเหตุเกิดจากตัวบุคคลที่ต้องประสบปัญหาหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจนทำให้เกิดการขายบริการทางเพศในอาชีพของหมอนวด ซึ่งตรงกับการสรุปประเด็นข้างต้นว่า การเข้ามาประกอบอาชีพการขายบริการทางเพศนั้นเกิดจากตัวบุคคลเอง

5.1.2 ด้านการท่องเที่ยวทางเพศ

จากการทำการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่าการท่องเที่ยวทางเพศใน Walking Street Pattaya โด่งดัง และเป็นที่ยู้งักทั้งสำหรับคนหลายกลุ่มไม่ใช่แค่นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ แต่ยังรวมถึงเหล่าผู้ประกอบการ นักวิชาการ ผู้ซื้อบริการ และผู้ขายบริการอีกด้วย เนื่องจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง

6 กลุ่ม ได้มีการกล่าวถึงการท่องเที่ยวทางเพศใน Walking Street Pattaya และถึงแม้ว่าไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะเคยซื้อบริการทางเพศ แต่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวใน Walking Street Pattaya ในรูปแบบต่างๆไม่ว่าจะเพื่อสำรวจตลาด และนำมาปรับใช้กับธุรกิจ เดินชมบรรยากาศยามค่ำคืน สังสรรค์กับเพื่อนฝูง รวมไปถึงเพื่อการทำงาน

ในส่วนของความโดดเด่น และความดึงดูดใจของการท่องเที่ยวทางเพศใน Walking Street Pattaya นักท่องเที่ยวต่างชาติมองว่าเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงจริง แต่ไม่ได้โดดเด่นไปกว่าการท่องเที่ยวทางเพศในสถานที่อื่น ๆ โดยให้เหตุผลว่ามองว่าการท่องเที่ยวทางเพศมีอยู่ทุกที่ไม่ว่าจะทั้งในไทยหรือต่างประเทศ และเมืองพัทยาไม่ใช่ที่เดียวที่มีการท่องเที่ยวรูปแบบดังกล่าว แต่ในทางกลับกันผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมองว่าการท่องเที่ยวรูปแบบดังกล่าวคือจุดแข็งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวที่เมืองพัทยาได้ ทั้งนี้ยังช่วยสร้างรายได้ และยกระดับชีวิตให้คนในพื้นที่มีรายได้ มีอาชีพ และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพราะการท่องเที่ยวทางเพศถือเป็นการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม และเป็นการท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้ผู้ขายบริการเป็นจำนวนมาก และยังทำให้ธุรกิจโดยรอบพื้นที่เมืองพัทยาสามารถดำรงต่อไปได้อีกด้วย ซึ่งตรงกับแนวคิด และทฤษฎีด้านการท่องเที่ยวทางเพศ ในประเด็นภาพลักษณ์ของประเทศไทยต่อสื่อต่าง ๆ ทั่วโลก ที่มีการนำเสนอสารคดีเรื่อง Around the world in 80 treasures ที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสมบัติอันล้ำค่าของประเทศต่าง ๆ รอบโลก โดยสมบัติอันล้ำค่าของประเทศไทยในสารคดีได้มีเสนอภาพกลุ่มผู้หญิงขายบริการที่กำลังโบกมือเรียกลูกค้า เพื่อเป็นจุดดึงดูดความน่าสนใจของสารคดี โดยพิธีกรได้บรรยายว่า Bangkok is the bustling mix of the old and the new, the exotic and the vulgar. In this bustling capital city, sex and money are our new gods. My treasure is not here but an hour drive to the North ดังนั้นสามารถอนุมานได้ว่าประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวทั่วโลก คือเมืองแห่งการท่องเที่ยวทางเพศ ซึ่งถือเป็นจุดแข็งที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังตรงกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ในประเด็นของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว ของบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) จากชั้นที่ 3 ที่ว่า สิ่งจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยว (Motivation) เป็นแรงกระตุ้นให้ต้องการท่องเที่ยว ซึ่งตรงกับผลการวิจัยที่ว่า Walking Street Pattaya เป็นสิ่งกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวที่เมืองพัทยา

นอกจากนี้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่มมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันถึงด้านการท่องเที่ยวทางเพศว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ควรผลักดันให้ถูกกฎหมายในประเทศไทย ถึงแม้จะมีเพียงส่วนน้อยของแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ต้องการผลักดันให้ถูกกฎหมายเพราะมองว่า การท่องเที่ยวทางเพศขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของ

ประเทศไทย และทำให้ภาพลักษณ์ประเทศดูแย่ แต่จากผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีความตระหนักถึงความเท่าเทียมด้านการประกอบอาชีพว่า อาชีพขายบริการก็เป็นอีกหนึ่งอาชีพที่สุจริต トラบไต้ที่ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น และหญิงขายบริการเองก็ควรได้รับสวัสดิการ การคุ้มครองจากหน่วยงานรัฐอย่างเท่าเทียมกับอาชีพอื่น ๆ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีความต้องการจะผลักดันให้การท่องเที่ยวทางเพศเป็นสิ่งถูกกฎหมายในประเทศไทย

5.1.3 ด้านค่านิยม

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 6 กลุ่มสามารถอภิปรายผลในด้านค่านิยม แบ่งออกมาเป็น 3 ประเด็นได้ดังนี้ คือ 1. การยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ 2. ความคิดเห็นในวลีที่ว่า “เมืองไทยเมืองพุทธ” ขัดกับการท่องเที่ยวทางเพศ 3. ค่านิยมในการมาท่องเที่ยวเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

การยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้ให้สัมภาษณ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่สามารถยอมรับในการท่องเที่ยวทางเพศได้ ในด้านผู้ประกอบการสามารถยอมรับได้เพราะสามารถทำให้เกิดรายได้ภายในพื้นที่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจภายในพื้นที่ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันทั้งนักวิชาการ นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติ มองว่าเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ เพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และความคิดทัศนคติของผู้คนมีการเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้การเที่ยวทางเพศยังไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมทำให้เรื่องนี้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการไม่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายคำว่า “ค่านิยม” ของ ก่อ สวัสดิ์พานิช (2535) ได้กล่าวไว้ว่า “ค่านิยม เป็นความคิด พฤติกรรม สิ่งอื่นใดที่คนในสังคมหนึ่งมองว่ามีคุณค่าจึงยอมรับมาปฏิบัติตาม และวางแผนไว้ในระยะเวลาหนึ่งโดยค่านิยมสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และความคิดเห็นของคนในสังคมนั้น”

ความคิดเห็นในวลีที่ว่า “เมืองไทยเมืองพุทธ” ขัดกับการท่องเที่ยวทางเพศ ซึ่งมีนักท่องเที่ยวต่างชาติบางส่วนเห็นด้วยกับคำว่า “เมืองไทยเมืองพุทธ” โดยให้เหตุผลว่าเมืองไทยมีวัดอยู่มากมาย แต่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเที่ยวทางเพศว่าไม่เห็นด้วยกับคำว่า “เมืองไทยเมืองพุทธ” เพราะเมืองพุทธไม่จำเป็นต้องอิงตามศาสนา แต่เป็นการกระทำ หากเคารพต่อเวลาและกาลเทศะ และไม่ทำผิดศีลธรรม ก็ถือว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่สุจริต ถึงเมืองไทยจะมีวัดอยู่มากมาย ก็ยังมีสิ่งผิดกฎหมายอยู่ เช่นเดียวกับกับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวซึ่งให้ความคิดเห็นของการขายบริการในแง่มุมที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนา หรือคำว่าเมืองไทยเมืองพุทธ เนื่องจากมีการเล็งเห็นถึงยุคสมัย และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง ทำให้ต้องพัฒนา

มีความคิดที่เปลี่ยนไปด้วย และคิดว่าอาชีพการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่สุจริต การร่วมเพศที่เกิดจากความยินยอมจากทั้งสองฝ่าย ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม

ค่านิยมในการมาท่องเที่ยวเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา ผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยาเพื่อการพักผ่อนและท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น การว่ายน้ำ อาบแดด และทานอาหารทะเล เป็นต้น ไม่ได้มุ่งเน้นไปในด้านการท่องเที่ยวทางเพศ แต่ในขณะเดียวกันผู้ซื้อบริการทางเพศมีความต้องการที่จะมาท่องเที่ยวภายใน Walking Street Pattaya เป็นหลักเพื่อท่องเที่ยวทางเพศเพราะให้เหตุผลว่า ราคาถูก สามารถให้บริการได้หลากหลายไม่จำเป็นต้องมีแค่เพศสัมพันธ์กันแต่สามารถซื้อบริการมาเพื่อให้อยู่เป็นเพื่อน และคอยช่วยเหลือสิ่งต่าง ๆ ได้ เช่น การพาไปโรงพยาบาลเพราะผู้ซื้อบริการมีอายุเยอะ เป็นต้น

5.1.4 ด้านภาพลักษณ์

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปผลด้านภาพลักษณ์จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างได้ว่า เมืองพัทยากถูกมองเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวทางเพศมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน กระทั่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในแถบทวีปยุโรป และออสเตรเลีย ที่หากพูดถึงประเทศไทย จะนึกถึงเมืองพัทยา และ Walking Street Pattaya เป็นอันดับแรก อย่างเช่นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติท่านหนึ่ง ที่บอกเพื่อนว่าจะมาเที่ยวที่พัทยา เพื่อนของเขาต่างคิดว่าเขาจะมาท่องเที่ยวทางเพศในพื้นที่ แต่แท้จริงแล้ว เขาต้องการมาเรียนทำอาหารไทย เนื่องจากการเรียนทำอาหารในกรุงเทพมหานครราคาสูง จึงเลือกมาเรียนทำอาหาร และทำงานส่วนตัวในพื้นที่นี้ อีกทั้งสื่อต่าง ๆ ได้ใช้การท่องเที่ยวทางเพศเป็นส่วนอธิบายถึงประเทศไทย อย่างเช่น สารคดี Storyville: Greedy in Thailand (2002) ที่ต้องการเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวิกฤตเศรษฐกิจ แต่จงใจใช้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวทางเพศ และการให้สัมภาษณ์ของหญิงค้าบริการมาสร้างความน่าสนใจในสารคดี และมีอีกหลายสื่อที่ใช้ท่องเที่ยวทางเพศเป็นการตัวแทนสื่อสารถึงประเทศไทย พยายามเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน จึงทำให้ชาวต่างชาติมองประเทศไทยเป็นประเทศแห่งการท่องเที่ยวทางเพศ เป็นต้น

สาเหตุที่ทำให้เมืองพัทยามีภาพลักษณ์ในด้านการท่องเที่ยวทางเพศนั้น เนื่องจากอาชีพการค้าบริการเป็นอาชีพที่คนในพื้นที่นิยมทำกันมาตั้งแต่อดีต เพราะสภาพทางการเงินที่ไม่ดี มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย จึงเริ่มทำอาชีพนี้โดยใช้ร่างกายที่มีอยู่ให้เกิดมูลค่า เมื่อคนรุ่นใหม่เห็นถึงรายได้ที่สามารถทำได้ต่อเดือน จึงเกิดความสนใจ และเริ่มประกอบอาชีพนี้ เป็นเหมือนการส่งต่ออาชีพนี้แบบรุ่นสู่รุ่น จนมีชื่อเสียงไปทั่วประเทศไทย ผู้คนต่างพื้นที่ก็เล็งเห็นถึงโอกาสในการมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จากการมีรายได้มหาศาลด้วยอาชีพ หากโชคดียิ่งอาจจะ

ได้คุ้มครอง เมื่อมีการเข้ามาใช้บริการทางเพศในพื้นที่ การท่องเที่ยวทางเพศจึงได้ถูกประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปากโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ มีการชักชวน ส่งต่อเรื่องราว จึงทำให้การท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ถูกบดบัง จนทำให้ชื่อเสียงของการท่องเที่ยวทางเพศโดดเด่นขึ้นมา จนมีชื่อเสียงมากกว่าการมาเที่ยวทะเล การชมธรรมชาติ และการพักผ่อน อย่างเช่นที่ ลลิตา ฤกษ์สำราญ (2543) ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ของประเทศไทยที่หากทำให้การค่าบริการทางเพศถูกกฎหมายไว้ว่า “ดิฉันคิดว่าถ้าเราประชาสัมพันธ์ประเทศแบบนี้ภาพพจน์อันดีงามที่ทั่วโลกเคยรู้จักเรา ว่าเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม มีวัฒนธรรมอันดีงาม ก็จะเสียหายหมด เป็นการทำลายภาพลักษณ์อันดีงาม ที่เคยเป็นจุดเด่นของไทย” แต่ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ทำให้คนในสังคมยอมรับ และมองเห็นกลุ่มคนที่ประกอบอาชีพนี้แตกต่างจากอดีต ส่งผลให้การรับรู้ของคนในประเทศไทยเปลี่ยนไป ยอมรับ และให้เกียรติกันมากขึ้น มีเพียงชาวต่างชาติที่มองประเทศไทยยังเป็นประเทศที่มีจุดเด่นคือการท่องเที่ยวทางเพศอยู่

ประเทศไทยมีการท่องเที่ยวทางเลือกที่หลากหลาย และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่น การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวทางด้านอาหาร และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวทางเพศ ก็เป็นอีกหนึ่งรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากทั้งนักท่องเที่ยวในไทย และชาวต่างชาติ อีกทั้งหากได้รับการสนับสนุนในรูปแบบที่ถูกต้อง ได้รับความร่วมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็จะสามารถสร้างรายได้และกลายเป็นหนึ่งการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง รวมไปถึงถูกยอมรับจากกระแสสังคมในปัจจุบันอีกด้วย

5.1.5 ด้านผลกระทบ

จากการทำการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ ผู้ขายบริการทางเพศ ผู้ซื้อบริการทางเพศ และผู้ประกอบการร้านค้า ในประเด็นทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวทางเพศนั้นมีทั้งผลกระทบทางด้านบวก และด้านลบ โดยผลกระทบทางด้านลบนั้นประเด็นส่วนใหญ่จะมุ่งชี้ไปทางด้านสังคม โดยการไม่ให้เกิดวิถีทางอาชีพการขายบริการทางเพศ คำพูดที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจของผู้ขายบริการทางเพศ และส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าไม่ได้รับการดูแล หรือมีสวัสดิการที่มั่นคง และไม่ได้ในสิ่งที่สมควรได้รับ ทางด้านเศรษฐกิจหากเกิดการโปรโมทด้านการท่องเที่ยวทางเพศที่มากขึ้นแล้ว ผู้คนจะหันมาให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวทางเพศนี้มากขึ้น และทำให้เศรษฐกิจไม่สามารถกระจายได้อย่างทั่วถึงกับการท่องเที่ยวอื่น ซึ่งประเทศไทยยังมีการท่องเที่ยวอีกหลายด้าน

ที่ควรจะได้รับพัฒนาให้โดดเด่นกว่าการท่องเที่ยวทางเพศอยู่อีกมาก และภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยก็จะแย่ลงไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ กันตพลธิติมา (2560) ที่กล่าวไว้ว่า

“การที่นักท่องเที่ยวมองว่าเมืองพัทยาเป็นเมืองแห่งการขายบริการทางเพศ ซึ่งในขณะนี้สื่อต่างประเทศมีการตีข่าวว่า เมืองพัทยาเป็นเมืองนครแห่งคนบาป มีการค้าประเวณีเป็นจำนวนมาก ซึ่งกรณีดังกล่าวถือได้ว่าได้สร้างความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียง และภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของพัทยาเป็นอย่างมาก” และงานวิจัยของ ปิยะนันต์ จันทรแหกหล้า (2564) ที่กล่าวไว้ว่า “ธุรกิจการค้าบริการทางเพศเป็นปัญหาเชิงลบต่อภาพลักษณ์ของสังคมไทยในวิถีเมืองพุทธศาสนา แต่ภาครัฐ ภาคประชาชนก็ไม่สามารถจัดให้หมดไปจากสังคมไทยได้”

ในด้านผลกระทบทางบวกนั้น ประเด็นทางสังคมมีการเปิดกว้างมากขึ้นมองถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากชาวต่างชาติ รวมถึงวัฒนธรรมด้านภาษา อาหาร และผลกระทบทางด้านบวกประเด็นเศรษฐกิจนั้นหากการท่องเที่ยวทางเพศได้มีการจัดสรรอย่างดีก็จะทำให้ชีวิต และการเป็นอยู่ดีขึ้นของคนประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ขายบริการที่จะได้รับสวัสดิการจากรัฐ ได้รับการตรวจโรคต่าง ๆ ลดปัญหาการเกิดอาชญากรรม ผู้ซื้อบริการการท่องเที่ยวทางเพศก็จะลดปัญหาการเกิดโรคติดต่อ และได้รับการบริการที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงผู้ประกอบการร้านค้าภายในพื้นที่ก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการที่มีการโปรโมทการท่องเที่ยวทางเพศ เกิดการหลั่งไหลมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ประชาชนในพื้นที่เกิดอาชีพ และรายได้ที่มั่นคงมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หลุยส์ จอนส์สัน และมาทิลด้า นิลส์สัน (2016a) ที่กล่าวว่า

“อุตสาหกรรมย่อยขนาดใหญ่เพื่อการท่องเที่ยวสร้างรายได้หลายพันล้านดอลลาร์ต่อปี และประโยชน์จากส่วนต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น บริษัทแท็กซี่ โรงแรม และร้านอาหาร การเติบโตของการท่องเที่ยวทั่วโลกมีส่วนทำให้เกิดลักษณะที่แตกต่างกันปัญหาแต่ยังสร้างโอกาสใหม่ ๆ” รวมถึงประเด็นสิ่งแวดล้อมจะเกิดผลกระทบทางด้านบวกเนื่องจากทางภาครัฐจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศมากขึ้น ทำให้มีการดูแลสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่ Walking Street Pattaya มากยิ่งขึ้น โดยอาจมีการจัดสรรพื้นที่สีเขียวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

5.1.6. ด้านกฎหมาย

จากการทำการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่า การท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยในทางด้านกฎหมาย อาชีพผู้ขายบริการทางเพศยังเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายอยู่ แต่ในทางกลับกันการท่องเที่ยวทางเพศใน

ประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากข้อมูลการศึกษาการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายใน Walking Street Pattaya รวมถึงมีสถานที่ค้าประเวณีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศไทย เช่น สถานบริการอาบอบนวด ร้านคาราโอเกะ และผับบาร์ เป็นต้น ส่วนอีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้การท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยยังผิดกฎหมายเป็นเพราะ ศีลธรรม คือ ข้ออ้างสำคัญที่ทำให้อาชีพดังกล่าวไม่ได้รับการยอมรับ และผิดกฎหมายอยู่ ประกอบกับทัศนคติของคนในประเทศยังคงคิดเห็นในทางลบกับอาชีพนี้ ทำให้อาชีพการขายบริการเป็นอาชีพที่ถูกมองว่าเป็นคนไม่ดี ไร้ค่า และไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม แต่ในทางกลับกันอาชีพการขายบริการทางเพศในยุโรปตะวันตกหลายประเทศกลับถูกกฎหมาย โดยเฉพาะสวีเดนแลนด์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมีระบบการศึกษาที่ดีอันดับต้น ๆ ของโลก ซึ่งผู้ประกอบอาชีพนี้ต้องได้รับใบอนุญาต ผู้ให้บริการต้องมีการเสียภาษีอย่างถูกต้อง และลูกค้าผู้ซื้อบริการสามารถจ่ายค่าบริการผ่านบัตรเครดิตได้ ถึงแม้เป็นประเทศที่ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี มีวินัย มีคุณภาพชีวิตที่มีคุณภาพ แต่กลับเปิดกว้างสำหรับอาชีพการขายบริการทางเพศอย่างถูกกฎหมาย

ซึ่งหากประเทศไทยนั้นสามารถทำให้อาชีพนี้ถูกกฎหมายก็จะเป็นการลดแหล่งรายได้ของเหล่าผู้มีอิทธิพลถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการปราบปรามการทุจริต และประพฤตินิยมขอในวงราชการอย่างครบวงจร ทำให้สามารถช่วยให้ผู้ประกอบอาชีพนี้มีรายได้แบบมีความเป็นธรรมมากขึ้นไม่ถูกขูดรีดโดยผู้มีอิทธิพล และรัฐมีรายได้จากภาษีอากรในการนำเงินมาพัฒนาประเทศได้มากขึ้นมีความสุจริตชนไม่มีการเอาเปรียบจากผู้มีอิทธิพล ผู้ขายบริการได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับสวัสดิภาพในสังคมตามที่อาชีพอื่นได้รับ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย (Legalization) ที่ว่าด้วย การกำหนดให้โสเภณีสถานบริการการค้าประเวณีต้องจดทะเบียนให้เป็นกิจจะลักษณะ โดยถือว่าโสเภณีเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย และอนุญาตให้มีการเปิดสถานบริการ โดยมีเจ้าของของสถานบริการ และแม่เล้า ซึ่งเป็นตัวแทนจากรัฐให้เป็นผู้ควบคุมดูแล นอกจากนี้ภายใต้ระบบดังกล่าว จะมีการออกกฎหมายอาญา กฎหมายแรงงานคุ้มครองโสเภณี รวมทั้งมีการควบคุมด้านสุขอนามัย การตรวจ สุขภาพโสเภณีตามระยะเวลาที่กำหนด โดยเฉพาะการป้องกันการแพร่เชื้อโรค (พงษ์ธร, 2552) มาใช้ในการกำกับดูแลหญิงค้าบริการอีกด้วย นอกจากนี้รัฐก็ยังได้รับประโยชน์จากการจัดเก็บภาษีจากการค้าประเวณีอีกด้วย แนวคิดนี้อาจช่วยลดการประพฤตินิยมขอของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการเอารัดเอาเปรียบหญิงค้าบริการโดยผู้เป็นธุระจัดหา แต่ผลที่ตามมาจากการดำเนินนโยบายในลักษณะนี้ จะทำให้ การค้าประเวณี กลายเป็น สถาบันที่ ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งขัดหลักอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติที่หลาย ๆ ประเทศเป็นภาคีแนวคิดนี้มีการใช้ในรัฐเนวาดา

ประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐวิกตอเรีย ประเทศ ออสเตรเลีย และประเทศเนเธอร์แลนด์ (Barnett, Casavant and Nicol, 2011)

นอกจากนี้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่มมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันถึงด้านกฎหมายว่าควรผลักดันให้ถูกกฎหมายในประเทศไทยแม้ว่าจะมีเพียงส่วนน้อยของแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ต้องการผลักดันให้ถูกกฎหมายเพราะมองว่าการท่องเที่ยวทางเพศ เพราะขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประเทศไทย และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ ดังคำว่า เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ เรื่องการขายบริการทำให้วัฒนธรรมอันดีงามของประเทศต้องเสื่อมเสีย แต่จากผลสรุปการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้เรื่องนี้ถูกกฎหมายเพื่อต้องการความเท่าเทียมให้กับอาชีพนี้ เพราะว่าอาชีพการขายบริการก็เป็นอีกหนึ่งอาชีพที่สุจริตเป็นการทำงานเพื่อแลกค่าตอบแทนเช่นเดียวกับอาชีพอื่น และหญิงขายบริการเองก็ควรได้รับสวัสดิการ การคุ้มครองจากหน่วยงานรัฐอย่างเท่าเทียมกับอาชีพอื่น ๆ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่จากการสัมภาษณ์มีความต้องการจะผลักดันให้การท่องเที่ยวทางเพศเป็นสิ่งถูกกฎหมายในประเทศไทย

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศ ข้อเสนอแนะในการสร้างมาตรการป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตลอดจนทราบถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศ ที่มีผลต่อภาพลักษณ์ ค่านิยม และเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 6 กลุ่มนั้น ได้มีทัศนคติในด้านการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยไปในทิศทางที่ว่า ในด้านการท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องสนับสนุนให้โปรโมทเป็นการท่องเที่ยวหลักของประเทศ แต่ยังคงสนับสนุนให้เป็นการท่องเที่ยวประเภทหนึ่งในประเทศไทย เพียงแต่ต้องทำให้เกิดเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมายเพื่อที่อาชีพนี้จะ 'ได้มีสวัสดิการ การคุ้มครอง ที่เหมือนกับอาชีพอื่น ๆ ในด้านภาพลักษณ์ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ประเทศไทย 'ไม่มีการค้าบริการทางเพศอยู่ ซึ่งในส่วนนี้คนไทยจึงต้องมีการสนับสนุน และปรับเปลี่ยนทัศนคติในอาชีพการค้าบริการทางเพศเพื่อให้เกิดการยอมรับ และผลักดันให้ถูกกฎหมาย ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมเป็น ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. รัฐบาล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการให้ความรู้ในด้านการค้าบริการทางเพศ และการท่องเที่ยวที่เกี่ยวทางเพศอย่างเปิดกว้างกับประชาชน เพื่อให้อาชีพการค้าบริการทางเพศในประเทศไทยเป็นเรื่องที่ได้รับการยอมรับในสังคม
2. รัฐบาลควรมีกฎหมาย เพื่อคุ้มครองอาชีพการค้าบริการทางเพศเพื่อให้อาชีพนี้มีสวัสดิการที่ดีขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวทางเพศได้อย่างเปิดเผย อีกทั้งยังปลอดภัยต่อผู้ขายบริการ และผู้ซื้อบริการทางเพศ
3. เนื่องจากในปัจจุบันค่านิยม และทัศนคติมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย คนในประเทศจึงควรมีการเปิดรับค่านิยมสมัยใหม่ และทัศนคติตามไปด้วยเพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง
4. ผู้ประกอบอาชีพการค้าบริการทางเพศ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น แม่เล้า เจ้าของสถานประกอบการขายบริการ เป็นต้น ควรให้ความร่วมมือกับทางรัฐบาลเพื่อให้มีมาตรการ และการจัดการที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวทางเพศในพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
5. ภาครัฐ และภาคเอกชน ควรมีการร่วมมือกันในการสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวทางเพศให้ เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นในพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย

ในการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ ประการแรกมีข้อจำกัดด้านความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่างในการให้สัมภาษณ์ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ มักจะปฏิเสธในการให้สัมภาษณ์ และเนื่องจากข้อจำกัดประการที่สองคือด้านการเกิดโรคระบาด จากสถานการณ์ Covid-19 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในพื้นที่เมืองพัทยา และ Walking Street Pattaya กล่าวคือทำให้มีนักท่องเที่ยวน้อยลง ร้านค้า สถานบันเทิงหลายแห่งถูกปิด และมีข้อจำกัดด้านเวลาเปิด-ปิดสถานบันเทิง เหตุเหล่านี้ทำให้คณะผู้วิจัยมีเวลาจำกัดในการเก็บข้อมูลผลการวิจัย และการที่ร้านค้าหรือสถานบันเทิงบางแห่งถูกปิดตัวลงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถหากกลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุม และหลากหลายได้

5.4 บทสรุป

จากการศึกษาวิจัยที่เรื่อง “การศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยว ภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา” ที่มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศ และผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศ ที่มีผลต่อภาพลักษณ์ ค่านิยม เศรษฐกิจในพื้นที่ ผลจากการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

สถานการณ์ เรื่องการค้าบริการทางเพศ ยังคงมีการเกิดขึ้นอยู่ในสังคมไทย และพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มาเป็นเวลานาน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งในด้านของอาชีพ และกฎหมาย ที่ยังไม่มีข้อกำหนดยอมรับหรืออนุญาตให้อาชีพนี้สามารถทำได้อย่างเสรีในประเทศ และผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 6 กลุ่มตัวอย่าง 1. ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว 2. ผู้ขายบริการทางเพศ 3. ผู้ซื้อบริการทางเพศ 4. นักวิชาการด้านการวิจัย 5. นักท่องเที่ยวชาวไทย และ 6. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ สามารถสรุปผลออกมาได้ว่า สามารถรับรู้ได้ถึง การมีอยู่ของอาชีพนี้ และให้ความคิดเห็นไปในทางเดียวกันว่าสามารถยอมรับได้ เพราะอาชีพดังกล่าว ที่อยู่ในพื้นที่ Walking Street Pattaya ส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอภาพลักษณ์ไปในทิศทางนั้นอยู่แล้ว เป็นการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวได้ รวมถึงเป็นแหล่งกระจายรายได้อย่างมหาศาลให้ประชาชนในประเทศไทย และคนในพื้นที่ ทำให้สามารถที่จะเลี้ยงดู และจุนเจือครอบครัวได้ อีกทั้งยังมองว่าอาชีพนี้ เป็นการทำงานโดยความจำเป็น และเป็นอาชีพทั่วไป ๆ ที่สามารถประกอบอาชีพได้ แต่เพียงแต่ต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาจัดการ และควบคุมในเรื่องต่าง ๆ อย่างถูกกฎหมาย เพื่อที่จะได้มีสิทธิ์เท่าเทียมกันกับอาชีพอื่น ๆ รวมถึงสวัสดิการที่ควรได้รับ เช่น การตรวจโรค และสิทธิ์ในการเข้ารับการรักษา อีกทั้งหากถูกจัดการให้ถูกกฎหมายจะมีการเก็บภาษีอย่างถูกต้อง หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐสามารถนำเงินส่วนนี้เข้ามาดูแล และใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับการท่องเที่ยวทางเพศในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ในด้านของเรื่องผลกระทบการท่องเที่ยวทางเพศ ที่มีผลต่อภาพลักษณ์ ค่านิยม และเศรษฐกิจในพื้นที่ จากการลงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ได้ลงความเห็นไว้ว่า

ด้านภาพลักษณ์ และค่านิยม นั้น ที่ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับ “ค่านิยมความเป็นไทย” การท่องเที่ยวทางเพศนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องโปรโมทให้เป็นการท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย เพราะคนไทยส่วนมากต้องการให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติดึงดูดเอกลักษณ์ของความเป็นไทยผ่านวรรณกรรม “The Land of Smiles” หรือ คำจำกัดความว่า “สยามเมืองยิ้ม” ซึ่งเป็นประเทศที่มีธรรมชาติ ทะเล น้ำตก ภูเขาที่สวยงาม และอาหารอร่อย

มากกว่าการเป็นดินแดนแห่งการท่องเที่ยวทางเพศ แต่เพียงต้องจัดการสร้างภาพลักษณ์ และสร้างความเข้าใจให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริงในอาชีพนี้ รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความรู้อย่างเปิดกว้างกับประชาชน มีการจัดการที่เข้มงวดเพื่อให้ภาพลักษณ์ดีขึ้น หากจัดการแล้วจะส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับการยอมรับมากขึ้น มากกว่านั้นเรื่องของ “เมืองไทยเมืองพุทธ” ไม่ควรนำมาอิงกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ลงความคิดเห็นไว้เหตุผลเพราะ ยุคสมัยปัจจุบัน ความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวทางเพศนั้น ขึ้นอยู่กับศรัทธา และความคิดเห็นส่วนบุคคล

ด้านเศรษฐกิจ ผู้ให้สัมภาษณ์ แม้จะมีมุมมองไปในทิศทางด้านลบไปบ้าง แต่ทัศนคติที่ดีต่อด้านเศรษฐกิจก็ยังมี เนื่องจากทุกฝ่ายได้รับผลกระทบทางด้านลบจากการมีอยู่ของอาชีพนี้และการท่องเที่ยวทางเพศเป็นวงกว้าง ทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถสร้างอาชีพต่าง ๆ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เกิดการหลงไหลเข้ามาของนักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ส่วนผลกระทบด้านลบที่มีอยู่ของแต่ละด้านก็ควรที่จะมีหน่วยงานเข้ามาจัดการ และสร้างมาตรการควบคุม เพื่อไม่ให้เกิดความวุ่นวายในพื้นที่

ทั้งนี้จากข้อมูล และการสรุปดังกล่าว คณะผู้วิจัยได้ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูล ผลวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงการยอมรับ รวมถึงเห็นด้วยในการมีอาชีพการขายบริการและการท่องเที่ยวทางเพศของผู้ให้สัมภาษณ์ทุกกลุ่มตัวอย่าง ทั้งยังสามารถยอมรับกับผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ แต่เพียงขอให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาจัดการในเรื่องของกฎหมาย ดำเนินเรื่องสวัสดิการให้กับอาชีพนี้ เพื่อที่จะได้มีสิทธิ์เท่าเทียมกัน และจัดการการสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวทางเพศให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาท่องเที่ยวในรูปแบบดังกล่าวในพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา และในเรื่องของทัศนคติส่วนบุคคลนั้น ที่แต่ละคนมีมุมมองในด้านการท่องเที่ยวทางเพศที่ต่างกันไป หากมีการจัดการและควบคุมอย่างเหมาะสมในด้านกฎหมาย และข้อบังคับใช้รวมถึงมาตรการต่าง ๆ จึงทำให้ค่านิยมด้านนี้อาจถูกยอมรับจากสังคมในอนาคตอีกด้วย

บรรณานุกรม

- กรรณิกา มณีรัตน์. (2557). สาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจก้าวเข้าสู่อาชีพขายบริการ: กรณีศึกษาผู้สมัคร
ใจขายบริการในเขตเมืองพัทยา (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี).
 สืบค้นจาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/
- กฤษ เตชะประเสริฐ. (2556). **พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มชายรักชาย (เกย์) ที่อาศัยในเขตจังหวัด
 ขอนแก่น** (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จตุพร ศรีพันธุ์บุตร, วันเสาร์ เสือแก้ว, และณัฐนันท์ แปดทิศ. (2559). **พฤติกรรม และความพึงพอใจของ
 นักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ตลาดน้ำคลองผดุงกรุงเกษม เขต ดุสิต กรุงเทพมหานคร**
 (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก
<http://www.research-system.siam.edu/>
- จักรกฤษณ์ จุฑาทิพรัตน์, และสมเกียรติ อินทร์รักษ์. (2555). **ค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมไทยใน
 ปัจจุบันของนักศึกษา** (รายงานผลการวิจัย). สงขลา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- จุฑามาศ กันตพลธิติมา. (2560). **ภาพลักษณ์ และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมือง
 พัทยา จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำ** (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก
<http://libdoc.dpu.ac.th/>
- เจษฎา ขวัญเมือง, วรณิศ ทยะราษฎร์, ดวงกมล รามณู, และรัตนากรณ์ ปรีดาสุทธิจิตต์. (2554).
ความหมายของการท่องเที่ยว. สืบค้น 20 กุมภาพันธ์ 2565, จาก <https://to> (จักรกฤษณ์ จุฑาทิพ
 รัตน์, 2556)
- เจ้าของกิจการร้านอาหาร. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- เจ้าของกิจการโฮสเทล. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- ชิตวร ประดิษฐ์รอด. (2557). **ปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยว
 ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวปริณทลของคณวิยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร**
 (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- ชินพันธ์ วัลลภาทิพย์. (2559). การรับรู้ข้อมูล และภาพลักษณ์เมืองพัทยาในมุมมองของนักท่องเที่ยวกลุ่ม
อาเซียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต,
 มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี). สืบค้นจาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/
- ณปภัช เลหาทกาญจนกิจ. (2563). มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการค้าประเวณี. **วารสารนิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ**, 11 (1), 122-139.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2565, 18 พฤษภาคม). "ธัญวรินทร์" เผย "ก้าวไกล" ยกร่างฯ กฎหมาย "อาชีพบริการทาง
 เพศ" โกล้เสรีจ. **ไทยรัฐออนไลน์**. สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2565, จาก
<https://www.thairath.co.th/news/politic/2395490>
- ธนกร วงษ์ปัญญา, และอนุชิต ไกรวิจิตร. (2561). **สังคมไทยควรมีโสเภณีถูกต้องตามกฎหมายแน่หรือ**.
 สืบค้น 20 กุมภาพันธ์ 2565, จาก <https://thestandard.co/should-prostitution-be-legal-in-thailand>
- ธูพล ทองอินทราช, และโชติสา ชาวสนิท. (2562). วาทกรรมว่าด้วยโสเภณีในสังคมไทย. **วารสารราชภัฏสุ
 ราษฎร์ธานี**, 6 (2), 67-89.
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 1. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 3. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 4. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 5. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 6. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 7. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 8. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวไทย 1. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวไทย 2. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวไทย 3. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวไทย 4. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- นักท่องเที่ยวชาวไทย 5. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

นักท่องเที่ยวชาวไทย 6. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

นักท่องเที่ยวชาวไทย 7. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ปนัดดา วงศ์ผู้ดี. ที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหาการข่มขืน และล่วงละเมิดทางเพศ. (26 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ประชาชาติธุรกิจ. (2563, 4 กันยายน). “พหยา” มั่นใจท่องเที่ยวฟื้นเร็ว อัดแคมเปญปลุกคนไทยเที่ยวทั้งปี.

ประชาชาติธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2565, จาก

<https://www.prachachat.net/tourism/news-515486>

ปิยะนันต์ จันทร์แขกหล้า. (2564). กระบวนทัศน์ใหม่คณิกาในสังคมไทย. **วารสารวิชาการไทยวิจัย และการจัดการ, 2** (1), 9-20.

ผู้ขายบริการทางเพศหญิง 1. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ผู้ขายบริการทางเพศหญิง 2. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ผู้ขายบริการทางเพศหญิง 3. (9 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ผู้ขายบริการทางเพศสาวประเภทสอง. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ผู้ซื้อบริการทางเพศ 1. (11 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ผู้ซื้อบริการทางเพศ 2. (11 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ผู้ซื้อบริการทางเพศ 3. (17 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ผู้ประกอบการสถานบันเทิง. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

ผู้ประกอบการร้านสีก. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

พนักงานบริการในร้านอาหาร. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

พ่อค้าขายหมึก. (6 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

พองาม เหลี่ยมศิริวัฒนา. อาจารย์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร. (18 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

พงษ์ศิริไพบูลย์ ว. (2017). แพทย์ยุติการตั้งครรภ์ (ทำแท้ง) ให้กับหญิงภายใต้เงื่อนไขที่แพทย์สภากำหนด:

กฎเกณฑ์ทันยุคที่แพทย์ไทยทุกคนต้องรู้. **เวชบันทึกศิริราช, 1** (2), 114–123.

ฟ้ารุ่ง ศรีขาว. (2561). **สรุปประเด็นถกสถานะ ‘Sex Worker’ ที่รัฐต้องเหลียวแล ปิดทางฉวยโอกาส**

ปล่อยเป็นธุรกิจสีเทา. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2565, จาก <https://thestandard.co/key-messages-sex-worker-status/>

มอเตอร์ไซค์รับจ้าง. (5 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.

มันนี่ บัฟฟาโล่. (2565). รู้จักธุรกิจ “ขายบริการ” ในประเทศที่อาชีพ “โสเภณี” ถูกกฎหมาย. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2565, จาก <https://www.moneybuffalo.in.th/business/know-about-the-A3-in-countries-where-the-prostitution-is-legal>

รัชตะสรณ์ จันทรรตศิษฐ์. (2564). **แรงจูงใจการท่องเที่ยว และประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยว จังหวัดกาญจนบุรี** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, นนทบุรี). สืบค้นจาก <http://libdoc.dpu.ac.th/>

วันดี สันติวุฒิมณี. (2543). โสเภณีถูกกฎหมาย สังคมไทยควรยอมรับหรือปฏิเสธ. **สารคดี**. สำนักพิมพ์สารคดี. สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2565, จาก <http://sarakadee.com/feature/2000/12/vote-object.htm>

เลาฟั้ง บัณฑิตเทอดสกุล. (2562). **กำเนิด ความหมาย และพลวัตของ “ความเป็นคนไทย”**. สืบค้น 21 เมษายน 2565, จาก <https://ilaw.or.th/>

วนารัตน์ บุญธรรม, และมนภัทร บุษปฤกษ์. (2564). การศึกษาพฤติกรรม และแรงจูงใจในการตั้งใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษา จังหวัดสุรินทร์. **วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์**, 23 (2), 39-49.

วรุตม์ พงศ์พิพัฒน์. (2560, กุมภาพันธ์). **ค่าบริการทางเพศในไทยผิดกฎหมายโดยชอบธรรม**. สืบค้น 21 เมษายน 2565, จาก <https://www.tcijthai.com/>

เวิร์คพอยท์ทูเดย์. (2564, 17 ธันวาคม). เสวนา ‘โสเภณีก็เสรีไปเลยสิค้า’ ดันยุคความรุนแรง-หาทางคุ้มครองสิทธิผู้ค้าบริการทางเพศ. **workpointtoday**. สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2565, จาก <https://workpointtoday.com/pheuthai-211217/>

ศิริกานดา ชูชื่น. (2554). **แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรัตนนคร, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <http://tourismlibrary.tat.or.th/>

ศุภลีมา นงศ์สุภาพ (2531). **กระบวนการกลายเป็นหมอนวด: กรณีศึกษาหญิงบริการในสถานบริการ อาบ นวด** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <https://digital.library.tu.ac.th/>

- สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2558). **การค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงในประเทศไทย** (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ). สืบค้นจาก <https://knowledge.tijthailand.org/th/>
- อดุล วิเชียรเจริญ. (2559). **ค่านิยมของสังคมไทย**. สืบค้นจาก https://oer.learn.in.th/search_detail/result/29169
- อภิรดี จันทนางกูร. ผู้จัดการ พิพิธภัณฑพัฒนาพงศ์. (8 เมษายน 2565). สัมภาษณ์.
- อรรณพ สนิทผล. (ม.ป.ป.). **ความหมายของค่านิยม**. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2565, จาก <https://sites.google.com/site/annop6012045>
- อิงอร ยี่มุก, และกุลพิชญ์ โภโคยอุดม. (2561). ความคาดหวังและการรับรู้ประสบการณ์จริงของนักท่องเที่ยวในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมู่บ้านคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช. **วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา**, 10 (2), 93-105.
- Aino, P. (2016). **Ethics of Sex Tourism in Thailand: Finnish Tourists' Stance to Prostitution and Human** (Doctoral dissertation, Saimaa University of Applied Sciences, South Karelia). Retrieved from <https://www.theseus.fi/>
- Cheng, S.K. (2010). Sex tourism: Its social impact on Thailand. **City Tech Writer**, 5, 96-105.
- Elizabeth, B., & Elena, S. (2014). The Erotics of Authenticity: Sex Trafficking and “Reality Tourism” in Thailand. **Social Politics**, 21(3), 430-460.
- Krittinee, N. (2006). Branding Thailand: Correcting the negative image of sex tourism. **Place Branding and Public Diplomacy**, 3(1), 21-30. doi: 10.1057/palgrave.pb.6000045
- Louise, J.& Matilda, N. (2016). **Should sex tourism be viewed as a threat for future development?** (Doctoral dissertation, Halmstad University, Halmstad). Retrieved from <http://hh.diva-portal.org/>
- Rosanne, M.R., & Juan, M.C. (2007). **Fatal attraction: a qualitative study of western male clients of sex workers in Thailand** (Doctoral dissertation, Princeton University, New Jersey). Retrieved from <https://paa2007.princeton.edu/>

Panwasa, R. (2019). Guidelines for development of marketing mix of natural attractions in Kanchanaburi Province. **Journal of Management Science Nakhon Pathom Rajabhat University**, 6(1), 75-90.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์เพื่องานวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา The Impact of Sex Tourism in Pattaya

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งในการวิจัยเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา โดยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะถูกรวบรวมเพื่อใช้ในการศึกษา และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ
2. อายุ
3. ศาสนา
4. สถานภาพ
5. การศึกษา
6. อาชีพ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

1. ท่านกำลังประกอบอาชีพอะไร คำขายอะไร

.....

.....

2. เป็นคนในพื้นที่หรือไม่ หากไม่ ถิ่นพำนักเดิมอยู่ที่ไหน อยู่ในพื้นที่มานานเท่าไรแล้ว

---

3. ทำอาชีพในบริเวณนี้ เคยไปท่องเที่ยวที่ไหนบ้าง ชื่นชอบที่ไหนเป็นพิเศษหรือไม่

---

4. ต้องการจะแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่ไหนให้นักท่องเที่ยว

---

5. เคยท่องเที่ยวใน Walking Street Pattaya หรือไม่

---

6. เข้าไปค้าขายอะไรภายในพื้นที่นั้น ขายของดีไหม มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเยอะไหม

---

7. ต้องการให้แนะนำสถานที่หรือร้านที่ควรไปใน Walking Street Pattaya

---

---

8. ภายใน Walking Street Pattaya มีอะไรที่เป็นจุดเด่น ที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการไป

---

9. คิดว่าการค้าบริการทางเพศเป็นจุดเด่นของ Walking Street Pattaya หรือไม่

---

10. เหตุใดจึงมีอาชีพการค้าบริการทางเพศเกิดขึ้นมา

.....

.....

11. มีความเห็นว่าการค้าบริการทางเพศควรถูกกฎหมายหรือไม่ และต้องการให้การค้าบริการทางเพศถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

12. การค้าบริการทางเพศมีผลกระทบทางบวก และทางลบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมอย่างไร มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการหรือไม่

.....

.....

13. คิดว่าการค้าบริการทางเพศขัดต่อความเป็นไทยหรือไม่ โดยเฉพาะกับคำที่กล่าวว่าเมืองไทยคือเมืองพุทธ

.....

.....

14. ต้องการให้ในพื้นที่มีอาชีพค้าบริการทางเพศต่อหรือไม่ และคิดว่าควรมีมาตรการการจัดการอย่างไร

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ผู้ขายบริการทางเพศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ
2. อายุ
3. ศาสนา
4. สถานภาพ
5. การศึกษา
6. อาชีพ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

1. ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศมานานเท่าไรแล้ว

.....

.....

2. เหตุใดจึงมาประกอบอาชีพนี้ รายได้จากอาชีพนี้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพหรือไม่

.....

.....

3. ต้องการจะประกอบอาชีพนี้ไปอีกนานเท่าไร

.....

.....

4. การเสนอขายให้แก่ผู้ซื้อบริการทางเพศ ใช้ช่องทางใดในการเสนอขายหรือสถานที่ใด

.....

.....

5. ปัจจุบันที่ประกอบอาชีพนี้คิดว่าอาชีพนี้มีผลกระทบด้านบวกหรือด้านลบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ในเมืองพัทธยาอย่างไร

.....

.....

6. การประกอบอาชีพนี้ส่งผลกระทบต่ออะไรกับผู้ให้สัมภาษณ์บ้าง และหากในอนาคตการค้าบริการทางเพศถูกกฎหมายจะส่งผลกระทบต่อด้านบวก และผลกระทบต่อด้านลบใดบ้างต่อประเทศไทย และผู้ให้สัมภาษณ์

.....

.....

7. คิดว่าการค้าบริการทางเพศจะถูกกฎหมายได้หรือไม่

.....

.....

8. หากการค้าบริการทางเพศถูกกฎหมาย ต้องการสวัสดิการของรัฐบาลอะไรบ้าง

.....

.....

9. คิดว่าควรมีมาตรการการจัดการอย่างไรต่อผู้ค้าบริการทางเพศในพื้นที่

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ผู้ซื้อบริการทางเพศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ
2. อายุ
3. ศาสนา
4. สถานภาพ
5. การศึกษา
6. อาชีพ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

1. คิดว่าเหตุใดจึงมีอาชีพการค้าบริการทางเพศเกิดขึ้นมา

.....

.....

2. มีความเห็นว่าการค้าบริการทางเพศสมควรถูกกฎหมายหรือไม่ และต้องการให้การค้าบริการทางเพศถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะอะไร

.....

.....

3. การค้าบริการทางเพศมีผลกระทบด้านบวก และด้านลบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมอย่างไร มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการหรือไม่

.....

.....

4. คิดว่าการค้าบริการทางเพศขัดต่อความเป็นไทยหรือไม่ โดยเฉพาะกับคำที่กล่าวว่าเมืองไทยคือเมืองพุทธ

.....
.....

5. ต้องการให้ในพื้นที่มีอาชีพค้าบริการทางเพศต่อหรือไม่ และคิดว่าควรมีมาตรการการจัดการอย่างไร

.....
.....

แบบสัมภาษณ์นักวิชาการ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ
2. อายุ
3. ศาสนา
4. สถานภาพ
5. การศึกษา
6. อาชีพ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

1. เคยได้ศึกษาวิจัยเรื่องอะไร ทำไมถึงได้สนใจ และศึกษาในประเด็นดังกล่าว ผลการวิจัยที่ศึกษาออกมาในทิศทางใด และใช้วิธีการทำวิจัยรูปแบบใด

.....

.....

2. นักวิชาการมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างกับการค้าบริการทางเพศ

.....

.....

3. เคยได้ยินชื่อเสียงเกี่ยวกับการค้าบริการทางเพศที่ Walking Street Pattaya บ้างหรือไม่ คิดว่ามีชื่อเสียงกับกับประเด็นดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

.....

.....

4. นักวิชาการคิดว่าทำไมถึงมีอาชีพนี้เกิดขึ้นมาในสังคมไทย

.....

.....

5. นักวิชาการคิดว่าการค้าบริการทางเพศเป็นสิ่งที่ควรถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด นักวิชาการคิดว่าการค้าบริการทางเพศมีผลกระทบอย่างไรบ้าง และในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม มีผลกระทบด้านบวกหรือด้านลบอย่างไร

.....

.....

6. นักวิชาการคิดเห็นว่าการให้ม๊อซังต่อไปในสังคมไทยหรือไม่ หรือต้องการจัดการให้หมดไป

.....

.....

7. นักวิชาการมีความคิดเห็นว่าการค้าบริการทางเพศนั้นขัดต่อความเป็นไทยที่เป็นอยู่หรือไม่ อย่างที่มีคนกล่าวกันว่าเมืองไทยเมืองพุทธ

.....

.....

8. จากข่าวที่กำลังเป็นปัญหาทางสังคม นักวิชาการคิดว่าควรมีมาตรการหรือการจัดการอย่างไร ในเรื่องของปัญหาการค้าบริการพื้นที่ Walking Street Pattaya

.....

.....

แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ
2. อายุ
3. ศาสนา
4. สถานภาพ
5. การศึกษา
6. อาชีพ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

1. เคยท่องเที่ยวใน Walking Street Pattaya หรือไม่

.....

.....

2. คิดว่าใน Walking Street Pattaya มีอะไรที่เป็นจุดเด่น และจุดสนใจ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องไป

.....

.....

3. การค้าบริการทางเพศเป็นจุดเด่นของ Walking Street Pattaya หรือไม่

.....

.....

4. คิดว่าเหตุใดจึงมีอาชีพการค้าบริการทางเพศเกิดขึ้นมา

.....

.....

5. มีความเห็นว่าการค้าบริการทางเพศถูกกฎหมายไหม ต้องการให้การค้าบริการทางเพศถูกกฎหมายหรือไม่ เพราะอะไร

.....
.....

6. การค้าบริการทางเพศมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมอย่างไร มีผลกระทบทางด้านบวก และลบอย่างไร มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการหรือไม่

.....
.....

7. คิดว่าการค้าบริการทางเพศขัดต่อความเป็นไทยหรือไม่ โดยเฉพาะกับคำที่กล่าวว่าเมืองไทยคือเมืองพุทธ

.....
.....

8. ต้องการให้ในพื้นที่มีอาชีพค้าบริการทางเพศต่อหรือไม่ และคิดว่าควรมีมาตรการการจัดการอย่างไร

.....
.....

แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ
2. อายุ
3. ศาสนา
4. สถานภาพ
5. การศึกษา
6. อาชีพ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ เมืองพัทยา

1. Do you know walking street in Pattaya? What is outstanding here?

.....

.....

2. Why does this place get the attention of tourists?

.....

.....

3. Do you think Sex Tourism outstanding in Thailand and So why did this career happen?

.....

.....

4. Do you think sex work is legal?

.....
.....

5. Do you want it legal and why?

.....
.....

6. What are the impacts on the economy, culture, environment? In positive or negative? How does it affect you?

.....
.....

7. You've heard of THAILAND BUDDHIST CITY? What do you think about this word?

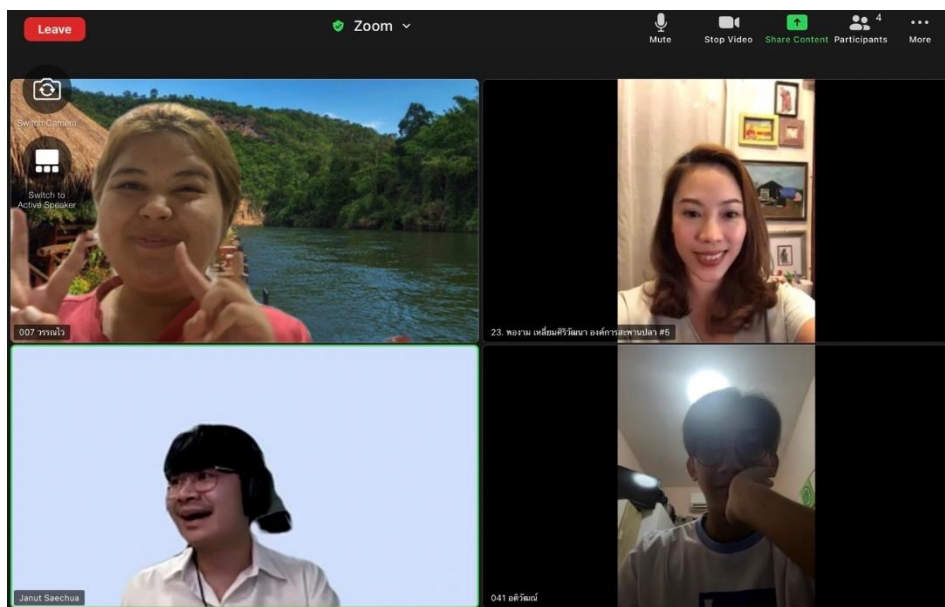
.....
.....

8. Would you want to have Sex Tourism on this area? Do you want to manage them all? How you want to manage?

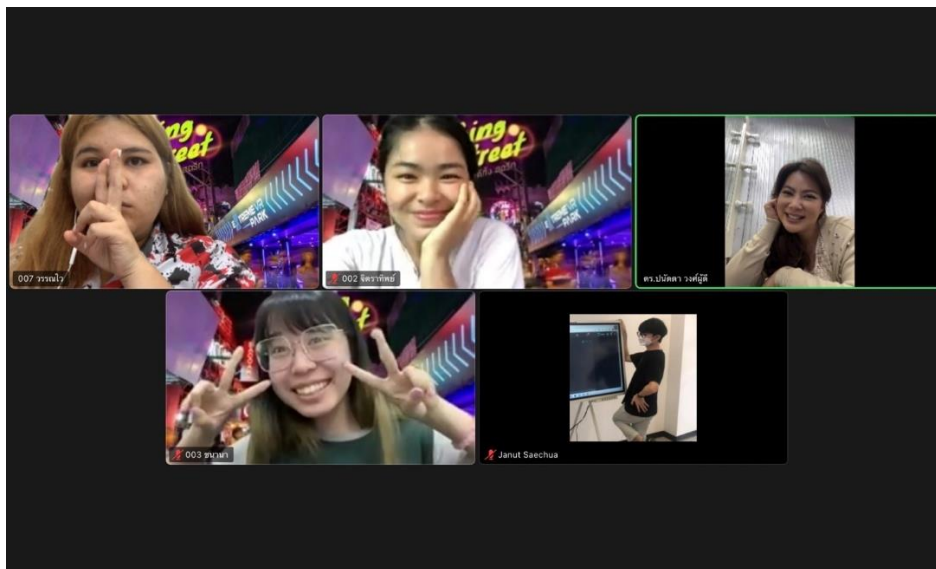
.....
.....

ภาคผนวก ข

รูปภาพขณะเก็บข้อมูลแบบสอบถาม

ภาพที่ 1 สัมภาษณ์นักวิชาการ พงาม เหลี่ยมศิริวัฒนา

ภาพที่ 1 สัมภาษณ์นักวิชาการ ปนัดดา วงศ์ผู้ดี

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๘๗๑๑.๑/ ๓๐๖

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๕ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อเก็บข้อมูลประกอบ
โครงการวิจัย

เรียน คุณสนธยา คุณปลื้ม
นายกเมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายชื่อนิสิตขอความอนุเคราะห์เข้าเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ด้วยคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชา กทบ๔๒๑ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ให้กับนิสิตหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ โดยนิสิตได้จัดทำโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา ซึ่งทางคณะฯ พิจารณาแล้วว่าเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นพื้นที่ด้านการท่องเที่ยว ที่มีความเหมาะสมกับการทำโครงการวิจัยของนิสิตนั้น

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์เข้าเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อเก็บข้อมูลประกอบโครงการวิจัย วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๕ โดยมีนางสาวณัฐณิชา กาวรสี เป็นนิสิต ผู้ประสานงานวิจัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๒๗๘๙๒๕๖ Email: nuttanicha.paraw@g.swu.ac.th พร้อมทั้ง นิสิต ๖ ราย รายละเอียดดังสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิษขกร จารศิริ)

รักษาการแทน คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๔ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๐๘ และ ๒๗๘๑๒
โทรสาร ๐ ๒๖๖๐ ๒๙๐๓

ที่ อว ๘๗๑๑.๑/ ๓๐๕

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๕ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบโครงการวิจัย

เรียน คุณอภิรดี จันทนางกุล
ผู้จัดการ Patpong Museum

ด้วยคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชา กทบ๔๒๑ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ให้กับนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ โดยนิสิตได้จัดทำโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา ซึ่งทางคณะฯ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะสามารถให้ข้อมูลแก่นิสิตได้เป็นอย่างดี

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ท่านเพื่อเป็นข้อมูลประกอบโครงการวิจัยในรูปแบบออนไลน์ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ โดยมีนางสาวณัฐณิชา การวสี เป็นนิสิตผู้ประสานงานวิจัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๒๗๘๙๒๕๖ Email: nuttanicha.paraw@g.swu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชากร จารุศิริ)

รักษาการแทน คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๙ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๐๘ และ ๒๗๘๑๒
โทรสาร ๐ ๒๒๖๐ ๒๙๐๓

ที่ อว ๘๗๑๑.๑/ ๓๐๕

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๕ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบโครงการวิจัย
เรียน คุณพองาม เหลี่ยมศิริวัฒนา

ด้วยคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชา กทบ๔๒๑ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ให้กับนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ โดยนิสิตได้จัดทำโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา ซึ่งทางคณะฯ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะสามารถให้ข้อมูลแก่นิสิตได้เป็นอย่างดี

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ท่านเพื่อเป็นข้อมูลประกอบโครงการวิจัยในรูปแบบออนไลน์ วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๕ โดยมีนางสาวณัฐธัญญา ภากรวสี เป็นนิสิตผู้ประสานงานวิจัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๒๗๘๙๒๕๖ Email: nuttanicha.paraw@gs.swu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชากร จารุศิริ)

รักษาการแทน คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติกรแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๙ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๐๘ และ ๒๗๘๑๒
โทรสาร ๐ ๒๒๖๐ ๒๙๐๓

ที่ อว ๘๗๑๑.๑/ ๓๕๖

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขทัย ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๒๕ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตประชาสัมพันธ์เพื่อประกอบโครงการวิจัย
เรียน ดร.ปนัดดา วงศ์ผู้ดี

ด้วยคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้จัดการเรียนการสอนรายวิชา กทบ๔๒๑ พื้นฐานการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ให้กับนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ โดยนิสิตได้จัดทำโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยว ทางเพศที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา ซึ่งคณะฯ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็น ผู้มีความรู้สามารถให้ข้อมูลแก่นิสิตได้เป็นอย่างดี

ในการนี้จึงขออนุญาตประชาสัมพันธ์ท่านเพื่อประกอบโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษา ผลกระทบของการท่องเที่ยวทางเพศที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษเมืองพัทยา ในวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ ในรูปแบบออนไลน์ โดยมี นางสาวณัฐณิชา ภาวรสี เป็นนิสิตผู้ประสานงานวิจัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๒๗๘๙๒๕๖ Email : nuttanicha.paraw@gs.wu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิซากร จารุศิริ)

รักษาการแทน คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ปฏิบัติกรแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๔ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๑๓๐๘

โทรสาร ๐ ๒๖๖๐ ๒๙๐๓

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นางสาวกชพรรณ สุขพัฒนศรีกุล

วันเดือนปีเกิด 14 สิงหาคม 2543

สถานที่เกิด ภูเก็ต

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2562 โรงเรียนสตรีภูเก็ต

ปัจจุบัน สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล swkchp43@gmail.com

ชื่อ-นามสกุล นางสาวจิตราทิพย์ ชีรเมฆินทร์

วันเดือนปีเกิด 23 เมษายน 2544

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2562 โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ปัจจุบัน สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล franke.tuan@hotmail.com

ชื่อ-นามสกุล นางสาวชานา รัตน์นิงธรรม

วันเดือนปีเกิด 2 กุมภาพันธ์ 2544

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2562 โรงเรียนสตรีวิทยา2

ปัจจุบัน สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล chanana.rat@g.swu.ac.th

ชื่อ-นามสกุล นางสาวณัทย์ สุวีเชียร

วันเดือนปีเกิด 30 เมษายน 2544

สถานที่เกิด อุตรธานี

ประวัติการศึกษา พ.ศ.2562 โรงเรียนอุตรพิทยานุกูล

ปัจจุบัน สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล nahathai.oum@g.swu.ac.th

ชื่อ-นามสกุล นางสาวณัฐนิชา ภารวสี

วันเดือนปีเกิด 6 พฤศจิกายน 2541

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2560 โรงเรียนกุหลาบวิทยา

ปัจจุบัน สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล nuttanicha.paraw@swu.ac.th

ชื่อ-นามสกุล นางสาววรรณไว ใสสุข

วันเดือนปีเกิด 23 กันยายน 2543

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา พ.ศ.2562 โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี)2

ปัจจุบัน สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล wanwai12@gmail.com

ชื่อ-นามสกุล นายอติวัฒน์ อ่องเล็ก

วันเดือนปีเกิด 9 พฤษภาคม 2544

สถานที่เกิด สุราษฎร์ธานี

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2562 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก

ปัจจุบัน สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล atiwat.sea@gmail.com

ชื่อ-นามสกุล นายจณัตต์ แซ่ฉั่ว

วันเดือนปีเกิด 11 กุมภาพันธ์ 2544

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2562 โรงเรียนอัสสัมชัญ

ปัจจุบัน สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล janut.saec@gmail.com